

የ ጫ ት
ኢ ኮ ኖ ሚ

ቆይታ
ከዶ/ር ግርማ ጌታሁን
ጋር

ፖለቲካዊ ሙስና
“ትካፍቅ ሙስኞች” እና
“የፀረ ሙስና ትግኩ” ፈተናዎች

ወርሃዊ
መጽሔት

ውይይት

#Weyeyet

የምክንያታዊነት ድምፅ

ውይይት 2ኛ ዓመት|ቁጥር 15|መስከረም 2010|ዋጋ 13ብር

እሳትን ማዳፈን ወይስ
እውነቱን መጋፈጥ?

The image features a background of yellow flowers, possibly chrysanthemums, with dark centers. A large, bright yellow circle is centered in the lower half of the image. Inside this circle, there is a dotted line forming a smaller circle. The text is written in a bold, dark green, sans-serif font within this dotted circle.

**መልካም
አዲስ ዓመት
ይሆንልዎ!**

ሐሳብ

የሕዝብ ብዛት በረከት ወይስ መርገም?

ገጽ 6 - 8

ትኩሳት

ቂሊንጦ ለምን ተቃጠለ? ገጽ 26 - 28

ሐሳብ

ማኪሼሊያዊ ፖለቲካ እና መዘዙ

ገጽ 11 - 12

የአገር ነገር

እውነትም መጪው ዘመን የኢትዮጵያ ከፍታ ነው!

ገጽ 29 -30

ሐሳብ

ወይ አዲስ አበባ....!

ገጽ 14 - 17

ጤና | አመጋገብ

የጠላና የቢራ ግብግብ....

ገጽ 32

"[ቋንቋ] ሀገራዊ ስሜትን ለመፍጠር
ያለው ችሎታ ሀገርን ለመበተንም
ጥቅም ላይ ሊውል ይችላል"
ዶ/ር ግርማ ጌታሁን

ገጽ 18 - 22

ጥበባት

የማይጠራ ድፍርስ

ገጽ 33

ውይይት

የኢትዮጵያ ጥንታዊ ሥልጣኔ እንደ አውሮፓዊው
አቻው ለምን ዘመናዊ ማኅበረሰብን መፍጠር ተሳነው?

(፫)

ገጽ 23 - 25

ቴክኖሎጂ

የሞባይል ባንክ አገልግሎት እና ስጋቶች

ገጽ 34

ውይይት

ሞላ ዘገየ እና ቤተሰቦቹ ኃ/የተ/የግ/ማንበር

እየታተመ በየ30 የሚወጣ መጽሔት

ሚያዝያ 22፣ 2008 ተጀመረ!

አድራሻ:- ቦሌ ክ/ከተማ፣ ወረዳ 3 የቤት ቁጥር 283

ፖ.ሳ.ቁ. 3845

አዲስ አበባ

ስልክ ቁጥር:- +251118688992

ኢሜይል:- weyeyet@gmail.com

ድረገጽ:- www.weyeyetmagazine.com

ማኔጂንግ ኤዲተር

ሞላ ዘገየ

ኢሜይል:- molla.zegeye@yahoo.com

ተባባሪ ማኔጂንግ ኤዲተር

አበበ በየነ

ዋና አዘጋጅ

በረሀን አዳነ

ክ/ከተማ:- ቦሌ ወረዳ: 08 የቤትቁ. አዲስ

ኢሜይል:- berihunq@gmail.com

አዘጋጅ

ጌታቸው በቀለ

ኢሜይል:- getachewbekele750@gmail.com

ተስፋዬ ሸብሩ

ኢሜይል:- tesfishyt@gmail.com

ዲዛይን | ካርቱን

ሀብ ዲዛይን

habdesign707@gmail.com

አምደኞች

መስከረም አበራ

ዶ/ር ቴዎድሮስ ኃ/ማርያም

መብራቱ በላቸው

ሌኖክ አክሊሉ

ተሾመ ተስፋዬ

ቴዎድሮስ አጥላው

አበበ አሳመረ

ሌኖክ ይዘንጋው

ብሩህ ዓለምኃህ

አታሚ:-

ሰለሞን ከበደ ማተሚያ ቤት

ን/ስ/ላ/ክ/ከ ወረዳ 11

የቤት ቁጥር አዲስ

በዚህ መጽሔት ላይ የሚወጡ ማንኛውም
ፅሁፎች ማተሚያ ቤቱን አይመለከትም

መጨው ዘመን የኢትዮጵያ ከፍታ ነው!!!

ርዕስ አንቀፅ

እሳትን ማዳፈን ወይስ እውነቱን መጋፈጥ? የሰገን ፖለቲካ ይብቃ!

የኢሕአዴግ ሥራ አስፈጻሚ ኮሚቴ ነሐሴ 27 እና 28 ቀን 2009 ዓ.ም. ባካሄደው መደበኛ ስብሰባው የ2009 ዓ.ም. የድርጅትና የመንግሥት ሥራዎች አቅድ አፈጻጸምን በጥልቀት በመገምገም መደበኛ ስብሰባውን ማጠናቀቁን የግንባሩ ምክር ቤት ጽሕፈት ቤት ባወጣው መግለጫ አስታውቋል። ሥራ አስፈጻሚ ኮሚቴው ባካሄደው መደበኛ ስብሰባ ባለፈው ዓመት በነሐሴ ወር የተጀመረው በጥልቀት የመታደስ ንቅናቄ የደረሰበትን ደረጃ፣ ያስመዘገበውን ውጤትና ቀጣይ ትኩረት የሚሹ ጉዳዮችን በዝርዝር መገምገሙን እና አቅጣጫ ማስቀመጡን አውስቷል መግለጫው። ከጽሕፈት ቤቱ የወጣው መግለጫ ሥራ አስፈጻሚ ኮሚቴው ከግንባሩ አመራር ጀምሮ በሁሉም ብሔራዊ ድርጅቶች አመራርና አባላት እስከ ሕዝብ ድረስ በተካሄዱ መድረኮች የሥልጣን አተያይ ብልሽት የወለዳቸውን የኪራይ ስብሰባነት ፖለቲካ መገለጫ የሆኑት “ትምክህተኝነት”፣ “ጠባብነት”፣ “የሃይማኖት አክራሪነት”፣ ብልሹ አሠራርና ሙስና እንዲሁም በፌዴራላዊ ዴሞክራሲያዊ ሥርዓቱ ላይ የሚታዩ የተዛቡ አመለካከቶች ላይ ነጻና ግልፅ ትግል የተካሄደባቸው መሆኑን በዝርዝር መፈተሹን ገልጿል።

በአጠቃላይ የግንባሩ ሥራ አስፈጻሚ ኮሚቴ ግምገማ፣ ባለፈው ዓመት ለተጀመረው ሕዝባዊ አመጽ መነሻ የሆኑ ዋና ዋና ጥያቄዎች በድርጅቱ ጥልቅ ተሐድሶ በመፈታት ላይ ናቸው የሚል ነው። ግንባሩ የገጠሙኝን ውስጣዊው ውጫዊ ፈተናዎች ለመቋቋምና ሕዝቡን ተጠቃሚ ለማድረግ በሚያስችል ቁመና ላይ እንኛለሁ እያለ ነው።

የኢሕአዴግ ሥራ አስፈጻሚ ይህን ይበል እንጂ የአገራችን የፖለቲካ ሁኔታ አሁንም

ትልቅ ፈተና የተደቀነበት ነው። ለሕዝባዊ አመጽ መቀስቀስ ምክንያት የሆኑ መሠረታዊ የፖለቲካ ጥያቄዎች አሁንም አልተፈቱም። የአገራችን ህልውና የሚፈታተኑ ቁልፍ ጥያቄዎች አሁንም እንዳሉ ናቸው። ሐቀኛ መፍትሔ የሚያስፈልጋቸው የፍትሐዊ ተጠቃሚነት ጥያቄዎች፣ መሠረታዊ የሥልጣን ክፍፍልና የእኩልነት ጥያቄዎች፣ የሰብአዊና ዴሞክራሲያዊ መብቶች መከበር ጥያቄዎች፣ በየክልሎቹ የሚታዩትና ለግጭት መንስኤ የሆኑት የማንነት ጥያቄዎች ወዘተ. አሁንም አልተፈቱም። አሁንም የመደበለ ፓርቲ ሥርዓቱ የሚሻሻልበት ሁኔታ አልተመቻቸም፣ በርካታ የፖለቲካ ፓርቲ መሪዎች፣ ጋዜጠኞችና የሰብአዊ መብት አክቲቪስቶች እስር ቤት ነው የሚገኙት። በፖለቲካ ፓርቲዎች መካከል እየተደረገ ነው የሚባለው እና በኢሕአዴግ በኩል እንደትልቅ ስኬት የሚቆጠረው “ድርድር”ም በተነጻጻሪ የተሻለ አቅምና የሕዝብ ውክልና አላቸው የሚባሉትን የፖለቲካ ድርጅቶች ያገለለ ድራማ ነው። እነዚህና ሌሎች ጥያቄዎች ሐቀኛና ዘላቂ መፍትሔ ባላገኙበት ሁኔታ አገር አማካኝ ነው ማለት ራሱን ከማታለል የዘለለ ትርጉም የለውም።

ችግሮችን በማስቀየስ፣ በማዳፈን እና ራሳችንን በመሸንገል መቀጠል አይቻልም። በድሮ በሬ በማረስም ዘላቂ መፍትሔ አይገኝም። በዚህ ከቀጠለን በችግር ላይ ችግር እየተደራረበ፣ በከረሙት ችግሮቻችን ላይ ሌሎች ችግሮች እየተከመሩ ወደማንወጣው አዘቅጥ መግባታችን ነው። ከሥርዓቱ ጋር ተጠጋግተው የምቶት ሕይወት የሚመሩ አካላት እና ሥርዓቱ የእንጀራ ምንጫቸው የሆኑ ምላሽ ረገገኛም

ካድሬዎች የሕዝቡን ችግር ሊረዱት አይችሉም፤ ቢረዱትም ያለውን ሥርዓት ከመደገፍ ውጪ አማራጭ እንደሌላቸው ስለሚገነዘቡ ሁሉም ነገር ሰላም ነው ብለው መኖርን ይመርጣሉ። ለዚህ ነው መንግሥት በአፈጮሌ ካድሬዎችና የኢስታብሊኸመንት ሰዎች አማካይነት የሚደረግ ግንኙነት ትቶ በቀጥታ ከሕዝቡ ጋር መገናኘት ያለበት። በሥልጣን ላይ ያሉ ሰዎች አሁን የያዙትን ለማንም የማይጠቅም የተለመደ እካሄድ ትተው፣ የገጠሙንን ፈታኝ አገራዊ ችግሮችን ለመፍታት በሚያስችል የአስተሳሰብ ደረጃ ላይ እንዲገኙ ያስፈልጋል። መንግሥት እሳትን ለማዳፈን ከገቱ ሙከራ ማድረጉን አቁሞ እውነቱን ለመጋፈጥ ደፋር መሆን ይኖርበታል።

እንደዚህ ዓይነት ቁርጠኝነት በሌለበትና መሠረታዊ የፖለቲካ ችግሮች ባልተፈቱበት ሁኔታ ስለ ፍቅር፣ ሰላምና መግባባት ማውራት ባዶ ጩኸት ነው የሚሆነው። “የኢትዮጵያ ቀን”፣ “የአንድነት ቀን”፣ “የፍቅር ቀን”፣ “የሰላም ቀን”፣ “የመግባባት ቀን” ወዘተ. ትርጉም የማያገኙት ሐቀኛ ብሔራዊ መግባባት ሲፈጠር ነው። በአርማጥ “የኢትዮጵያ ቀን”፣ “የአንድነት ቀን”፣ “የመግባባት ቀን”፣ “የሰላም ቀን” ወዘተ. እየተባለ መከበሩ መልካም ነው። የሚደገፍ እንጂ የሚነቀፍ ሊሆን አይችልም። ሆኖም “የሰላም ቀን” እውነትም “የሰላም ቀን” የሚሆነው መንግሥት ከሥርዓቱ የተለየ አመለካከት ያላቸውን ሰዎች ማሳደዱን ሲያቆም ነው። መግባባት የማያምኑበትን ሐሳብ ከማክበር ነው የሚጀምረው። ሰላምና መግባባት ጠያቂውን ከማሰር ሳይሆን ጥያቄውን ለመፍታት ከመሞከር ነው የሚጀመረው። ሰላም ከጠብ መንጃ አፈሙዝ አይገኝም። ያለ ፍትሐዊ ተጠቃሚነትና እኩልነትም ጠንካራ ኢትዮጵያዊነትና አንድነትን መገንባት አይቻልም።

በውይይት መጽሔት ላይ የመጽሔቱ አቋም የሚንፀባረቀው በርዕስ አንቀፅ ላይ ብቻ ነው።

አዲስ ዘመን

ርእሰ ዐውደ ዓመት

በኢትዮጵያውያን ዘመን አቆጣጠር የ2010 ዓ.ም መባቻ - አዲስ ዓመት ላይ እንገኛለን። የኢትዮጵያ ዘመን አቆጣጠር በተመለከተ የአቡጊዳ ሊቃውንት ካስተማሩት ቀንጨብ አድርገን እናቀርባለን።

የዘመን አቆጣጠር፡- ዓመታትን፣ ወራትን፣ ሳምንታትን፣ ሰዓታትን፣ ደቂቃን በየስፍራቸው የሚገልጽ የሚተነትን የሚሰካ ነው። ዘመንን ለመቁጠር የሚያገለግለው ቀመር፡- ባሕረ ሐሳብ፣ በዐረብኛ አቡጊዳ፣ በአማርኛ የዘመን አቆጣጠር እንዲሁም መርሐ ዕውር ይባላል። በአንዳንድ ሊቃውንት ዘንድም ሐሳብ ብርሃን፣ መጽሐፈ ሐሳብ በሚል ስም ይታወቃል።

“ሐሳብ ዘመን” የተባለበትም ሐሳብ ማለት ቁጥር ማለት ነው። ዘመን ደግሞ በቁመ. ሆኖ ዘመናትን ዓመታትን፣ ወራትን ሣምንታትንና ቀናትን እስከ ሰዓታት፣ ደቂቃና ቅጽበት (ሰከንድ) ጊዜያት ሳይቀር የሚሰፍር ስለሆነ ነው። እነዚህ ሁሉ በሐሳብ ተመርምረው፣ ተመዝነው፣ ተሰፍረው፣ ታወቀው፣ ተቆጥረው ሲያበቁ ምድብና ቀመር ተሰጥቶአቸው የሚገኙበትን ውሳኔና ድንጋጌ እያሰማ የሚጠራበት ስለሆነ ሐሳብ ዘመን ተባለ።

“ባሕረ ሐሳብ” ማለት ቁጥር ያለው ዘመን ማለት ነው። ባሕር ማለቱ የትምህርቱን ስፋትና ጥልቀት የሚያመለክት ነው። የዘመን አቆጣጠር ፈሊጥ ስለሚናገር ዘመንን በቁጥር እየሰፈረ ከዚህ ይህን ያህል አለፈ፣ ለዚህ ይህን ያህል ቀረ እያለ ያልተሟላውን የተረፈውን የሚነግር በመሆኑ የተሰጠው ስያሜ ነው። (ኪዳነ ወልድ ክፍለ፣ መጽሐፈ ሰዋስው ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ፣ 1948፣ 261)።

“አቡጊዳ” የሐሳብ ዘመንን ትምህርት ካዘጋጁትና ካስፋፉት ሊቃውንት የሐንስ አቡጊዳ አንዱ ነው። የሐሳብ ዘመን አቀራረቡ በኢትዮጵያውያን ሊቃውንት ዘንድ ዝነኛና የተወደደ በመሆኑ መጽሐፉን በስሙ አቡጊዳ ብለውታል። “መርሐ ዕውር” ተብሎ የተጠራበትም ምክንያት አለው። መርሐ ዕውር- የዐይነ ሥውር መሪ፣ ዐይነ ሥውርን የሚመራ ለማለት ነው። ዐይነ ሥውር እሾህ እንዳይወጋው፣ እንቅፋት እንዳይመታው ገደል ወድቆ እንዳይጎዳ መሪው ጠብቆና መርቶ ከቤት እንዲያደርሰው፣ የዘመን ቁጥርም ሰውን ጠብቆና መርቶ አጽዋማት በዓላት የሚውሉበትን ወደ ማወቅ ያደርሰዋልና።

በአጠቃላይ የዘመን አቆጣጠር አገልግሎት የሰው ልጆች ሁሉንም እንቅስቃሴዎች በጊዜ እየሰፈሩ እንዲያከናውኑ አምላክ የሰጠው ተፈጥሮአዊ ዕውቀትና ሀብት ነው።

የዘመን መለወጫ በዓል ለዓመት መጀመሪያ እንደ መሆኑ መጠን፣ ለአውራጃም (ለወራትም) ጥንታቸው ነውና፤ በዓመቱ ወራት በመጀመሪያ ቀን ይከበራል። የኢትዮጵያ ዘመን መለወጫ መስከረም ላይ ሲሆን የአውሮፓውያን ደግሞ ጃንዋሪ ላይ ይከበራል።

የኢትዮጵያ የዘመን መለወጫ መስከረም አንድ ቀን የሆነበትን ምክንያት ሊቃውንቱ ሲያትቱ (ፀሐይ፣ ጨረቃና ከዋክብት) የዓመት ዐደታቸውን በጸጉሜን ወር ጨርሰው በመስከረም ወር ስለሚጀምሩ ነው። በዚህም ጊዜ ሌሊቱም ከቀኑ ጋር እኩል ይሆናል። ለዘመን መታወቂያ ይሆን ዘንድ ፀሐይን፣ ጨረቃንና ከዋክብትን ተፈጠረ እንዲል ቅዱስ መጽሐፍ (ሄኖክ.2፣1-49)።

በአጠቃላይ በመስከረም ወር ቀንና ሌሊቱ እኩል 12 ሰዓት የሚሆንበት ወር ነው። ምክንያቱም ከመስከረም 6 እስከ ታኅሣሥ 26 ድረስ ፀሐይ በምድር ወገብ አካባቢ ስለምትሆን ነው። ከዚህም በላይ ኖህና ቤተሰቡ ከጥፋት ውኃ ድካው ምድር መድረቁን አበባና ፍሬ መስጠቷን የተመለከተው በዚህ ወር ነበር (ዘኖ.8፣8)። በዓመቱም (ከ12 ወር በኋላ) የዘመን መባቻ መጀመሪያ ወይም የዘመን መለወጫ አድርጎ አክብሯል ኩፋሌ (6፣ 24)። “በመጀመሪያ ወር መባቻ ለራሱ መርከብ ይሠራ ከዚህ በላይ በእርሱም ምድር ደረቀች ይህንንም በማስመልከት እኛም ምድር ስትደርቅ አበባ ማበብ ሲጀምር የዘመን መለወጫችንን በመስከረም ወር እናደርጋለን። ከዚህም በተጨማሪ ከጨለማ (ከክረምት) ወራት ወደ ብርሃን መሸጋገራችን በማስመልከት ምሳሌያዊ በማድረግ የዘመን መለወጫችንን ከዚህ ጋር በማያያዝ እናከብራለን።

ሌላኛው ታሪካዊ ክስተት ደግሞ በዚህ ወር ንግሥት ሳባ ኢየሩሳሌም ደርሳ የጠቢቡ ሰሎሞንን ጥበብ አድንቃ ስትመለስ ዕንቁ ለጣትሽ በማለት በርካታ የከበሩ ዕንቁ በስጦታ የተበረከተላት በዚህ ወር በመሆኑ፤ የዘመን መለወጫን በወርጋ መስከረም እናደርጋለን። በዚህም የተነሣ መስከረም አንድ ቀንም “ዕንቁጣጣሽ” በመባል ይታወቃል።

የዘመን አቆጣጠራችን ከምዕራባውያን አንጻር

ፕሮፌሰር ጌታቸው ኃይሌ “ባሕረ ሐሳብ” በሚለው መጽሐፋቸው የኢትዮጵያ ዘመን አቆጣጠር ከምዕራባውያን የተለየበትን ምክንያት ሲያትቱ፡- “ዋናው ነገር አንድ ታላቅ ታሪካዊ ድርጊት ፈልጎ እርሱን መነሻ ማድረግ ነው።

ሮማውያን የሮም ከተማ የተቆረቆረችበትን ዘመን መነሻ አድርገውት ነበር። ታላቁ እስክንድር የገነነበትም የዘመን መቁጠሪያ ሆኖ ነበር። የእኛ ካህናትም ‘ዘመነ እስክንድር’ በሚል ስም ይጠቀሙበት እንደነበር የብራና መጻሕፍቶቻችን ይመሰክራሉ። ሶርያውያን የዘመን አቆጣጠርን (ማለት በፀሐይ ቁጥር ለዓመቱ 365/6 ዕለት መስጠትን) ከሮማውያን በተዋሱ ጊዜ የዓመቱን መጀመሪያ ጥቅምት (ኦክቶበር) 1 ቀን ላይ አድርገውት ነበር። በኋላ የሰማዕታት መታሰቢያ እንዲሆን በ460 ዓመት እግዚእ ወደ መስከረም (ሴምቱምበር) 1 ቀን ለወጡት። ግብጾችና እኛ ርእሰ ዐውደ ዓመታችንን መስከረም 1 ቀን ያደረግነው ይህንን በመከተል ነው። የዓመቱን መጀመሪያ በመስከረም ማድረግን ከሶርያውያንም ሆነ ከግብጾች ብናገኘውም ጀማሪው በ46 ዓመት ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ይገዛ የነበረው ቄሳር ዮልዮስ ስለነበረ የዮልዮስ ባሕረ ሐሳብ (Julian Calendar) ይባላል።

ዮልዮስ ቄሣር በ46 ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ባወጣው የዘመን አቆጣጠር ሥርዐት መሠረት ዓመቱን 365 ዕለት ከ6 ሰዓት አድርጎ ለአራቱ ወሮች 30፣30 ዕለት ለአንዱ ወር 28/29 ዕለት ለቀሩት ሰባት ወሮች 31፣31 ዕለት መድባላቸው 12 ቦታ ከፈለው። 12 ወሮች መሆናቸው ነው። እኛ በዓመቱ ቀኖች ተስማምተን ቀኖቹን በወር ስንከፍል ተለያይተናል። ዋናው ነገር ዓመቱ ውስጥ ባሉት ዕለቶች መስማማታችን ነው” ይላሉ።

ዓሥራት ገብረ ማርያም ደግሞ፡- “የዘመን አቆጣጠር” በሚለው መጽሐፋቸው እንደገለጹት ዲዮኖስዮስ የተባለው የሮማ መነኩሴ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ተወለደበት ዘመን በስሌት ለመድረስ የተከተለው መንገድ የታሪክ ክስተትን ነበር። ይኸውም፡- የሮማ ከተማ የተመሠረተችበትን ዘመን ተነሥቶ በመቁጠሩ ነው። የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን የኢየሱስ ክርስቶስን የልደት ዘመን ለመወሰን የታሪክ ክስተትን አልተከተለችም። እርስዋ የተከተለችው ከክርስቶስ ልደት በፊት ያለውን 5500 ዘመንን ነው። አለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ይህን አባባል ሲያረጋግጡ እንዲህ ብለዋል። “ኢትዮጵያ ዘመን ብሉይን እንዲህ አስተካክላ 5500 ብላ ስትቆጥር ዘመነ ሐዲሷ ልዩ ሆኖ ከማንም ቁጥር አይገጥምም፤ ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ከምሥራቆቹም ከምዕራቦቹም ወትሮ በሰባት ዓመት ታገድላለች። ምክንያቱም ባለ ታሪኮቹን ትታ ወንጌል ተርጓሚዎችን ስለ ተከተለች ይመስላል።” ብለዋል። በዚህም ምክንያት የኢትዮጵያ የአውሮፓውያን የዘመን አቆጣጠር ልዩነት ሊኖረው ችሏል። (ዓሥራት ገብረ ማርያም፤ የዘመን አቆጣጠር፣ ገጽ 58-59)።

የሕዝብ ብዛት በረከት ወይስ መርገም?

የቀድሞው ጠቅላይ ሚኒስትር መለስ ዜናዊ በአንድ ወቅት ስለፌላን የሕዝብ ብዛት ጥያቄ ቀርቦላቸው ነበር። እርሳቸውም ሲመልሱ የሚወለዱት ሕፃናት እግር ይዘው እንጂ ሆድ ብቻ አይደለም በማለት ብዙዎችን ፈገግ የሚያስኝ መልስ ሰጥተው ነበር። ጠቅላይ ሚኒስትሩ ለጥያቄው ቀጥተኛ መልስ ለመስጠት ፈልገው እንጂ ችግሩ አሳሳቢ መሆኑ ተዘንገቷቸው አይመስልም። እርሳቸው ይህን ይበሉ እንጂ የሕዝብ ብዛት ብቻውን ሀብት መሆን አይችልም። የሕዝብ ብዛትን እንደ ሀብት (Resource) መጠቀም የሚቻለው በአገሪቱ ካለው አብዛኛው ሕዝብ የተማረና የሠለጠነ ባለሙያ ሆኖ በምርት ሂደት ላይ ተሰማርቶ አምራችና ሽማግሌ ዜጋ ሲሆን ብቻ ነው። በአገሪቱ ውስጥ ያለው አብዛኛው ሕዝብ ተገልጋይ ማለት (dependent) ከሆነ ሀብት በመሆን ፋንታ አገልግሎት ፈላጊ ይሆንና በአገሪቱ የምርት ሂደት ላይ ተጽዕኖ ሊያመጣ ይችላል።

የማዕከላዊ እስታትስቲክስ መረጃ በኢትዮጵያ የሕዝብ ብዛት በፍጥነት እየጨመረ መምጣቱን ያሳያል። እ.ኤ.አ በ1990ዎቹ መጀመሪያ የኢትዮጵያ ሕዝብ ብዛት 48 ሚሊዮን ብቻ ነበር። በ2013 እ.ኤ.አ 88 ሚሊዮን ሕዝብ እንደሚኖርባት ይገመት ነበር። በአሁኑ ጊዜ ኢትዮጵያ ብዙ ሕዝብ የሚኖርባት የአስተራሪ አገር ሆናለች። ባለፉት ሁለት ዓመታት የኢትዮጵያ ሕዝብ ብዛት በእጥፍ ጨምሯል። በዚህ ጊዜ ማለትም ከ1990-2013 ባለት ዓመታት በዓመት 3.6 በመቶ ዕድገት አሳይቷል።

በፍጥነት የሚጨምር የሕዝብ ብዛት በአንድ አገር የኢኮኖሚ ዕድገት ላይ ያለው አሉታዊና አዎንታዊ ጎን ለረጅም ጊዜ አከራካሪ የሆነ ጉዳይ ነው። የሥነ ሕዝብና የምጣኔ ሀብት ምሁራን በጉዳዩ ዙሪያ የሚያነሱት ሁለት ገዢ ሐሳቦች አሉ። የመጀመሪያው የሕዝብ ብዛት በፍጥነት መጨመር ለኢኮኖሚ ዕድገት እንቅፋት ሊሆን እንደሚችል ይጠቅሳል። በተቃራኒ ወገን ያሉት የሕዝብ ብዛት መጨመር ለኢኮኖሚ ዕድገት ጉልህ እመርታ እንዳለው ይጠቁማሉ። በአሁኑ ወቅት በሥነ ሕዝብና በምጣኔ ሀብት ዙሪያ ማዕከላዊ የክርክር፣ ጭብጥ ሆኖ ብቅ ያለው በሕዝቦች የዕድሜ ደረጃ (መዋቅር) እና በምጣኔ ሀብታዊ ዕድገት መካከል ስላለው ትስስር ነው።

የማኅበረሰብ ሣይንስ ባለሙያዎችና የሥነ ሕዝብ ምሁራን የምርምር ዝንባሌያቸውን ያደረጉት በሕዝቦች የዕድሜ መዋቅር ወይም እርከን (Age structure)፣ የውልድነት ምጣኔ (Birth rate) እንዲሁም የሞት ምጣኔ (mortality rate) መቀነስና መጨመር ሊያስከትል የሚችለውን

የኢኮኖሚ ዕድገትና ውድቀትን ነው በማለት ኬሊ ጄ የተሰኙ ምሁር፤ “The population debate in historical perspective: Revision Revised (2001)” በተሰኘ ጥናታቸው ይጠቅሳሉ። የሕዝብ ቁጥር በፍጥነት መጨመር በነፍስ ወከፍ ገቢ ዕድገት ላይ የሚያመጣው አሉታዊ ውጤት አለ። ነገር ግን ይህን ዓይነቱን አሉታዊ ገጽታ ለመቀነስ እያደገ ከሚመጣው ሕዝብ ብዛት ውስጥ አምራች የሆነውን ኃይል በመጨመር ወደ አዎንታዊ ውጤት መቀየር እንደሚቻል የምጣኔ ሀብት ምሁራን ይጠቁማሉ። አምራች የሆነውን ኃይል በመጨመርና ምቹ የሥራ ከባቢን በመፍጠር ቁጠባንና ኢንቨስትመንት በማሳደግ የሕዝብ ብዛት ሊያስከትለው የሚችለውን ተግዳሮት ወደ መልካም አጋጣሚ መቀየር ይቻላል እንደባለሙያዎቹ ገለጸ።

“ዲሞግራፊክ ዲቪደንድ” እና “ዲሞግራፊክ ትራንዚሽን”

“ዲሞግራፊክ ትራንዚሽን” በወሊድ ምጣኔና በስዎች ህልፈተ ሕይወት መጠን ላይ ተመርኩዞ የሚሰላ የሕዝብ ዕድገት መጠንን የሚያሳይ ጽንሰ ሐሳብ ሲሆን ይህም የወሊድ ምጣኔ ከፍ ያለ ሆኖ የሞት መጠን ዝቅ ያለ ሲሆን ከፍተኛ የሕዝብ ዕድገት ምጣኔ እንደሚኖርና የወሊድ ምጣኔና የሕዝብ ሞት መጠን ሁለቱም ዝቅተኛ ወይም ከፍተኛ ሲሆኑ የሕዝብ ዕድገት ምጣኔ ዝቅ እንደሚል የሚገልጽ ሐሳብ መሆኑን ዶ/ር እሸቱ ጉርመ በአዲስ አበባ የሂሸርስቲ የሥነ ሕዝብ ትምህርት ክፍል መምህር ያስረዳሉ።

የወሊድ ምጣኔ (Fertility rate) ከፍተኛ ሲሆን በርካታ ሕፃናት የሚወለዱ ከመሆናቸው አንጻር አገልግሎት ፈላጊ (dependent population) የሕዝብ መጠን ከፍ ያለ ሆኖ በኢኮኖሚ ዕድገቱ ላይ ጫና የማሳደር ክስተት ይስተዋላል። በአንጻራዊ መልኩ ደግሞ የወሊድ ምጣኔ ዝቅተኛ ሲሆን የሚወለዱ ሕፃናት ቁጥር አነስተኛ የአገልግሎቱ ፈላጊ (dependent Population) ቁጥር ዝቅተኛ ስለሚሆን ለኢኮኖሚያዊ ዕድገት አስተዋጽኦ የማድረግ ሁኔታን ይፈጥራል። አገልግሎት ፈላጊ ሲባል በምርቱ ሂደት ላይ ያልተሰማሩትን የኅብረተሰብ ክፍል በተለይም ዕድሜያቸው ከ15 ዓመት በታች በጠረታ ዕድሜ ክልል ማለትም ከ60 ዓመት በላይ የሚገኙትን አረጋውያንን ማለት ነው። እነዚህ የኅብረተሰብ ክፍሎች በምርት ሂደት ተግባር ላይ ሳይሆኑ ሕፃናቱ በትምህርት መቅሰም ተግባር ላይ የተሰማሩ በመሆናቸውና አረጋውያንም ደግሞ በጠረታ ዕድሜ ክልል ውስጥ የሚገኙ

በመሆናቸው ተገልጋይ እንጂ አምራች ዜጋ ሆነው ለኢኮኖሚ ዕድገት በቀጥታ የሚያበረክቱት አስተዋጽኦ ባለመኖሩ ተገልጋይ ወይም ተረጂ (dependent) ተብለው እንደሚጠቀሱ ዶ/ር እሸቱ ይጠቁማሉ።

የወሊድ ምጣኔና የሞት መጠን መቀነስ ለሕዝብ ዕድገት ዝቅተኛ መሆን አስተዋጽኦ የማበርከታቸውን ያህል የኑሮ ሁኔታ ማደግና የጤንነት አጠባበቅ ሥርዓት መሻሻል ደግሞ የአረጋውያን ዕድሜ እንዲጨምርና በጠረታ ዕድሜ ክልል ያሉ ነዋሪዎች ቁጥር እንዲበረክት ያደርጋል የሚሉት የሥነ ሕዝብ ምሁራ ይህም ለሕፃናት ዕድገትና ትምህርት ይውል የነበረው በጀት ለአረጋውያን እንክብካቤና የጤንነት አጠባበቅ መሟላት ለሚያስፈልገው ወጪ እንዲመደብ ሊያስገድድ እንደሚችል ይገልጻሉ።

“ዲሞግራፊክ ዲቪደንድ” በአንድ አገር ውስጥ በሕዝብ ዕድገት መጠን ለውጥ ሳቢያ የሚከሰት ኢኮኖሚያዊ ጠቀሜታ ያለው ተግባር ሲሆን ይህም የተገልጋዩ/የተረጂው ቁጥር ማለትም የሚወለዱት ሕፃናት ቁጥር ሲቀንስና የአረጋውያን ቁጥር ጨምሮ ቀደም ሲል ለሚወለዱት ልጆች ጤንነትና ትምህርት ይውል የነበረው በጀት ለአረጋውያን እንክብካቤና ክትትል ሲውል በፊት አገሪቱ ካላት በርካታ አምራች ዜጋ ልታገኘው የምትችለው ኢኮኖሚያዊ ጠቀሜታ ነው። ይህም ማለት አብዛኛው የአገሪቱ ሕዝብ ወጣት አምራችና ሽማግሌ ዜጋ ሲሆን ኢኮኖሚውን በስፋት ስለሚያንቀሳቅሰው አገሪቱ ለምርታማነትና ለኢንቨስትመንት አመቺ ሁኔታ ላይ እንድትገኝ ያደርጋታል። ሆኖም ግን ወጣቱና ሁሉም ዜጋ ሁሉም በቂ ገቢ ሊያስገኝለት በሚችል የሥራ ዘርፍ ላይ መሠማራት ይኖርበታል የሚሉት ዶ/ር እሸቱ ክስተቱ ጤናማ የተማረ ንቁና ቀልጣፋ አምራች ወጣቶችን በብዛትና በጥራት ወደ ሥራው ማሰማራት እንደሚያስችል ይናገራሉ።

ይህ ክስተት በዘመናት መካከል ለጥቂት ጊዜ ብቻ በተለይም አጋጣሚው ሲፈጠር ሊኖር የሚችለው ከ30-40 ዓመታት ብቻ ሲሆን አገራት ጥንቃቄ በተመላከት ዕቅድ ተመርተው በተለይም የሥነ ሕዝብና የኢኮኖሚ ዕድገት ሁኔታው ሊጣጣም በሚችል መልኩ ካልመሩት ክስተቱ ሳይጠቅም ሊያልፍ ይችላል። በዚህ ረገድ ደቡብ ኮርያ፣ ታይላንድ፣ ቻይና፣ ሲንጋፖርና ሌሎች የመካከለኛው ምሥራቅ አገራት ተማረው ተጠቃሚ መሆናቸውን የጠቀሙት ዶክተር እሸቱ እንደ ብራዚል፣ ሜክሲኮ ያሉ የላቲን አሜሪካ አገራት በ“ዲሞግራፊክ ትራንዚሽን” ውስጥ ቢያልፉም ከዲሞግራፊክ ዲቪደንድ እምብዛም ተጠቃሚ ሊሆኑ አለመቻላቸውን ይናገራሉ። ምክንያቱም በአገሪቱ የታየው ዲሞግራፊክ ትራንዚሽን

► በበቂ ሁኔታ ለዲሞክራሲክ ዲሲደንድ አመቺ ባለመሆኑ የአጋጣሚው ተጠቃሚ ሳይሆኑ ጊዜው አልፎባቸዋል። “ዲሞክራሲክ ቦህን” ከዚህ ጋር ተያይዞ የሚነሳ ሐሳብ መሆኑን የጠቀሱት ዶ/ር አሸቱ በሕዝብ ዕድገት ምጣኔ ለውጥ ሳቢያ በአንድ አገር ኢኮኖሚያዊ ዕድገት ላይ የሚታይ ፈጣንና ጠንካራ ለውጥ በመሆኑ አገራት ወጣትና አምራች ዜጎችን በስፋት በማቀፍ የሚያስመዘግቡትን ፈጣን የኢኮኖሚ ዕድገት የሚያመላክት መሆኑንም አስታውሰዋል።

ትክክለኛና የተቀናጀ የሥነ ሕዝብና የኢኮኖሚ ዕድገት ፖሊሲ ከሌለ የአምራችነት የዕድሜ ደረጃ ድርሻን ብቻ ማሳደግ የዲሞክራሲ ዲሲደንድ ተጠቃሚነትን ለማግኘት የሚያበቃ ዋስትና ሊሆን አይችልም የሚሉት የዘርፉ ምሁራን እንዲያውም ለወጣቱ ምቹ ሁኔታ ካልተፈጠረ ሥራ አጥነት ይባላል፤ ወንጀል ይበራከታል፤ የፖለቲካ አለመረጋጋትም በመፍጠር አገራቱን ወዳልተፈለገ አቅጣጫ ሊወስዳቸው ይችላል በማለት ስጋታቸውን ይገልጻሉ።

ዶ/ር አሸቱም ይህንን ሐሳብ ይጋራሉ። ፈጣን የሕዝብ ዕድገት (Rapid Population Growth Rate) በአንድ አገር ማኅበራዊና ኢኮኖሚያዊ ዕድገት (Socio economic development) ላይ ብርቱ አለታዊ ተጽዕኖ ሊያሳድር ይችላል። ፈጣን የሕዝብ ዕድገት ምጣኔ የሚኖረው በርካታ ሕፃናት ሲወለዱና በአንድ ዓመት ጊዜ ውስጥ በአጠቃላይ በአገሪቱ የሕዝብ ቁጥር ላይ የሚጨመረው ተቀላቢና አገልግሎት ፈላጊ ብዛት በርካታ ሲሆን ነው። ይህ ደግሞ አናቶች ወደ ምርት ተግባር ሳይሆን ሕፃናቱን ወደመንክባክብ እንዲያዘነብሉ የሕክምና ተቋማት የነፍሰጡር እናቶችንና የሕፃናቱን ጤንነት እንዲገዛባቸው ትምህርት ቤቶች ደግሞ በየዓመቱ ወደ ትምህርት ተቋም ለሚገቡ አዳዲስ ተማሪዎች የመማሪያ ቦታና መምህራን እንዲያዘጋጁ ገበሬዎች ደግሞ ለተጨማሪ ሕፃናት ቀሰብ እንዲያመርቱ ስለሚያደርግ ብዛቸውን የአገሪቱ ምጣኔ ሀብት ለፍጆታ እንዲውል ያስገድደዋል። በዚህም ምክንያት ለኢንቨስትመንት የሚውለውን የአገሪቱ ሀብት ውስን ይሆንና የልማት ተግባራት በብዛትና በፍጥነት እንዳይከናወኑ ያደርጋል በማለት የችግሩን አሳሳቢነት በጥልቀት ይፈትሻሉ።

ፈጣን የኢኮኖሚ ዕድገት የሰመዘገቡ አገሮች ማለትም እንደ ኮርያ፣ ታይዋን፣ ቻይናና የመሳሰሉት አገራት የኢኮኖሚ ዕድገት ከመጀመራቸው በፊት የወለድ መጠኑን የመቀነስ እርምጃ ወስደዋል። በዚህ ምክንያት በየዓመቱ የሚወለዱ የልጆች መጠን ለመቀነስ በመቻላቸው ለፍጆታ (Consumption) ማለትም ለጤና አገልግሎት ለትምህርትና ለመኖሪያ ቤቶች ለቀሰብ የሚውለውን ወጪ በመቀነስ ያንን ሀብት ለኢንቨስትመንት ለማዋል የላቀ የቴክኖሎጂ የኢንዱስትሪ ሽግግር ለማከናወን መቻላቸውን ዶ/ር አሸቱ ያስረዳሉ።

የአገር ኢኮኖሚን ኢንቨስት በማድረግ ልማትን ለማከናወን የሚረዳ ምቹ ሁኔታ ከሌለ ኢንቨስትመንትን ለማካሄድ የግድ ወደ ብድርና እርዳታ ጥያቄ መገባት ይኖርበታል። ይህም በተለያዩ መስኮች ወደፊት መከፈሉ ስለማይቀር ምንም እንኳን የኢኮኖሚ ዕድገት ቢኖርም በሕዝቡ አኗኗር ላይ ለውጥ ለማምጣት ረጅም ጊዜ የሚወስድ ይሆናል የሚሉት ዶ/ር አሸቱ ፈጣን

የሕዝብ ብዛት የሚያስከትለውን ተያያዥ ችግሮች ይዳስሳሉ።

የኢትዮጵያ የሕዝብ ብዛት ከተፈጥሮ ሀብት እና ምጣኔ ሀብት ዕድገት ጋር ይተሳሰራል። ከዓመታት በፊት በአገሪቱ 48 ከመቶ የነበረው የደን ሽፋን እጅግ በከፍተኛ ሁኔታ ተመናምኗል። ይህም የሕዝቡ ብዛት በተፈጥሮ ሀብት ላይ ያመጣው ጫና በመሆኑ ምጣኔ ሀብቱን እንደሚጎዳው ይታወቃል። ሕዝብ በየጊዜው የሚጨምር ከሆነ የተፈጥሮ ሀብት መጎዳቱ አይቀርም። በሕዝብ ብዛት የተነሣ የተፈጥሮ ሀብትን ለመቀራመት የሚደረግ ሩጫ የተፈጥሮ ሀብቱን አደጋ ውስጥ ሊከተው እንደሚችል የአካባቢ ጥበቃ ባለሙያዎች ያስረዳሉ።

ባለፉት ዐሥርት ዓመታት ኢትዮጵያ ከፍተኛ የሆነ የአካባቢ ጥበቃ መዘባት ገጥሟታል። ለዚህም በዋናነት እንደ ምክንያት የሚጠቀሰው በሕዝብ ብዛት የተነሣ የሚከሰተው ችግር ነው። ከሥነ ምሕዳር መዘባት ጋር በተያያዘ የመሬት ለምነትና በቂ ምርት የመስጠት አቅም መቀነስ ዋነኛው ነው። በርካታ የኢትዮጵያ ሕዝብ በገጠር የሚኖርና የኢኮኖሚ መሠረቱም ግብርና በመሆኑ መሬቱ በተደጋጋሚ በመታረሱ ምርታማነቱ አደጋ ላይ ወድቋል። የሕዝብ ብዛቱ በየጊዜው በፍጥነት በመጨመሩ (2.6-3) የተለያዩ ዛፎችና ተክሎች ለማግደን እና ለሌሎችም ግብዓቶች በመዋላቸው የአገሪቱ የደን ሽፋን ከ40 በመቶ ወደ 4 በመቶ አዘቅዝቋል።

ዛፎችን ለተለያዩ ግብዓቶች መቀረጥና የመመንጠር መጠኑም በዓመት ወደ መቶ ሺሕ ሄክታር ደርሷል። የደኖች መመናመን የአፈሩን ንጥረ ነገር በጎርፍ እንዲታጠብ በማድረግ አፈሩ ለምነቱን እንዲያጣና ምርታማነቱ እንዲቀንስ እያደረገ መሆኑን ካርላ ቤደሊ እና ሌሎች “Population growth and environment in Ethiopia (2001)” በተሰኘ ጥናታቸው የችግሩን አሳሳቢነት ለመጠቀም ጥክረዋል።

የሕዝብ ብዛት፣ የምግብ ዋስትና እና የተፈጥሮ ሀብት

በኢትዮጵያ በተደጋጋሚ ከተከሰተው ድርቅ በተጨማሪ በከፍተኛ ፍጥነት የሚያድገው የሕዝብ ቁጥርና የአካባቢ መሬቶች ችግር ላለፉት ሦስት ዐሥርት ዓመታት ኢትዮጵያ ላጋጠማት አስከፊ የምግብ እጥረት ዋነኛ ምክንያት ነው። ከ1960ዎቹ ጀምሮ አገሪቱ እያደገ ከመጣው ሕዝቧ ጋር ራሷን በምግብ የመቻል ፈተናን ለማለፍ እንዳልቻለች ምሁራኑ ከላይ በተጠቀሰው ጥናታቸው አካተውታል።

ፈጣን የሕዝብ ዕድገት በማኅበረ ኢኮኖሚያዊ ለውጥ ላይ ብቻ ሳይሆን በተፈጥሮ ሀብት አጠቃቀም በምግብ ዋስትና መረጋገጥ በአካባቢ ደኖችና የእርሻ ይዞታዎች ላይ ብርቱ ተጽዕኖ ያሳድራል። ለምሳሌ እያንዳንዱ ዜጋ በልቶ ማደር ስላለበት ዛፎች በብዛት ተቆርጠው የሰብል ማሣ እንዲበረክት፣ የግጦሽ መሬቱ እንዲመነጥም የምግብ ዋስትና እንዲገነታትና ታዳሽ ያልሆኑ የኃይል ምንጮች እንዲገነጥፉ ሊያደርግ ይችላል። ፈጣን የሕዝብ ዕድገት በዚህ ረገድ የሚኖረውን አለታዊ ተጽዕኖ ለመቋቋም በቴክኖሎጂ የታዘዘ ልማት ማካሄድ ተገቢ ቢሆንም አብዛኛው የአገሪቱ ሀብት ሕፃናትን ለመንከባከብና ለማስተማር

መዋል ስላለበት የመዋዕለ ንዋይ እጥረት ለኢንቨስትመንትና ለቴክኖሎጂ ሽግግር የሚረዳ፣ የማኅበረሰብና ኢኮኖሚያዊ ዕድገት ተግባራት በስፋት እንዳይከናወኑ ስለሚያደርግ በርካታ የሕዝብ ቁጥር ያላት አገር በተለይም አብዛኛው ተገልጋይ (dependent) ከሆነ የተፈጥሮ ሀብት ከማሟጠጥ፣ አካባቢ ከመሬቶት፣ የምግብ ዋስትና መረጋገጥ በጥያቄ ምልክት ውስጥ እንዲገባ ያደርጋል በማለት ፈጣን የሕዝብ ቁጥር መጨመር ሊያስከትል የሚችለውን ተያያዥ ችግር ዶ/ር አሸቱ በስጋት ያዩታል።

የተፈጥሮ ሀብትን በአግባቡ ለመጠቀም የአካባቢ መሬቶችን ለመከላከልና የምግብ ዋስትናን በበቂ ሁኔታ ለማረጋገጥ ስኬት ያለ የሕዝብ ዕድገት ምጣኔ ያስፈልጋል የሚሉት ይ/ር አሸቱ ይህ ማለት በአንድ አገር ውስጥ በየዓመቱ በወሊድ ምክንያት የሚጨምረው የሕዝብ ብዛት ከኢኮኖሚያዊ ዕድገቱ ጋር የተመጣጠነ በተለይም ኢኮኖሚያዊ ዕድገቱን የሚያግዝ ከሆነ የተፈጥሮ ሀብት ከመመናመን ይልቅ ይበልጥ ሊለመ፣ የአካባቢ ሁኔታ ከመሬቶች ይልቅ ይበልጥ በደን ሊሸፈና፣ የምግብ ዋስትናን ሊረጋገጥ ይችላል።

የሕዝብ ብዛት የተፈጥሮ ሀብት ይቀረታል የሚለውን ሐሳብ በተቃራኒው የሚያዩት አሉ። ከእነዚህ አንዱ ዶ/ር ወልደሃይ አምኃ ናቸው። የሚወለደው ሰው ሁሉ ሆኖ ብቻ ይዞ አይመጣም፣ የሚሠሩ እጆችና የሚያስብ አእምሮ ጨምሮ ይመጣል የሚለውን የጠቅላይ ሚኒስትሩን ሐሳብ ይጋራሉ። ስለዚህ ሕዝብ ቁጥሩ ቢጨምርም የተሻለ አሠራርና ፈጠራ ሊያመጣም እንደሚችል መረዳት ይገባል የሚል ሐሳብ አላቸው። የሰው ሀብት ልማት ላይ እንዲሁም ምጣኔ ሀብት ማሳደግ ላይ ትኩረት ከተደረገ ሕዝብ ብዛት በራሱ መንገድ ቁጥጥር ስለማይደረግበት ስጋት ሊሆን አይችልም በማለት ያስረዳሉ።

ሕዝብ ሲበዛ መሠረተ ልማት ከማሟላት አኳያ ችግር በመፍጠር ውጫዊና ውስጣዊ ስደት እንዲባባስ በማድረግ ሥራ አጥነትን በማስፋፋት እንዲሁም ምጣኔ ሀብቱ ላይ የጥገኞችን ቁጥር ያበዛዋል። ከፖለቲካ አኳያም አለመረጋጋትና ሁከት ሊቀስቀስ ይችላል። ስለዚህ ፈጣን የሕዝብ ዕድገት ከፈጣን ምጣኔ ሀብት ዕድገት ጋር ተዋሕዶ ካልሄደ አደጋው የከፋ እንደሚሆንና በአገር ላይ ከፍተኛ የሆነ ስጋት ሊፈጥር እንደሚችል የዘርፉ ምሁራን ይጠቁሙና፤ ይህንን ለማስታረቅ በጠንካራ የሥነ ሕዝብና የኢኮኖሚ ፖሊሲ የታዘዘ የተቀናጀ አሠራር በአገር ደረጃ ሊሠራ እንደሚገባ ያስገነዝባሉ።

ኢትዮጵያ ከፍተኛ የወሊድ መጠንን በመቀነስ በተለይ ወጣት ሴቶችን በትምህርት በማብቃት የወሊድ ቁጥርን ለመቀነስ ያስችላል። ወጣት ሴቶች እየተማሩ በሄዱ ቁጥር ካልተማሩት በተሻለ የቤተሰብ ምጣኔን እንደሚገነዘቡ ይታወቃል። በተጨማሪም የትምህርት ተደራሽነትንና ጥራትን፣ ግብርናውን የማዘመን አሠራርን መሠረት ልማት ዝርጋታውን፣ አካባቢ ጥበቃን፣ ጾታዊ እኩልነትን አካቶ ቤተሰብ ምጣኔን ላይ በመሥራት ይህንንም በጠንካራ የሥነ ሕዝብ ፖሊሲ በመደገፍ ፈጣን የሕዝብ ዕድገት ሊያመጣ የሚችለውን የወሊድ መጠን መቀነስ እንደሚቻል የዓለም ባንክ በ2011 ያወጣው ጥናት ይጠቁማል።

የአንድ አገር ማኅበረ ኢኮኖሚያዊ ዕድገት የሚለካው በአገሪቱ ሕዝቦች ላይ በሚያመጣው የአኗኗር ሁኔታ (Quality of Life) ለውጥ መሆን

ወደሚቀጥለው ገጽ ►

▶ እንዳለበት መታወቅ ይኖርበታል። ኢኮኖሚያዊ ዕድገት (Economic Growth) በሕዝብ አኗኗር ሁኔታ ላይ ሊከሰት ይችላል። ለምሳሌ አንድ የዓለም አቀፍ ኩባንያ (Multinational Corporation) በአንድ አገር ውስጥ ኢንቨስትመንት ካካሄደ በአገሪቱ ውስጥ የሚመረተውን ምርትና የሚሰጡትን አገልግሎቶች (Goods and services produced in a country during the year) በከፍተኛ መጠን ሊያሳድግ እንደሚችል የሥነ ሕዝብ ምሑሩ ዶ/ር አሸቱ ያስገነዝባል። ይህም እንደ ኢኮኖሚ ዕድገት መለኪያ የሚወሰደውን (Per capita income) ሊያሳድገው ይችላል። ነገር ግን ከምርቱ ሂደቱ የተገኘው ትርፍና ኢንቨስትመንት የዋለው ዋናው ገንዘብ ወደ መጣበት አገር እየተመለሰ የሚሄድ ከሆነ፤ አገሪቱ ማኅበራዊና ኢኮኖሚያዊ ዕድገት (Socio-economic transformation) በማሳየት ረገድ ቀርፋፋ ልትሆን እንደምትችልና የአንድ አገር የሕዝብ ዕድገት ምጣኔና የምጣኔ ሀብት እድገት የተመጣጠነ መሆን እንደሚኖርበት ያስረዳል።

የተመጣጠነ የምጣኔ ሀብት የሕዝብ ዕድገት ማለት በአገሪቱ ውስጥ የሚኖረው ማኅበረ ኢኮኖሚያዊ ዕድገት በሕዝብ አኗኗር ላይ መሠረታዊ ለውጥ በሚያመጣ ሁኔታ የተቃኘ ሲሆን ነው። ይህም ማለት አንድ ሕፃን ሲወለድ በቅድሚያ የምግብና የጤንነት አገልግሎት በበቂ ሁኔታ ማግኘት ይኖርበታል። ከፍ እያለ ሲሄድም የትምህርት አገልግሎት ይፈልጋል። ቀጥሎም ለራሱና ለሚመሠርተው ሕዝብ ቀለብና ተዛማጅ ወጪዎች መሸፈኛ በቂ ክፍያ የሚያገኝበት ሥራ ያስፈልገዋል። ከዚያም የመኖሪያ ቤትና ወደ ሥራ ሄዶ የሚመላለስበት የትርጉም ሥራ አገልግሎትና መንገድ ይፈልጋል። የተሟላ ኑሮ ለመኖር ደግሞ ሌሎች ተዛማጅ አገልግሎቶች በበቂ ሁኔታ መቅረብ ይኖርባቸዋል። ይህንን ሁኔታ የተጣጣመ ለማድረግ ለ1% ሕዝብ ዕድገት 3% የኢኮኖሚ እድገት እንደሚያስፈልግ በዚህ ዘርፍ የተሰሩ ጥናቶች ያስረዳሉ።

ይህም ማለት ለምሳሌ አንድ አገር የሕዝብ ምጣኔ በ2.5% በየዓመቱ ቢያድግ ይህቺ አገር መሠረታዊ የሕዝቦችን ፍላጎት ለመሟላት ቢያንስ ቢያንስ ኢኮኖሚያዊ በ7.5% በየዓመቱ ማደግና የዚህ ዕድገት ተጠቃሚዎችም ሕዝቦቿ መሆን እንዳለባቸው ይነገራል። በዚህ ረገድ የተሸለ ማኅበረ ኢኮኖሚ ዕድገትና የተሻሻለ የአኗኗር ሂደት ለማምጣት በቅድሚያ የሕዝብ እድገት ምጣኔን መቀነስ ዋነኛ አማራጭ ተደርጎ መወሰዱን የሚናገሩት ዶ/ር አሸቱ እንደ ጃፓን ያሉ አገራት የተሻሻለ ዕድገት ማስመዝገብ የቻሉት የሕዝብ እድገት መጠናቸውን ወደ 1 ፐርሰንት በማውረድና ኢኮኖሚያቸውን ደግሞ 10 ፐርሰንት በላይ በማድረስ መሆኑን ታሪክ ይነግረናል። ይህ ሁኔታ ደግሞ ጃፓን የራሷን ኢኮኖሚ በሰፊው በአገሪቷ ላይ ኢንቨስት ለማድረግ መቻሏንና የኢንቨስትመንቱ ተጠቃሚ እንድትሆን አድርጓታል ይላሉ።

ልማትን ለማካሄድ በቅድሚያ የሚቆጠብ ኢኮኖሚያዊ የአመራረት ሥርዓት ሊኖርና የሚቆጠበ ገንዘብም ተመልሶ በኢንቨስትመንት መልክ በሰፊው ወደ ሥራ የሚገባበት ሁኔታ መመቻቸት ይኖርበታል። በአንዳንድ አገሮች በውጪ ዕርዳታ በብድርና በውጪ ካፒታል ፍላጎቶች በመከናወን ላይ የሚገኙት ለልማት እንቅስቃሴዎች ለኢኮኖሚው ማደግ የሚያበረክቱት አስተዋጽኦ ቀላል ባይሆንም ብድሩ ሊከፈልና ወደ አገር ውስጥ የገባው የካፒታል መጠን ተመልሶ

ወደ መጣበት አገር ሲመለስ የሕዝቡን ኑሮ ለማሻሻልና መሠረታዊ ለውጥ ለማምጣት ረዘም ያለ ጊዜ መውሰዱ የግዴታ ይሆናል።

ለዚህም ነው በአንዳንድ አገሮች የሚታየው የኢኮኖሚ ዕድገት ሥር ነቀል የሆነ የኑሮ ሁኔታ ለውጥ በሕዝቡ ዘንድ ሳያሳይ የሚቀረውና ኅብረተሰቡ ከዕድገቱ ተጠቃሚ የማንሆነው የሚል ጥያቄ እንዲያቀርቡ የሚያደርገው። ስለዚህም ፈጣን የሕዝብ ዕድገት መጠንን መቀነስ አገራት በራሳቸው ኢኮኖሚ እንደተማመኑ መሠረታዊ የኑሮ ለውጥ (Quality of Life) እንዲያመጡና አገራዊ ሀብት በቅድሚያ ለቁጠባ በቀጣይነትም ለሰፊ ኢንቨስትመንት እንዲመጣ ያደርጋል። ይህም የተፈጥሮ ሀብት በአግባቡ ጥቅም ላይ እንዲውል የምግብ ዋስትና እንዲረጋገጥና የሕባብ ልማት እንዲፋጠን የሚረዳ በመሆኑ አገሪቱ የሕዝብ ዕድገት መጠን ከማኅበረሰባዊ ኢኮኖሚያዊ ዕድገት ጋር ተጣጥሞ እንዲሄድ ብርቱ ጥረት ማድረግ እንደሚጠበቅባቸው ዶ/ር አሸቱ ይመክራሉ።

የውልደትና የሞት ምጣኔ

የሕዝብ ብዛትን የሚወስኑ ሦስት ነገሮች አሉ። ውልደት፣ ሞትና ስደት ናቸው። ከእነዚህ ውስጥ በኢትዮጵያ ለሕዝብ ብዛት መጨመር የሚጠቀሱት የውልደትና የሞት ምጣኔ ሲሆኑ፤ የስደት ምጣኔ ብዙም ግምት ውስጥ የማይገባ መሆኑን ከበደ ተስፋፋ “Theoretical consideration of Demographic variable in development programs (1994)” በተሰኘ ጥናታቸው ይጠቅሳሉ። አያይዘውም የውልደት ምጣኔው ከ1970-1990 ከፍተኛ ሲሆን፤ ከዚያ በኋላ ባሉ ዓመታት ግን መቀነሱን ይገልጻል። የ2000 የኢትዮጵያ የሥነ ሕዝብና ጤና ጥናት መረጃ እንደሚያሳየው የውልደት ምጣኔው አንዲት ሴት ስድስት ልጆች ትወልድ ነበር። ባለፈው ዐ/ሥር ዓመት ምጣኔው ወደ ግማሽ ልጅ መቀነስ ተችሏል። ይህም ቢሆን አሁንም ከፍተኛው የወለድ ምጣኔ እንደሆነ ከበደ ተስፋፋ ከላይ በተጠቀሰው ጥናታቸው ያስረዳሉ። በቅርቡ የማዕከላዊ አስታታክስ ኤጀንሲ የ2008 ዓ.ም. የሥነ ሕዝብ ጤና ጥናት ውጤትን ይፋ አድርጓል። በጥናቱ ከተካተቱት ዋነኛው የሥነ ሕዝብና ጤና ጥናት ውጤቶች መካከል በፈረንጆች 2000 ላይ 5.5 ልጅ በአማካይ የነበረው የአንዲት ኢትዮጵያዊ እናት የውልደት መጠን አሁን በጥናቱ ወደ 4.6 ልጅ በአማካይ መውረዱ ታውቋል። ይህም የሆነበት ምክንያት በእናቶች ጤናና በቤተሰብ ምጣኔ ላይ በተሠራው ውጤታማ ሥራ መሆኑን ተጠቅሷል።

የሕዝብ ብዛት በራሱ ሀብት መሆኑን የሚጠቅሱት አካላት ሰፊ የገበያ አማራጭና ገበያ የመሳሰለ እምቅ ሀብት መሆኑንም ጨምረው ያስረዳሉ። አገሪቱ ከ30 ዓመታት በታች በርካታ ሕዝብ ስለሚኖሩባት ወጣቱም ለልማቱ ጠቃሚ ስለሚሆን የሕዝብ ብዛቱ በራሱ ስጋት እንደሚይሆን ይሁን እንጂ ቁጥጥር ለደረግበት እንደሚገባ ይጠቁማሉ። የሕዝብ ብዛትንና የምጣኔ ሀብት ዕድገት እንዲሁም ከተፈጥሮ ሀብት ጋር ያለውን ዝምድና በማጣጠም የሕዝብ ብዛት ስጋት ከመሆኑ አስቀድሞ ሌሎች አማራጮችን መጠቀም እንደሚቻል ይከራከራሉ።

የኢትዮጵያ ማይክሮ ፋይናንስ ተቋም ዳይሬክተር ዶ/ር ወልደደ አምን የሕዝብ ብዛት ሥጋትም ነው፤ ሥጋትም አይደለም የሚል

መከራከሪያ አላቸው። የሕዝብ ብዛት ስጋት ቢሆን ኖሮ ቻይና ትጠፋ ነበር፤ ነገር ግን ሕዝቧን ከሞላ ጎደል ለመመገብ፤ የሥራ ዕድልም ለማስፋፋትና ወጣቶቿን በሥራ ለማሳተፍ ችላለች። ስለዚህ ሕዝብ ኃይል ነው። ኢትዮጵያ በምሥራቅ አፍሪካ ጠንካራ ኢኮኖሚ እየገነባችና እየፈጠረች ያለች አገር ናት። ነገር ግን አሁን ባለው ሁኔታ ኢኮኖሚው በሚፈለገው ደረጃ ባለመድረሱ የሥነ ሕዝብ ፖሊሲው ላይ ትኩረት ተደርጎ ሊሠራ እንደሚገባ ዶ/ር ወልደደ ያስረዳሉ። ይህ ካልሆነ ግን ሥራ አጥነቱ በተስፋፋብትና በተለይ በከተሞች በምግብ ራስን መቻል ባልተቻለበት ሁኔታ ሕዝቡም አምራች ኃይል ሳይሆን ቁጥሩ ብቻ ካደገ አገሪቱ አስቸጋሪ ፈተና ውስጥ እንደምትወድቅ ዶ/ር ወልደደ ያስረዳሉ።

በኢትዮጵያ ከግብርና ወደ ኢንዱስትሪ የሚደረገው ሽግግር አዝጋሚ ነው። ዶ/ር ወልደደም በዚህ ይስማማሉ። ወደ ኢንዱስትሪ በሚደረገው ሽግግር አገሪቱ ተገኝታ ነበር። አሁን ጅምሮች አሉ። ለውጡ በአንድ ጊዜ የሚመጣ አይደለም። የግል ባለሀብቱ ወደ ማንኛቸውም ኢንዱስትሪው በሚፈልገው መጠን ሊገባ አልቻለም። መንግሥት ይህንን ዘርፍ በተለያዩ ማበረታቻዎች በማገዝ ድጋፍ በማድረግ አብሮ መሥራት አለበት። የግሉን ክፍል ኢኮኖሚ ማመን ያስፈልጋል። መተማመን ሲኖር ነው ውጤታዊ መሆን ብሎም በፍጥነት አያደገ ለመጣት ወጣት ኃይል የሥራ ዕድል በፍጥነት እየደገ ላለው የሕዝብ ቁጥር ኢንዱስትሪው የሚከፍተውን የሥራ ዕድል ይጠቁማሉ።

ባለፈው ዓመት በኦሮሚያ እና በአማራ ክልሎች የታየው የሕዝብ እምቢተኝነት በተለይም የወጣቶች ተቃውሞ መንግሥትንም፤ አገርንም፤ ሕዝብንም ብዙ ዋጋ አስከፍሏል። መንግሥት ችግሮችን በማፈን አድብሶብሶ የመሄድ አቅጣጫ ሲከተል መቆየቱ ለተባባሰ እምቢተኝነቱ በር ከፋች ሆኗል። ችግሮችን ቁድሞ በማየትና መፍትሔ ከመስጠት ይልቅ የማዳፈን እርምጃ የሚከተለው ገዢው መንግሥት እንደ ፈሊጥ የያዘው “ተሐድሶና ጥልቅ ተሐድሶ” የሚል ትችት በተደጋጋሚ ይነሣበታል። ለኢኮኖሚው ዕድገትና ሁሉን ዐቀፍ አካላት ለሆነ ልማት ፖለቲካዊ መግባባቸው ወሳኝ ድርሻ እንዳላቸው ዶ/ር ወልደደ አስታውሰው ባለፈው ዓመት የተከሰተውንም ችግር መመርመር የሚያስፈልገው ከምንጩ መሆን እንዳለበት ይናገራሉ።

የኢኮኖሚ ዕድገቱ ሁሉንም የኅብረተሰብ ክፍል አካታል? በየጊዜው ቁጥሩ እየጨመረ ላለው ለውጣቱ የሥራ ዕድል ለመፍጠር አስችሏል? ኢንቨስትመንትን በበቂ ሁኔታ ለመሳብ ተችሏል? የሚሉት መሠረታዊ ጉዳዮች መልስ ሊያገኙ እንደሚገባ ጠቁመዋል። ስለዚህ ያለፈው ችግር መንግሥትን በፖለቲካዊም ሆነ በኢኮኖሚያዊ አካሄዱ ላይ ቆም ብሎ እንዲያስብ ሊያደርገው እንደሚችል ዶ/ር ወልደደ አምን አስረድተዋል።

በኢትዮጵያ ፈጣን የሕዝብ ዕድገት በኢኮኖሚ ዕድገቱ ላይ የራሱ የሆነ ጫና መፍጠሩ ቢታወቅም ለኢኮኖሚ ዕድገት መቀጨጭ ብቸኛ ምክንያት አይደለም። ሌሎች ምክንያቶች ማለትም የማይክሮ ኢኮኖሚ ሁኔታው፤ የተቋማት ተጠያቂነት እና ግልጽነት፤ የቴክኖሎጂ ፖሊሲና የአቅም ግንባታ መጠናከር ግምት ውስጥ መግባት እንደሚኖርባቸው ካሣሁን ዓለሙ “Impact of population Growth on the Ethiopian economic performance (2014፣ 44)” በተሰኘው ጥናታቸው ገልጸውታል።

ጌታቸው በቀለ

የጫት ኢኮኖሚ

ኒውዮርክ ታይምስ (New York Times) ጋዜጣ በኢትዮጵያ ውስጥ እየተስፋፋ የመጣውን ጫት የመቃም ልማድ በሰፊው ዘግቦታል። “በኢትዮጵያ ውስጥ ጫት መቃም ልምድ መስፋፋቱ አሳሳቢ ሁኗል። ከመላው ኢትዮጵያ ወጣቶች ግማሽ ያህሉ ጫት ይቅማሉ። ችግሩም ወረርሽኝ ሆኗል” ሲል ምንጭ ጠቅሶ ዘግቧል። የአሜሪካ ድምፅ ራዲዮ ሐምሌ 28 ቀን 2017 ዓ.ም. “አፍሪካ በጋዜጦች” በሚለው ዝግጅቱ የኒውዮርክ ታይምስ ጋዜጣን ጠቅሶ አገሪቱ በጫት የምታገኘው ገቢ ከፍተኛ መሆኑን እንደሚከተለው ገልጾታል። “1.2 ሚሊዮን ኤስዲ የሚሆን መሬት ለጫት ተክል ተመድቧል። ከሃያ ዓመታት በፊት ከነበረው ወደ ሦስት እጥፍ ይጠጋል። ጫት በእያንዳንዱ ኤስዲ የሚያስገኘው ገቢ ቡና ካተቱ ሌሎች ምርቶች ከሚያስገኙት ልቆ እንደሄደ የአፍሪካ ጥናቶች ተመራማሪ ገሠሠ ደሴ መናገራቸውን” አብራርቷል። በአገራችንም በቅርቡ የተጠኑ ጥናቶችም ሆኑ የሚወጡ ዘገባዎችም ይህንኑ አጥልተው የሚያሳዩ ናቸው።

የእነዚህ ዓለም አቀፍ ሚዲያዎች ዘገባ አንድ ነገር ይጠቁመናል። የጫት ተክል በኢትዮጵያ የኢኮኖሚ ዋልታ ቢሆንም እንኳ፤ ጫት የመቃም ልማድ ከመስፋፋቱ የተነሣ አገሪቷን ወደ ማትወጣው አዘቅት ውስጥ እየከተታት መሆኑን ነው። በአንጻሩ ደግሞ በተባበሩት መንግሥታት የዓለም ጤና ድርጅት በ1980 ዓ.ም. ጥናት ጫትን ከአልኮሎክ ከትንጣሪ ያነሰ ንጥረ ነገር የያዘ ቢሆንም፤ በአደገኛ ዕዕነት የተመዘገበ መሆኑን ያስረዳል። ይህንንም ተከትሎ በርካታ አገራት ጫት ወደ አገራቸው እንዳይገባ ደንግገዋል። ይሁን እንጂ በአገራችን የጫት ተዘውታሪነት ከዕለት ወደ ዕለት እያደገ መጥቶ በለጋ ዕድሜ ያሉ ሕፃናት ሳይቀር በጫት ሱስ መያዝ በርካቶችን እያሳለበ፤ እያወያየ የሚገኝ ርእሰ ጉዳይ ሆኗል። በተለይ ከምሳ ሰዓት ጀምሮ በአገራችን ከተሞች በጫት መሸጫ ሱቆች ተኮልኩሎ፤ ጫት ገዝቶ በስሰ ላስቲክ ሽክፎ ይዞ ሲሔድ የሚታየው ወጣት “አገሪቱ ወዴት እየሄደች ነው?” ያስብላል። ዛሬ ራሱን ለሱስ ለማስገዛት የሚጣደፈው ወጣት የነገ አገር ተረካቢ መሆኑንም የዘነጋው ይመስላል። ይህንን መሠረት በማድረግ ወደይታ መጽሔት የተለያዩ ጥናቶችን በመመልከት፤ ጫት ሽጮችን፤ ቃሚዎችን የተለያዩ የኅብረተሰብ ክፍሎችንና ባለሙያዎችን በማነጋገር ይህን ዘገባ አዘጋጅታለች።

የጫት ተክል ታሪካዊ ቅኝት በኢትዮጵያ

በዘመናችን ለሰው ልጆች ከመጠን በላይ አነቃቂ ከሆኑት በርካታ ዕዎቶች አንዱ የሽንውን

ጫት መዝገበ ቃላቱ እንደሚከተለው ይፈታዋል፤ “ለጋውን፤ ቀንበጡን...የሚያኝኩት...” ነው። (ደስታ ተክለ ወልድ፤ 1962፤ ዐዲስ ያማርኛ መዝገበ ቃላት፤ ገጽ 629)። ጫት በሃይንሳዊ ስሙ ካታ ኤዱሊስ (Catha edulis) በመባል ይታወቃል።

ጫት የየት አገር ብቃይ እንደሆነ በርካታ ጸሐፊዎች የየራሳቸውን የጥናትና ምርምር ውጤቶቻቸውን አስነበዋል። ከተመራማሪዎቹ አንዳንዶቹ እርስ በርስ የሚቃረኑ ሐሳቦችን ቢያቀርቡም አብዛኛዎቹ ጸሐፍት ግን የጫት መገኛ አገር አቢሲኒያ (ኢትዮጵያ) እንደሆነች ይስማማሉ። (Al-habeshi and Skaug፤ 2005)። እንግሊዛዊው ጸሐፊና ተርጓሚ ሰር ሪቻርድ ቦርተን (Sir Richard Burton) በ1856 በጻፈው መጽሐፍ ጫት ወደ የመንና ሌሎች አገራት የሔደው ከኢትዮጵያ እንደሆነ ያስረዳል። (Burton፤ 1856)። በ14ኛው መ/ክ/ዘ በዐረብኛ የተጻፉ መረጃዎች፡- የምሥራቁ የአገራችን ክፍል በሆነው በሐረርጌ ደጋማ አካባቢዎች ጫት በብዛት ይመረት እንደነበርና ለየመናውያን ከ6ኛው መ/ክ/ዘ ጀምሮ መግባት መነሻ ይኸው ሐረር ነው የሚሉ የጽሑፍ ማስረጃዎች አሉ (ወልደ አማኑኤል፤ 2007)። ተሰማ ስብስቢም ጫት ለመጀመሪያ ጊዜ የተገኘው በኢትዮጵያ መሆኑን “በርጫ (ጫት)” በሚለው መጽሐፍ እንደሚከተለው አስፍሮታል። “የቡና መገኛ የሆነችው አገራችን ኢትዮጵያ እንደ ቡናው መገኛነት ኩራት ብዙም ባይዘፈንላትም የጫት መገኛ ናት።” (2004፤ 79)።

ጫት በኢትዮጵያ በቀደሙት ዘመን እንደ አሁኑ አይብዛ እንጂ ይቃም እንደነበር ፊታወራሪ ተክል በዋርያት ተክል ማርያም “የሕይወቴ ታሪክ” በሚለው መጽሐፋቸው ገልጸዋል። ጫት በነገሥታቱ ዘንድ ባለመለመዱ ልጅ ኢያሱ በመቃሙ ችግር እንደደረሰበት ሲያስረዱ፤ “ጫት ያስቀጣጥራል፤ ልብ ይነሣል ሲሉ እስማ ነበር፤ ልጅ ኢያሱም ጫት ይበላሉ በስተኋላም በጣም ማብዛት ጀምረው ነበር...” በዚህ ምክንያት በወቅቱ ከቤተመንግሥቱ እንደተገለለና ከሥልጣን ለመውረዳቸውም እንደ አንድ ምክንያት መቅረቡን ይዘረዝራሉ።

ጫት በዓለም አቀፍም ሆነ በኢትዮጵያ በርካታ መጠሪያ ስሞች አሉት። በእንግሊዘኛ ተናጋሪ አገራት khat፤ በዋሪያ qat and gat፤ በሶማሊያ qaat and jaad፤ በኢትዮጵያ chat (ጫት) ተብሎ ይታወቃል። ከእነዚህም በተጨማሪ የአቢሲኒያ ሻይ (Abyssinian Tea)፤ የዐረቦች ሻይ (Arabian Tea) ይባላል። በማለት ጫት ከኢትዮጵያ ተነሥቶ በአካባቢው ወዳሉት አገራት የመጣ፤ ሶማሊያ፤ ኬንያ፤ ኡጋንዳ፤ ማላዊ፤

ታንዛኒያ፤ የዐረብ ባሕረ ሰላጤ አገራት፤ ደቡብ አፍሪካና ሌሎችም አገሮች በስፋት መድረሱንና መብቀሱን ያስረዳል። (Al-Mughahed Leen፤ 2008)።

ጫት በሚቃምበት ወቅት ውስጣዊና ውጪያዊ ስሜቶችን ሊያነቃቁ የሚችሉ ንጥረ ነገሮች አሉት። እነዚህም፡- Cathinine እና norephedrine የሚባሉ ንጥረ ነገሮች (ቅመሞች) የያዘ ነው። ትኩስ ቅጠሉን በቀላሉ ማግኘት በሚቻልባቸው አገራት ጫት በቀላሉ እየታኘከ በውኃና በሌሎች ጣፋጭ የፈሳሽ ዓይነቶች የሚወራረድ ሲሆን፤ ትኩስ ቅጠሉ በማይገኝባቸው አገራት እንደ ሲጃራ ተጠቅልሎ አሊያም ፒፓ ላይ ተደርጎ ይጨሳል። በዓለም አቀፍ ደረጃ በጫት ላይ ከፍተኛ ቁጥጥር የሚያደርጉ አገራት እንዳሉ ሁሉ፤ በተቃራኒው በከፍተኛ ሁኔታ የሚሸጥባቸው ደግሞ እንደ ጅቡቲ፤ ኢትዮጵያ፤ ሶማሊያ... ያሉ አገራት መሆናቸውን ይኸው ጥናት ያስረዳል።

የጫት ዝርያ ዓይነቶች

የጫት ዝርያ ዓይነቶች የሚመረቱባቸው አካባቢያዊ ሁኔታዎች መለያየት ማለትም የበታወቀ አቀማመጥ፤ የአየር ጠባይ፤ የአፈሩ ዓይነት፤ የሚደረግለት እንክብካቤ ወዘተ. መሠረት በማድረግ ቀላል የማይባሉ የይዘት ልዩነቶች እንደሚፈጥሩ ባለሙያዎች ያስረዳሉ። የጫት ዓይነቶችም በኅብረተሰቡ ዘንድ በስፋት የሚታወቅበት ጫቱ የመጣበትን ቦታ፤ እንደሚበቅልበት ከተማ ስያሜ የተለያዩ ናቸው። ወንዶ፤ በለጩ (የማብለጭለጭ ጠባይ ያለው)፤ አቦ ሚስማር (ቂጡ ላይ ሚስማር የሚመስል ቅርጽ ያለው)፤ ገለምሶ (ማታ ማታ ለቅሶ ይሉታል)፤ አውዳይ፤ የባሕር ዳር እና የጉራጌ ጫት ይባላሉ። የጫት መጠሪያው ይኼ ብቻ አይደለም። በአገሪቱ በተለያዩ አቅጣጫ የየራሱ የሆነ ስያሜዎች አሉት (ዝጌ ከማሁ፤ 2004፤ 81)።

ከላይ የተገለጹት የጫት ዓይነቶች በዋጋቸውም ይለያያሉ። አወዳይ እና ገለምሶ የተባሉት ጫቶች ከሐረር አካባቢ የሚበቅሉ ናቸው። አወዳይ በጫት የጥራት ደረጃ (በቃሚዎች የወጣ እንደሆነ ልብ ይላል) ቀዳሚ የተሰኘ ነው። ዋጋውም ከሌሎች የጫት ዓይነቶች በእጅጉ ይወደዳል። ይህንን ጫት የሚቅሙት ጥሩ የገንዘብ አቅም ያላቸው ሰዎች እንጂ በሌሎች አይደፈርም። ይህ ጫት አገራችን ወደተለያዩ አገራት በከፍተኛ መጠን

ከምትልከው የጫት ዓይነት ውስጥ ዋነኛው እንደሆነም ይነገራል። ገለምሶ፣ ወንዶ እና በለጩ በተቀራረቡ የዋጋ ደረጃ የሚሸጡ የጫት ዓይነቶች ናቸው። ገለምሶ ከተቃዎ በኋላ የሚያመጣው የስሜት ለውጥ (ምርቃና) ኃይለኛ እንደሆነ ሲነገር ወንዶና በለጩ ሰውነት ውስጥ ሙቀት ከመስጠት ባሻገር ብዙም የሚያመጡት የስሜት ለውጥ የለም። የጉራጌ ጫት የሚባሉት ናቸው። እነዚህ በተናጠል እንደሚበቅሉበት ሥፍራ የራሳቸው ስያሜ አላቸው። “እንድብር፣ ወለኔ፣ ወልቅጤ” ይባላሉ፤ በዋጋም ደረጃ ብዙ ገንዘብ አይጠይቁም።

የመቃም ጦርነቶች ከትናንት-ዛሬ

ጫት በየቀኑ ካላገኘ የማይቀላቀስ ቃሚ አለ፤ ለሥራ ማነቃቂያ ብሎ ጫት ቤት ሔዶ አልያም ቤቱ ወስዶ የሚቅም አለ። የዕረፍት ጊዜውን ቅዳሜና አሁኑኑ ጠብቆ ከንደኞቹ ጋር ሰብሰብ ብሎ የሆድ የሆዱን ለመጫወት የሚቅም አለ፤ በተቃራኒው ደግሞ 24 ሰዓት ከአፋ ጫት ሳትወጣ አክስጅን የሆነችለት ቃሚም አለ። ጫት የዕድሜ፣ የጾታ፣ የትምህርት ደረጃ የኢኮኖሚና የአስተዳደግ ባሕል ልዩነት ሳይገታው ተዘውታራኒ ይበልጡኑ እያደገ ነው። ቀደም ባሉት ጊዜያት ጫት ሰው እያየ ፊት ለፊት ይዞ መንቀሳቀስ እንደ ነውር የሚቆጠርበት ሁኔታ ነበር። በአሁኑ ወቅት ግን፤ በአብዛኛው ቃሚ ከመንደር አንሥቶ እስከ አደባባይ፣ በታክሲ ውስጥ፣ በዩኒቨርሲቲዎች፣ በመኖሪያ ቤት፣ በማስቃሚያ ቤቶች፣ በመንገድ ላይ፣ በገበያ ቦታዎች፣ በቢሮዎች ላይቀር ይቃሟል። ከዚህም በተጨማሪ አዳዲስ የሆኑ የጫት መቃሚያ የግለሰቦች መኖሪያ ቤቶችም እየተፈጠሩ ነው።

በዚህ ዘመን እየተመለከትን ያለው ወጣቱ የዛሬውን ጫት በስሰ ላስቲክ ይዞ ሲጓዝ አይሸማቅም፤ እንደውም እንደ ዘመናዊነት እየታየ ነው። በርካታ ሠራተኞች ከጫት የተነሣ ይጠርም ይብዛም የሥራ ጊዜያቸውን ያባክናሉ። ጫት ለሠላሳ ዓመት ቅሜያለሁ የሚለው መስፍን አበበ ጫት ቤት ገብተህ ስታይ ጫት ይቃሟል ሳይሆን እንደ ምግብ ይበላል ማለት ይቻላል ይላል። “በጫት ቤቶች ውስጥ ደክተሩ፣ መሐንዲስ፣ አስተማሪው፣ ባለሥልጣኑ፣ ዘፋኙ፣ ወያላው፣ የታክሲ ሹፌሩ፣ የቤት እመቤቶች ሳይቀሩ በየዕለቱ ከትመው ይበላሉ” ሲልም ያክላል። ይህ ልማድ አሁን ባለበት የመስፋፋት ፍጥነት ሲታይ ችግሩን በአንጭጩ እንዳይፈታ አሳሳቢ አድርጎታል ይላሉ ባለሙያዎቹ። አንዳንድ ወላጆችም በልጆቻቸው በጫት ሱሰኝነት መጠመድ ከማዘናቸውም በላይ፤ በአገሪቱ የጫት ቃሚ መስፋፋት ተጠያቂው መንግሥት ነው በማለት ይተቻሉ። “ከኢትዮጵያ ውስጥ ከፍተኛውን ቁጥር ለያዘው ወጣት መንግሥት በቂ የሥራ ዕድል አልፈጠረላቸውም፤ በቂ የሥራ ቦታዎች ባለመኖራቸው ለጊዜ ማሳለፊያ ጫት ይቅማሉ” በማለት መፍትሔ እንዳጠ ያማርራሉ።

የሚቃመው ጫት በከፍተኛ ደረጃ የስሜት ለውጥን ሲያስከትል “ምርቃና” ይባላል። በምርቃና ወቅት በቃሚዎቹ ዘንድ የተለያዩ ባሕሪና ስሜቶች ይንጸባረቃሉ። አንዳንዱ ያለመታከት ያወራል። ሌላው ባልተጨበጠ ተስፋ በደስታ ይቦርቃል።

ገሚሱ በሌለና በሚያስጨንቅ ሐሳብ ውስጥ ተዘፍቆ ይፈላል። በጫት ቤት አግኝተናቸው አስተያየት የሰጡን ወጣቶች “ምርቃና ከመጣ የተወሰነ አልኮል ነክ መጠጥ ተጎንጭቶ ስሜትን ማርገብ የግድ ነው። ያለ በሊደ ሌሊት ዐይንህ እንደፈጠጠ ጀንበር ስትወጣ ታያለህ” ሲሉ ሌሎች ደግሞ “እንዳለማመድህ ነው ጫት ቅመህ መጠጥ የማታዘውትር ከሆነ እንቅልፍ አይነሣህም።” ይላሉ።

በጫት ላይ የተደረጉ ጥናቶች እንደሚያሳዩት፤ ከባለፉት ሁለት ሥርዓቶች ይልቅ ከኢሕአዴግ ሥልጣን መያዝ ጋር ተያይዞ የጫት ሥርጭት መጨመሩን ተሰማ ሰብስቤ ጥናቶችን መሠረት አድርጎ ሲያቀርብ፤ የሰዎች ክቦታ ወደ ቦታ በአገር ውስጥም በውጭም የመንቀሳቀስ፣ ተዘግተው የነበሩ ኪላዎች መክፈት፣ የጫት ሥርጭትን በተላልፈነት ለመከታተል የወሰደ አካል አለመኖሩ፣ በዓለም ላይ እየጨመረ የመጣው የአደንዛዥ ዕዕ ገወውር እንደ ምክንያት ይጠቀሳሉ። (ዝኒ ከማሁ፣ 2004፣ 79)። በእነዚህ ዓመታት የመቃም ባሕል በአገራችን በከፍተኛ ፍጥነት እየተስፋፋ መጥቷል። ለዚህም ምክንያት ያለውን ሚኒያስ ሰብስቤ በመጽሐፉ “በአንዳንድ አካባቢዎች ለአሁኑ ሰብስቤ ለብና ለብና ተክል ይውሉ የነበሩ ማሳዎች በጫት ተክል እየተተኩ በመሔድ ላይ ይገኛሉ። ጫት በሚበቅልባቸው የአገሪቱ ክፍሎችና የጫቱ ንግድ በሚዟጋርባቸው ክፍሎች የሚገኙ የፖለቲካና የአስተዳደር ሹማምንት ከጫት ከፍተኛ ቀረጥ ይሰበስባሉ። ገበሬውም የምግብ አህል ከማምረት ይልቅ በማንኛውም ጊዜ በጥሩ ዋጋ የሚሸጥለት የጫት ምርት መሆኑን ስለተገነዘበ በሰፈረበት መሬት ላይ ጫት ለመትክል ለመንከባከብና ለማምረት ቅድሚያ ይሰጣል።” (ሚኒያስ ሰብስቤ፣ ማኅበራዊ ጠንቆች እና ያንገረቡ አደጋዎች፣ 1995፣ 98)።

ጫት- “ሕጋዊና ሕጋዊ ያልሆነ ተክል” ጠቀሜታው ለማነው?

በብዙ የዓለም አገራት ጫት “ሕጋዊና ሕጋዊ ያልሆነ ተክል” ተደርጎ ይታያል። ኢትዮጵያን ጨምሮ በአፍሪካና በዕረብ አገራት ሕጋዊ ተክል ነው። ይኸ ተክል ወደ አገራቸው እንዳይገባ አገዳ በጣሉት የምዕራባውያን አገራት ጫት ሕጋዊ ያልሆነ ተክል ነው። ሕጋዊ ባይሆንም የሕጋዊነትን ያህል በየመንደሩ ጎበዘተሰቡ በስፋት አውቆታል፤ እየተጠቀመ ነው። አሁን ባለው ነባራዊ ሁኔታ ጫትን በየቀኑ በዓለማችን ከአንድ መቶ ሚሊዮን በላይ ሰው ይቅማል ተብሎ ይገመታል። እነዚህ ቃሚዎች በብዛት የሚገኙባቸውን አገራት ወልደ አማኑኤል ገድሶ በመጽሐፉ እንደሚከተለው ዘርዘረታል። “ የመን፣ ሶማሊያ፣ ኬንያና ኢትዮጵያ የሚኖሩ ሲሆኑ ቀሪዎቹ ደግሞ በሌሎች የዓለም ክፍሎች በአፍሪካ ቀንድ፣ የደቡብ ምሥራቅ እስያ፣ የመካከለኛ ምሥራቅና ተጎራባች የዐረብ ባሕረ ሰላጤ አገራት ተወላጆች ናቸው።” (ወጣቱና ጫት፣ 2007፣ 23)።

ጫት በአሁኑ ወቅት ለኢትዮጵያ ኢኮኖሚ ዋነኛ የውጭ ምዝረ የሚያስገኝ ምርት ነው። በየዓመቱ ከመቶ ሚሊዮን ዶላር በላይ ገቢ ታገኛለች ከምትባለው ኢትዮጵያ ጀምሮ በሌሎችም

አገራት ጫትን እንዳይቅሙ የሚያበረታቱ ቀጥተኛ ያልሆኑ ተግላጾች ቢኖሩም “አዛውንቶችና በተለይም ደግሞ ወጣቶች” በተለያዩ ምክንያቶች ከማዘውተር አልተቆጠቡም። (ወጣቱና ጫት፣ ገጽ 28)። አዲስ አድማስ ጋዜጣም ዘኢኮኖሚስት መጽሔት ያወጣውን መረጃ በመጥቀስ ጫት ከቡና ቀጥሎ በውጪ ንግድ ከፍተኛ ገቢ የሚያስገኝ ምርት እንደሆነ ዘግቧል። “በኢትዮጵያ ከ15 ዓመታት በፊት በጥቂት ቆላማ አካባቢዎች ብቻ ተወስኖ የነበረው የጫት ምርት በአሁኑ ጊዜ በመላ አገሪቱ መስፋፋቱንና ከግማሽ ሚሊዮን ሄክታር በላይ መሬት መሸፈኑን መጽሔቱ አመልክቷል።” (ቅዳሜ ጥር 13 ቀን 2009 ዓ.ም.)።

ኒውዮርክ ታይምስም ጫት ለመንግሥት ከፍተኛ ገቢ የሚያስገባ በመሆኑ ከሃያ ዓመታት በፊት ከነበረው መሬት አሁን ወደ ሦስት እጥፍ የሚጠጋ ለጫት ተክል መመደቡን ያሕዳል። ቡና አምራች የነበሩት አካባቢዎችም በጫት ዋጋ በየጊዜው ማሻቀብና በአመራሪቱ ቀላልነት እየተሳቡ ከቡና ምርት በመውጣት ወደ ጫት አምራችነት እየገቡ መሆኑንም አስቀምጧል። ገበሬውም የምግብ አህል ከማምረት ይልቅ በማንኛውም ጊዜ በጥሩ ዋጋ የሚሸጥለት የጫት ምርት መሆኑን ስለተገነዘበ በየዘው መሬት ላይ ጫት ለመትክል፣ ለመንከባከብና ለማምረት ቅድሚያ ይሰጣል ይላል።

ዘኢኮኖሚስት እንደዘገበው የአገሪቱን የውጭ ገቢያን በሁለተኛነት ተቆጣጥሯል የተባለው ጫት በአገር ውስጥም ከፍተኛ ፍላጎት ያለው ምርት መሆኑን በአገሪቱ የተለያዩ ከተሞች የጫት መሸጫ አነስተኛ ኪዩስኮች እንደ አሸን እንዲበራከቱ ምክንያት ሆኗል ይላል። ዋጋውም ከጊዜ ወደ ጊዜ በከፍተኛ መጠን እያደገ መሆኑንና ወጣት ተማሪዎችም ተጠቃሚነታቸው እየጨመረ መሆኑ ለአገሪቱ አሳሳቢ መሆኑን ሪፖርቱ ያትታል። እዚህ ላይ ሊሰመርበት የሚገባው ጫት ትውልድ ገዳይ መሆኑ እየታወቀ ትውልዱን ከዚህ ሱስኝነት ለማውጣት በመንግሥት በኩል ምንም ጥረት አልመደረገን በርካታ ሰዎችን ያሳዘነ ጉዳይ ሆኗል። “አውን ለትውልዱ የሚያስብ መንግሥትስ አለን?” እንዲሉ አድርገዋል።

ጫት በሚመረትበትና በሚገነድበት ክልል የክልሉ ባለሥልጣናት ከሚገኘው ቀረጥ ተጠቃሚ ስለሆኑ ሁኔታውን እንደጤናማ የኢኮኖሚ እንቅስቃሴ አድርገው የወሰዱት ይመስላል። የፌደራል መንግሥትም ጫት የሚበቅልባቸው ክልሎች ከሚያገኙት ጥቅም በተጨማሪ ተጠቃሚ ነው። ይህንንም ሚኒያስ ሰብስቤ በመጽሐፉ እንዳስፈረው ለምሳሌ፡- ከድሬደዋ ወደ ጆቡቲ በአውሮፕላን በባቡርና በመኪና በየዕለቱ ከሚጋዘው የጫት ምርት መንግሥት ቀረጥ እና የውጭ ምዝረ ያገኛል። ከምሥራቅ ሐረርጌ ወደ ሶማሊያ የሚጋዘው ከፍተኛ ጫት እንደዚሁም መጠኑ አነስተኛ ቢሆንም ወደ ሌሎች አገሮች ከሚጋዘው ጫት የማይናቅ ገቢ ይሰበስባል። በመሆኑም የማዕከላዊው መንግሥት አካላት የዚህን ዕዕ ጎጂነት በይፋ በማጋለጥ ለሕዝቡ ትምህርት ለመስጠትና እንቅስቃሴውን ለመግታት የወሰዱት የጎላ እርምጃ የለም በማለት ቅሬታውን ይገልጻል። (ዝኒ ከማሁ፣ 98-99)።

► በጫት ንግድ አገሪቱ ከምታገኘው ገቢ በተጨማሪ ለአፈር ጥበቃ ጥቅም እንዳለው በዘርፉ ጥናት ያደረጉ ምሁራን ያስረዳሉ። በ2005 ዓ.ም. በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ “ማኅበራዊ ኢኮኖሚያዊ ሁኔታዎች በአፈር ጥበቃ ላይ የሚያሳድሩትን ተጽዕኖ” ለመመርመር በተደረገ የማስተራት ዲግሪ ጥናት የጫት ተክል በመልካም ጎኑ መታየት እንዳለበት ያስረዳል። “ጫት ለአፈር ጥበቃ ከፍተኛ አስተዋጽኦ ያደርጋል። አፈርን ቆንጥጦ ይይዛል፤ መሸርሸርን ይከላከላል። በትንሽ መሬት ላይ የተሻለ ገቢ ስለሚያስገኝ ገቢው መሬቱን ይንባከባል” ይላል።

ጫት የሚቅመው የኅብረተሰብ ክፍሎችም ጫት ጥቅም አለው በማለት ይከራከራሉ። ሠራተኞች በሥራችን ምርታማ እንድንሆን፣ ተማሪዎችም በትምህርታችን ውጤታማ እንድንሆን አድርጎናል፤ ያደርገናልም ይላሉ። ጫት ጥቅሙ ተግተን እንድንሠራ ያደርገናል የሚለው በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የሁለተኛ ዲግሪውን እየሠራ የሚገኘው አስጠፋኛስ ተሰማ “ጫት ስቅም በደንብ አጠናልሁ። ለመሥራትም ያበረታታኛል” በማለት በመቃመ እንደተጠቀመ ይናገራል። ጫት መቃም ከጀመርኩ በኋላ ዓመት ይሆነኛል የሚለው ዓለማየሁ መኮንን “እስከ ዛሬ አለመቃሜ ይቆጠኛል። ስቅም ደስታ ይሰጠኛል፤ የበለጠ ጉልበት አገኛለሁ ዋናው በሱስ አለመጠመድ ነው” በማለት በመቃመ እንደተጠቀመ ያስረዳል። ጫት ለረጅም ዓመት በመቃም ላይ የሚገኝ አንድ በጎልማሳነት ዕድሜ ክል የሚገኝ ሰው በጫት ተጠቃሚው መንግሥት እንጂ ትውልዱ አለመሆኑን እንዲህ ነበር የገለጸው “ጫት ተጠቃሚው መንግሥት ነው። አንደኛ በገቢ ሁለተኛ እኔን ጨምሮ ብዙ ጀግናና ፈሪ ትውልድ ክምችት ይኖራል። ስለዚህ ሁሉም ስለ መንግሥት፣ ስለ ፖለቲካ ማሰብ አይፈልግም። ሁሉም የሚያስበው ሱሱን የሚያሟላበትን ትንሽ ብር ብቻ ነው፤ እሷን ካገኘ ምንም አይፈልግም።”

በዘርፉ ጥናት ያደረጉ ባለሙያዎችም ጫት ትውልዱን እየጎዳው እንደሆነ ይናገራሉ። ዶክተር የራስወርቅ አድማሴ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የሶሊዮሎጂ መምህር በጫት ላይ ሰፊ ጥናት ያካሄዱ ምሁር ናቸው። እርሳቸው እንደሚናገሩት “ኢትዮጵያ በጫት ምርት አገኘች ተብሎ ትውልድ እንዲጠፋ መተው ትልቅ ዋጋ ያስከፍላል” የሚሉት ዶክተር የራስወርቅ በጫት ንግድ ሀብታም ሆኑ የሚባሉ ሰዎች ልጆች በጫት ሳቢያ አስምሮአቸው ተናግሮ በአስምሮ ሕክምና ተቋማት ውስጥ ገብተዋል ሲሉ ተናግረዋል። በጫት ለሚገኝ የአጭር ጊዜ ትርፍ አገኘሁ ተብሎ የትውልድ መጻኢ ዕድልን መሠዋት ተገቢ አይደለም የሚሉት አጥኚው ይህ ሁኔታ አደገኛ ከሚባልበት ደረጃ ሁሉ አልፏል ባይ ናቸው።

ታዲያ ይህ ሁሉ ኅብረተሰብ ከትልቅ እስከ ትንሽ፣ ከሊቅ እስከ ደቂቅ እየቃመው ያለ ጫት የሚያስከትለው መዘዘዝ ይኖር ይሆን? የሚለውን መፈተሽ ግድ ይላል።

ጫትና መዘዘ

ዛሬ በአብዛኛዎቹ የአገሪቱ ክፍሎች ጫት መቃም እንግዳ ነገር አይደለም። እንደውም ከመቼውም ጊዜ በበለጠ እየጨመረ እንደመጣ

ሚኪያስ ሰብስቤ “ማኅበራዊ ጠንቆች፤ ያንክበቡ አደጋዎች” በሚለው መጽሐፉ “በምሥራቅ አፍሪካ የጫት እርሻ እየተስፋፋ ገበሬውና ከተሜው የዚህ ዕዕ ሱሰኛ የመሆን መጠን እየጨመረ በመሔድ ላይ ይገኛል” ይላል። (ዝጊ ከማሁ፣ 99)። የተጠቃሚው መብዛት የሚያስከትላቸው መዘዘዞች በርካታ እንደሆኑ የሕክምና ባለሙያዎች ያስረዳሉ። የሚያስከትሉትንም ጉዳዮች ጠቅላላ አድርገን እንመለከታቸው።

የጤና ችግር የመጣል

ጫት የሚያስከትላቸው የጤና ችግሮች በርካታ ናቸው ይላሉ ተመራማሪዎች። Glen-ic Cox እና Hagen Rampes የተባሉ ሳይካትሪስቶች Adverse effects of khat በሚለው ጥናታዊ ጽሑፋቸው “ጫት መቃም የሚጀመረው በቀና አስተሳሰብ ነው። ከዚያም ቀስ በቀስ በሱስ መጠመድ ይመጣል። ሱስኝነት ስሜታዊ መሆን፣ አለመረጋጋትን ያስከትላል ይህም በጤና ላይ የሚያስከትለው ቀውስ” ቀላል አለመሆኑን አስረድተዋል። ፊታውራሪ ተክለ ሐዋርያት ተክለ ሚያም “የሕይወቱ ታሪክ” በሚለው መጽሐፋቸው “የጫት ስካር ለአንዳንድ ይቀሰቅሳል፤ ጥቂት ቆይቶ ያፈዛል” በማለት ሱሱን በቀላሉ የሚላቀቁት አለመሆኑን በመጽሐፋቸው ጠቅሰውታል።

የሕክምና ባለሙያዎች ጫት በጤና ላይ የሚያደርሰው ቀውስ እንዳለ ያስረዳሉ። ጫት በሚቅመው ሰዎች ላይ የሚመጣው ምልክት የልብ ምት መጨመር፣ የአፍ ውስጥ እብጠት፣ የጥርስ መበስበስ፣ የምግብ መውረጃ ቱቦ ቁስለት፣ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፍላጎት መቀነስ፣ የደም ግፊት፣ ያልተለመደ የአፍ ውስጥ ድርቀት፣ የአተነፋፊስና የልብ ምት መጨመር፣ ክፍተኝ የሆነ የራስ ምታት፣ እንቅልፍ ማጣት ተጠቃሾች ናቸው። በተጨማሪም የማመዘዝን የማስተዋልና የማገናዘብ ችሎታን ይቀንሳል፤ የስሜት መረበሽና አለመረጋጋትን፣ በሆነ ባልሆነ መጨነቅና ራስን መጸየፍ ቀስ በቀስ የመሥራት አቅም መቀነስ፣ የእንቅልፍ ጊዜ መዘባት ብሎም መፍብዘን ያስከትላል። በጉዳት ረገድም አካላዊ እስከ አዕምሮአዊ ድረስ ችግሮችን ያስከትላል (The health impacts of khat, pp. 4፤ ጫት 2004፣ 86-87)።

ኢኮኖሚያዊ ችግር ያስከትላል

በጫት ሱስ የተጠመዱ ሰዎች ከሚያገኙት የሚያጡት፣ ከሚያለሙት የሚያጠፉት የበለጠ መሆኑን የባለሙያ ጥናት አያስፈልገውም። ቃሚዎቹ በኢኮኖሚ ራሳቸውን ከመጉዳታቸውም በላይ ቤተሰቦቻቸውን፣ ማኅበረሰቡንና አገርንም ሊጎዱ ይችላሉ። በየዕለቱ በየሚዲያው የምንጎማቸው በተሽከርካሪ አደጋዎች የሰው ሕይወት ማለፍ በአብዛኛው ከጫት ተጠቃሚዎች አሽከርካሪዎች ጋር የተያያዙ ናቸው። ይህም በሀገር ኢኮኖሚ ላይ የሚያስከትለው ቀውስ ቀላል አይደለም።

የማኅበራዊ ሕይወት ጠንቅ

ጫት ለማኅበራዊ ሕይወት መናጋት ዓይነተኛውን ቦታ ይይዛል። ጫት ሲገኝ በምርቃና፣ ሲጠፋ በድንዝቤ በመያዛቸው በሱሉ ምክንያት ሰዎች ከትዳራቸው እንዲሁም ከማኅበራዊ ሕይወታቸው የተገለሉ በርካታ ናቸው። ጫት በጋብቻ ሕይወት፣ በማኅበራዊ ዕሴት፣ በሥራ ተነሳሽነት፣ በምግባር ቢስነት በሀገር ዕድገት ላይ እያሳደረ ያለው ተጽዕኖ በቀላሉ የሚታይ አይደለም።

ጫት ተማሪዎችን ከትምህርት፣ ሠራተኞችን ከሥራ ገብታቸው እየወጡ አላግባብ ጊዜያቸውን እንዲያባክኑ በሥራዎቻቸውም ላይ ተጽዕኖ እያደረግ ይገኛል። ወጣቱ ለጫት መቃም እንደተቀመጠ ውድ ጊዜያቶቹ ያመልጣሉ። አፍላ የወጣትነት ጉልበቱና ብሩህ አዕምሮው በዚህ ጫትና ተከታይ ሱሶች ሳቢያ ተተብትቦና ደንዝዞ ይኖራል። “The Socio economic effect of khat” በሚል ርዕስ ጥናት ያደረገው አማካኤል ጫት ትውልዱን እንዳይሠራ እንዳደረገው ሲያብራራ “ከሌላው ኅብረተሰብ የተሻለ ንቃት ኅሊና አላቸው የሚባሉ ወደፊት ተስፋ የሚጣልባቸው የዩኒቨርሲቲ፣ ተማሪዎችን ማየት ይቻላል። እነዚህ ወጣቶች ከሰዓት በኋላ በካምፓስ ውስጥ ማግኘት ዘበት ነው። አብዛኛውን ጊዜያቸውን በጫት ቤት ያሳልፋሉ” ይላል።

ወደፊት

ለውይይት መጽሔት አስተያየታቸውን የሰጡት አንድ አናት፤ ልጃቸው በጫት ሱስ የተጠመደ በመሆኑ ከቤታቸው ዕቃ እያወጣ በመሸጥ እንደተቸገሩ ይናገራሉ። ለዚህም ጥፋተኛ አድርገው የሚከሱት መንግሥትን ነው። መንግሥት የሥራ ዕድል ባለመፍጠሩ ልጆቻቸው የጫት ሱሰኛ እንደሆኑ ብዙን በተቀላቀለው ስሜት ቅሬታቸውን ይናገራሉ። “ጫት በአገሪቱ ኢኮኖሚና በጤና ላይ የሚያስከትለው ችግር በቀላሉ መታየት የለበትም። መንግሥትም አስፈላጊውን ቁጥጥር ማድረግ አለበት። ዛሬ በየመንደሩ፣ በየሥርቻው ሁሉ ጫት ቤት ተስፋፍቷል። ስንት ቦታ ይደርሳል የተባሉ ወጣቶች እየመከኑ ተሰካክለው የቀሩትን ቤት ይቀጠራቸው። አንዳንዴም መንግሥት ሆን ብሎ የሚያደርገው ይመስለኛል” ይላሉ፤ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የሶሊዮሎጂ መምህር ሆኑት ዶ/ር የራስወርቅ አድማሴ ጫት ቃሚው እየበዛ መምጣቱን አስመልክተው ያቀረቡትን ጥናት ማኅበራዊ ጥናት መድረክ “The Khat Conundrum in Ethiopia: Socio economic Impact and Policy Directions” በሚል ርዕስ አሳትሞታል።

ይሁን እንጂ የግለሰቦች ጫት የመቃም፣ የማምረት የመሸጥ መብት መከበር ያለበት ቢሆንም ግን መቼ፣ ለማን መሸጥ እንዳለበት መንግሥት በኃላፊነት ጉዳዩ ከሚመለከታቸው ጋር በመወያየት በሥራ ጊዜና በጤና ላይ የሚያሳድረውን ተጽዕኖ ከወዲሁ መፍትሔ መፈለግ አለበት። “ጫትን መንግሥት በምርቃና ትውልዱን ወደማይሆን ሕይወት ውስጥ ለማስገባት ይህ ለሀብት ማግኛ ነው እየተጠቀመበት ያለው? ይህ መፈተሽ አለበት” አለበለዚያ የጫት ቃሚው መብዛት ለአገሪቱ ዕድገት ሳይሆን ውድቀት እንደሚያስከትል ለመናገር ነቢይ መሆንን አይጠይቅም።

ማኪሼሊያዊ ፖለቲካ እና መዘዙ

በቅርቡ ከአንድ የቅርብ ጓደኛዬ ጋር ስለ ፖለቲካ ስንጨዋውት ቀጥሎ የተመለከተውን ወግ አወጋኝ። በአንድ ወቅት በምሥራቅ ኢትዮጵያ የሆነ አካባቢ ነው፤ የመንግሥት ባለሥልጣናት ከሕዝቡ ጋር ስብሰባ ሲያካሂዱ ከተሰበሰቡዎቹ መካከል አንድ በዕድሜ ጠና ያሉ አዛውንት አስተያየት ለመስጠት ብድግ ይሉና ፊታቸውን ወደ ተሰብሳቢው በመዞር በጣታቸው ወደ ዐይናቸው እያመለከቱ በእርምጃ “kuni maali?” (“ይህ ምንድን ነው?”) ብለው ይጠይቃሉ። ተሰብሳቢውም “Hay! ija dhaa” (ዐይን ነዋ) ብለው ይመልሳሉ። አዛውንቱም መልሱ “abeden, ija mitii; hudu dhaa” (በፍጹም ዐይን አይደለም “ቂጥ” እንጂ) ብለው ሲሉ የስብሰባው አዳራሽ በሳቅ ተናጋ። ቀጥለውም ይኸውላችሁ የኢሕአዴግ ፖለቲካም እንዲህ ዐይን ያወጣ ክህደት ነው ብለው የምሳሌያቸውን ጭብጥ አስረዱ።

እንዲሁም በቅርቡ አንድ ሰው ሲያወጋኝ በአገሪቱ የተለያዩ አካባቢዎች በቅርቡ የተከሰተውን ሕዝባዊ አመጽ ተከትሎ፤ በመንግሥት ተቋማት ውስጥ ለሚገኙ የአመራር አካላት በተሰጠው “የጥልቅ ተሐድሶ” ሥልጠና ላይ የነበረው አንዱ አጀንዳ በዚህ የኢሕአዴግ የአገዛዝ ሥርዐት ውስጥ “ዕውን የሕወሓት የበላይነት አለን?” የሚል ነበር። እኔም መልሼ ታዲያ የሥልጠናው ተሳታፊዎች በአጀንዳው ላይ የነበራቸው ምላሽ እንዴት ነበር? ብዬ ጠየቅሁት። እሱም የስብሰባውን ግልጽነት እያደነቀ አንዳንድ ተሳታፊዎች በመካከያና የደኅንነት ቁልፍ የሆኑ መንግሥታዊ ተቋማት አመራር ያሉትን ሰዎች በመጥቀስ በርግጥም የሕወሓት የበላይነት እንዳለ አስተያየት ሰነዘሩ አለ። ነገር ግን አለ፤ መድረኩን ከሚመሩት የሕወሓት አባላት በተለይም አንዱ በዕድሜ ወጣት የሆነ እጅግ ተናጋሪ ካድራ (በእሱ አባባል “ትንሹ መለስ”) የተለያዩ የመከላከያ ሐሳቦችን እየጠቀሰ የሕወሓት የበላይነት እንደሌለ አስረዱ። እኛም ተቀበልነው አለን። ይህን ሲለኝ ወዲያው በጭንቅላቴ ውስጥ የመጣብኝ በመግቢያዬ ላይ የጠቀስኩት የአዛውንቱ ምሳሌያዊ አነጋገር ነበር።

አንዳንድ ሰዎች “ፖለቲካ የመዋሽት ስልት ነው” ብለው ሲናገሩ አስማለሁ። እንዲያውም ማኪሼሊ የተባለው ጣሊያናዊ ፈላስፋ “ዘ ፕሪንስ” በሚለው ዝነኛ መጽሐፉ ውስጥ እንደሚያትተው፤ አንድ ውጤታማ ገዢ “የቀበሮና የአንበሳ” ባሕሪያትን አጣምሮ ሊይዝ ይገባል ይላል። የቀበሮው ባሕሪ የሚወክለው ማጭበርበርና ማስመሰልን ሲሆን፤ የአንበሳው

ባሕሪ የሚወክለው ደግሞ የኃይለኝነትንና በጉልበት የማንበርከክ ሥልትን ነው። ማኪሼሊ ለገዢዎች የሥልጣን ጊዜን እንዴት ማስረዘም እንደሚችሉ ሲመክር፤ እየቀጠፉ፤ እያጭበረበሩና በኃይል እየደቆሱ መግዛት እንደሚገባቸው አበክሮ ያስገነዝባል። ባጭሩ ማኪሼሊያዊ ፖለቲካ አስመሳይነት፤ ማጭበርበርና ኃይልን የማክለ የፖለቲካ ስልት ነው።

ባለፉት ሦስት ዐሥርት ዓመታት በኢትዮጵያ ውስጥ በሥልጣን ላይ የቆየው የኢሕአዴግ ሥርዓት በጥሞና ሲመረመር ማኪሼሊያዊ የአገዛዝ ማኑዋልን ታማኝነት እየተረጎመ የሚገኝ ይመስላል። እንደሚመስለኝ ይህም የሆነበት የራሱ ታሪክ አለው። ሲጀምር የኢሕአዴግ አስኳል የሆነው ሕወሓት ኢትዮጵያ የሚል የፖለቲካ አጀንዳ አልነበረውም። ኢትዮጵያ የሚለው በፖለቲካ አጀንዳነት የመጣው በትግሉ የመጨረሻ ደቂቃዎች ላይ ኢትዮጵያን የሚያህል አገር የማስተዳደር ኃላፊነት ሳያስበው በእጁ ላይ በመውደቁ ነበር። ኢሕአዴግ የሚለውም ድርጅት የወቅቱን የፖለቲካ ጥያቄ ለመመለስ በጥድፊያ የተዋቀረ የቶሎ ቶሎ የይድረስ ቤት ነው።

የኢሕአዴግ ማኪሼሊያዊ ፖለቲካ ሥረ መሠረቱም ኢትዮጵያን በተለያዩ “ዘውጎች” ከፋፍሎ በመግዛት ላይ የተመሠረተ ሆኖ ይገኛል። ለዚህም የመከራከሪያ ነጥብ ኢትዮጵያ ስትመሠረት “ሉዓላዊ” በሆኑ ዘውጎች በኃይል ወደአንድነት እንዲመጡ ተገደው ነው የሚል ነው። ሰሞኑን ታትሞ በገበያ ላይ የዋለው የደራሲ ሀብታሙ አለባቸው “ታላቁ ተቃርኖ” የሚል መጽሐፍ ይህን የመከራከሪያ ነጥብ ትንሽ ወሰብሰብ አድርጎ የአካዳሚ ገጽታ አልብሶት በቅ ብሏል። በርግጥ መጽሐፉን ላየው ራሱ በተቃርኖ ሐሳቦች የተሞላና የተመሠረተበትም ንልዩት የተፋለሰ መሆኑ ግልጽ ሆኖ ይወጣል። ለምሳሌ መጽሐፉ በመጀመሪያ ገጾቹ የሥራውን አግባብነት ሲያስረዳ፤ ይህን ሥራ ለየት የሚያደርገው አወቃቀሩ ቀደም ሲል በሰሊዮሎጂ የትምህርት መስክ ከፍተኛ ተጽዕኖ የነበረውን የስትራቴጂካል ፈንክሽናሊዝም አተያይ ላይ እንደተመሠረተ ይገልጻል። እዚህ ላይ የመጽሐፉን ዐቢይ ተቃርኖ ልብ ልንል ይገባል። መሠረቱን በዚህ የምዕራባውያን ሥነ ዕውቀት በሆነው “ስትራቴጂካል ፈንክሽናሊዝም” ላይ ጥሎ ሲያበቃ፤ በመጽሐፉ የውስጥ ገጾች ላይ ግን የምዕራባውያንን ሥነ ዕውቀት በአጠቃላይ በሌሎች ሕዝቦች ላይ የፈጸመውን የእእምሮ በደል ሲኮንን ይታያል።

በነገራችን ላይ ይህ “የስትራቴጂካል

ፈንክሽናሊዝም” ዕይታ በአሁኑ ወቅት በሶሊዮሎጂ የትምህርት መስክ ተቀባይነት አጥቶ ወደ ቅርጫት ከተወረወረ ሰንበትበት ብሏል። ከዚህ በተጨማሪ መጽሐፉ ወደ ዝርዝር ሐሳቦች ሲገባ የተለያዩ ሶሊዮሎጂካል ጽንሰ ሐሳቦችን እያነሳ ለመከራከር ይሞክራል። ሆኖም ግን ክርክሩ በመንገደኛ ሶሊዮሎጂካል ዕውቀት (common-sense sociological knowledge) ላይ የተመሠረተ በመሆኑ የመጽሐፉን ጭብጥ የበልጥ አጨቅይቶት ይታያል። በሌላ በኩል የመጽሐፉ ዐቢይ ግድፈት የኢትዮጵያን ታሪክ በተቃርኖ ክስተቶች መሞላቱ በኢትዮጵያ ላይ ብቻ ተለይቶ የሚደል ልዩ እርግማን አድርጎ መመልከቱ ነው። ለመሆኑ የየትኛው አገር ታሪክ ነው ከተቃርኖ ክስተቶች ነጻ የሆነው? ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጫፍ ብታስስ አንድም አገር ከዚህ የተቃርኖ ክስተቶች የጸዳ ሆኖ አይገኝም። ይህ ተቃርኖ ከሌለው አገሩ ታሪክ የለውም ማለት ነው!!

ወደፊት ሆያለዎች በዚህ መጽሐፍ ላይ ያለውን ዝርዝር ፍልሰት በስፋት እንደሚዳስሱት ተስፋ አደርጋለሁ። አሁን ወደ ዋናው ነጥብ እንመለስ - ኢሕአዴግ ማኪሼሊያዊ ፖለቲካን በኢትዮጵያ ውስጥ ሲተገብር በዋነኛነት የተጠቀመበት ስልት “የፍርሃትና የጥርጣሬ ባሕል” (Culture of Fear and Suspicion) በነበረበት ውስጥ በስፋት እንዲሰፍን በማድረግ ነው። ግምገማን ልብ ይላል። በርግጥ በዚህች አጭር ጽሑፍ ውስጥ የሥርዓቱን ማኪሼሊያዊ ድርጊቶች በዝርዝር ማቅረብ አስቸጋሪ በመሆኑ አንኳር በሆኑ ጉዳዮች ላይ ለማተኮር ይሞክራል።

“ውሽት ሲደጋገም እውነት ይመስላል” የሚል አንድ የቆየ አባባል አለ። የዚህን አባባል ትክክለኛነት የምንረዳው የዚህ ሥርዓት ዋና ቀናና በሆነው “የብሔር ብሔረሰቦችና ሕዝቦች እኩልነት” የሚለውን ዲስኩር በጽሞና ስናይ ነው። ከዚህ ቀደም በተለያዩ የመገናኛ ብዙኃን ላይ በጻፍኳቸው መጣጥፎች የዚህን አባባል ተቃርኖ ለማሳየት ሞክራለሁ። ያውም እነኚህ ሦስት ቃላት፤ ማለትም “ብሔር፤ ብሔረሰብ እና ሕዝብ” የሚባሉት በትክክለኛ ትርጓሜቸው ሲታዩ ሦስት የተለያዩ የሕዝብ ስብስቦችን እንደሚያመለክትና በምንም ዓይነት እኩል ያልሆኑ ጽንሰ ሐሳቦች ሆኖ እያለ፤ ይህን እኩልነት ብሎ በተደጋጋሚ ሲፈፍ፤ አሁን አሁን ለሕዝቡም ቢሆን እውነት እየሆነ የመጣ ይመስላል። በተግባር ደግሞ ያለው እውነታ እጅግ ወሰብሰብ ያለና ይህን የእኩልነት ዲስኩር በምንም ዓይነት አመላካች እንዳልሆነ የለት▶

ተዕለት ሕይወታችን ይመስክራል።

በሌላ በኩል ደግሞ ይህ የእኩልነት ዜማ እንኳን በአገሪቱ ውስጥ ለሚገኙ የተለያዩ ሕዝቦች ቀርቶ ራሱ ኢኮኖሚያዊ ብሎ ሳይቀረጥ አራት የሥራ ፖለቲካ ድርጅቶች ውስጥ እንኳን እንደሚሠራ ሁሉም የሚያውቀው ያደባባይ ምስጢር ነው። በእውነቱ ከሆነ ኢኮኖሚያዊ የሚለውን የለበጣ ስያሜ ሲፋቅ የምናገኘው ሕወሓት ነው። በተግባርም እንደሚታየው የተቀሩት ድርጅቶች ሌሎችን ክልሎች የሚያስተዳድሩ “የሕወሓት እንደራሴዎች” እንጂ የራሳቸው ህልውና ያላቸው ነጻ ድርጅቶች በፍጹም አይደሉም። ድርጅቱ ከአንድ ወጥ የፖለቲካ ፓርቲነት ይልቅ የተለያዩ የሥራ ድርጅቶች ስብስብ ሆኖ ለረጅም ጊዜ መቆየቱ የሚያስረዳን አንድነትና እኩልነትን የማይሻ የትምክህት እና የጥበብነት ወይም የሥነ-ምግባር ስሜት ተጠቂ መሆኑን ነው። የሚገርመው ግን ይህን የትምክህትና የጥበብ ባሕሪ በሌሎች ላይ ተለዋጭ ሲታይ ነው።

ይህ ሥርዓት እንደ ዋነኛ ድል ከሚቆጥራቸው ክንውኖች አንዱ የዴሞክራሲን ሥርዓት ለሕዝቡ ማሳደግ ነው። ሁላችንም እንደሚገባው የዴሞክራሲ ጽንሰ ሐሳብ እጅግ ሰፊ ያለና የተወሰነበት የፖለቲካ እሳቦት ነው። ይህም ሆኖ የጽንሰ ሐሳቡ ዋነኛ መለኪያዎች ሆነው ከሚወስዱት መካከል አንድን መንግሥት የሚያዋቅሩት ሦስቱ አካላት፤ ማለትም የሕግ አውጪው፤ ሕግ አስፈጻሚውና ሕግ ተርጓሚው መለያየትና እርስ በርሳቸው መጠበቅ እንደሆነ ይታወቃል። አሁን ባለው የኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ ግን በፍጹም አንዱን የመንግሥት አካል ከአንዱ መለየት የማይቻልና ሁሉም የአንድ ሳንቲም የተለያዩ ገጽታዎች ነው የሚመስሉት። ይህ ጉዳይ አሁን አሁን በመርሕ ደረጃ እንኳን መቀመጡ ተረስቶ ገለልተኛ የመንግሥት ተቋማት ናቸው ተብሎ ከተደነገጉት እንደ ፖሊስና የፍርድ ቤት ተቋማት ደጃፎችና ግንቦች ላይ የገኘው ፓርቲ መፍክሮች ተንጠልጥለው ማየት የተለመደ ሆኗል። እዚህ ላይ እንግዲህ የዴሞክራሲ ዋና መሠረቱ ተናደ ማለት ነው።

ሌላው ከዚህ የዴሞክራሲ ጽንሰ ሐሳብ ጋር የሚያያዘው፤ በተወሰኑ ዓመታት ልዩነት የሚከሰቱት ነጻና ገለልተኛ ፓርቲ ነው። በዚህ ረገድም ቢሆን የዛሬይቱ ኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ የሚያሳየን፤ ቀደም ሲል ለይስሙሳም ቢሆን የነበረው የብዙሃን ፓርቲ ሥርዓት ቀስ በቀስ ደብዛው ጠፍቶ በአንድ ጠቅላይና “አውራ” ፓርቲ መዳፍ ሥር ወድቆ መገኘቱን ነው። ይህንንም ተከትሎ በየአምስት ዓመቱ የሚከሰቱ ምርጫ ገዢው ፓርቲ መቶ በመቶ “አያሽነፈበት” በአሁኑ ሰዓት ትርጉም አልባ እየሆነ መጥቷል። እዚህም ላይ ዴሞክራሲ ባዶ ፕሮፓጋንዳ ሆኖ ቀረ ማለት ነው።

ሦስተኛው የዴሞክራሲ ገጽታ ሰዎች ሐሳባቸውን በነጻ የሚገልጹበት የሚደያ ሥርዓት ነው። ይህንን በሚመለከት ራሱ ገበያው የሚነግረን ብዙ ነገር አለ። ዛሬ በአዲስ

የዛሬይቱ ኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ የሚያሳየን፤ ቀደም

ሲል ለይስሙሳም ቢሆን የነበረው የብዙሃን ፓርቲ ሥርዓት

ቀስ በቀስ ደብዛው ጠፍቶ በአንድ ጠቅላይና “አውራ” ፓርቲ

መዳፍ ሥር ወድቆ መገኘቱን ነው

አበባ መንገዶች ላይ እጅግ በተቀራረበ ርቀት ላይ እንደ አሸንፎ የሚያገኙት ሥጋ ቤት፤ ጫት ቤት፤ መጠጥ ቤትና ፖሊስ ጣቢያዎች ሲሆን (በአገራችን ላይ የፖሊስ ጣቢያዎች ብዛት ከሕዝብ መጻዳጃ ቤቶች ቁጥር ጋር በፍጹም የሚወዳደር አይደለም፤ ያውም እንደ አዲስ አበባ ባለ ንጽሕና የተጓደለ ከተማ) መጽሐትና ጋዜጣ ለመግዛት ግን ስንት ሚሊዮን ሕዝብ በሚኖርባት ከተማ ውስጥ የሚያገኙት ከሦስትና ከአራት አማካይ ቦታዎች የዘለለ አይሆንም። ለዚያውም የሚያገኙት የቀንጅና፤ የስፖርትና የሜድካል ጋዜጣና መጽሔቶችን ነው። ይህ አፍራሽ አገጣጣሚ ምን ያህል በሕዝቡ የንባብ ባሕል ላይ ያሳደረውን ተጽዕኖ መገመትም አያዳግትም።

ከዚህ የዴሞክራሲ ሥርዓት ጋር በተያያዘ ሥርዓቱ ሌላው “ዐቢይ ድል” ነው የሚለው ራስን በራስ የማስተዳደር ዕድልን የሚያሳድገውን የፌዴራል አወቃቀርን ነው። በርግጥ ይህ ሥርዓት በዋና ተቃዋሚዎች ከሚወገበት አንዱ ምክንያት አገሪቱን በሰማ በተሸነሰ ክልሎች በመከፋፈልና ለእነሱም “ሰፊ የሆነ ራስን በራስ የማስተዳደር እስከ መገንጠል” መብት በመስጠቱ ነው ተብሎ ይታመናል።

ይህም ቢሆን በተግባራዊነቱ ላይ ጥልቅ ጥያቄ ያጭራል። ምክንያቱም በተለያዩ ክልሎች በተለያየ ጊዜ የሚወጡት ዐዋጆች፤ ደንቦችና መመሪያዎች ከአንድ ምንጭ የፈለቁ ሐሳቦች በመሆናቸው ነው። እውን እውነተኛ የሆነ የራስ በራስ አገዛዝ ባለበት አገር እንዴት ሁሉም ክልሎች በአንድ ዓይነት ቅኝት ሊቃኙ ይችላሉ? እንደ እውነቱ ከሆነ የዛሬይቱ ኢትዮጵያ ከመቼውም ጊዜ በበለጠ በአንድ ጠቅላይ አገዛዝ ሥር መውደቁ የአደባባይ ምስጢር ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ይህ በሥራ ላይ የተመሠረተ የአስተዳደር ክፍፍል ከመቼውም ጊዜ በተለየ መልኩ የማሳበረሰብ ግጭቶችን እንደ አሸን አፍልቷል። ብዙ ጊዜ እንደምንሰማው የድንበር የይገባኛል ግጭት የሚከሰተው በሉዓላዊ አገሮች መካከል ነበር። አሁን ግን “ዕድሜ ለሥራ ፌዴራሊዝም” በኢትዮጵያ ውስጥ እየሆነ ያለው የድንበር የይገባኛል ግጭት በአንድ አገር ውስጥ ባሉ የአስተዳደር ክልሎችና ጎጦች ሆኗል።

በኢኮኖሚው ረገድ በመንግሥት ሚዲያ ከምንሰማው የአጥፍ አጋዝ ዕድገት በተጻራሪ በውኑ የገበያ ዓለም የሚታየው እውነታ መሠረታዊ ሽቀጦች በራሽን ለዜጎች የሚከፋፈሉበት፤ በየዓመቱ በሚሊዮን

የሚቆጠሩ ዜጎች ለረገብ የሚጋለጡበት፤ የዋጋ ንረት በመቶ ፐርሰንቶች የሚወጣበት፤ ከምርታማነት ይልቅ ድለላ፤ ኪራይ ሰብሳቢነት፤ ሙስና በከፍተኛ ፍጥነት እያደገና እየተስፋፋ የመጣበት የተንጋደደ (misguided) ኢኮኖሚ ነው።

በማሳበራዊው ዘርፍ ደግሞ የባሕል ዝቅጠት፤ ዋልጌነት፤ ሥራ እጥነት፤ ሴተኛ አዳሪነት፤ ወንጀለኛነት እና የሱስ ተጠቂነት አሳሳቢ ደረጃ ላይ የደረሰበት ሁኔታ ነው።

እንደኔ አተያይ እነኚህና ሌሎች በቦታ ጥበት ምክንያት ያልተጠቀሱ ሺሕ የሚሆኑ የማኪሼሊያዊ የፖለቲካ ድርጊቶች አሁን ይህን ሥርዓት ለገባበት አጣብቂኝ ዋና ምክንያት ይመስላል። “በዕንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ” እንዲሉ አሁን የገባበትን ቀውስም ለመፍታት እየወሰደ ያለው የጎይል እርምጃና የፕሮፓጋንዳ ዘመቻ አገሪቱን በከባድ የፖለቲካ ድብብ ሥር እንድትወድቅ አድርጓታል። የሕዝቡን ቅሬታና ተቃውሞ ወደ ጎን በመተው በራሱ ድርጅታዊ አሠራር መፍትሔው በራስ ላይ የሚካሄድ “ጥልቅ ተሐድሶ” ነው በሚል የሕዝቡን መሠረታዊ ጥያቄ ለማድበስበስ ይሞክራል።

ሲጀመር “የጥልቅ ተሐድሶ” ዲስኩር መሠረታዊውን የፖለቲካ ጥያቄ በማድበስበስ ወደ ተራ አስተዳደራዊ ጉዳይ አውርዶ ያዝዙን ዕድሜ ለማራዘም የተደረገ ማኪሼሊያዊ የፖለቲካ ሣራ ነው። በመጨረሻ ውጤቱንም እንዳየው ጥቂት “የሕወሓት እንደራሴዎች” ሥልጣን ከመሸጋገጥ ውጪ ሌላ ምንም ዓይነት ለውጥ እንዳለመጣ በሙሉ ልብ መመስከር ይቻላል። “አለባብሰው ቢያርሱ በአረም ይመለሱ” እንደሚባለው ብሂል ቀደም ሲል የነበረው የፖለቲካ ችግር ባግባቡ ባለመፈታቱ በቅርቡ አመጽ እዚህም እዚያም መልሶ ብቅ ጥፍት ሲል ይስተዋላል።

እንደ እውነቱ ከሆነ ለአገሪቱም ለዘለቂታው ጠቃሚ የሚሆነው እርምጃ አሁን አገሪቱ የገባችበትን ችግር መንስኤ በጽሞና እና በተረጋጋ መንፈስ ከሕዝቡ ጋር ሆኖ በመመርመር አስፈላጊውን የማስተካከያ እርምጃ መውሰድ ነበር። አሁንም ቢሆን ይህን ለማድረግ እውን ቅንነቱና ብልህነቱ ካለ ጊዜው የረፈደ አይመስለኝም። ☐

ዶ/ር ታዩ ንጉሢ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የቀረጸው ትምህርት ክፍል ባልደረግ ናቸው። በኢሜል አድራሻው tayesosa@yahoo.com ላይ ይገኛሉ።

ወይ አዲስ አበባ...!

ቅድመ-ነገር

ታሪክ የሰው ልጆችን ያለፈ የሕይወት ስንክሳር መርምር፣ መጭው ትውልድ ካለፈው ድካምም ብርታትም እንዲማርና የተሻለ ዓለም እንዲፈጥር ማስቻልን ያለመ የጥናት መስክ ነው። የአገራችን ወቅታዊ የፖለቲካ አተናተን ዘይቤ ክፉኛ በታሪክ ላይ የተጣበቀ ነው። ፖለቲካችን ታሪክን የሙጥኝ ማለቱ በራሱ ጥፋት የለውም። አስቸጋሪ የሚሆነው ታሪካችንን ለወቅታዊ ፖለቲካችን ትንታኔ በምንጠቀምበት ጊዜ ሥነ ልቦናችንን አብረን ማጋመዳችን ነው። የአገራችን ፖለቲካ ውቃዬ እንዲርቀው ካደረጉ ነገሮች ዋነኛው ታሪክን እና ፖለቲካን በየግል ሥነ ልቦናችን ለንቅጠን፣ የሥነ ልቦናችን ደመናዊነት ያቀበለንን የስሜት ግንኙላት በምክንያታዊነት ላይ አንግሰን መንጎዳችን ይመስለኛል።

ወደስሜታዊነት የሚመራን ፖለቲካዊ ሥነ ልቦናችን ምንጩ ሲመረመር ወይ ዝቅተኝነት የሚያንገላታው የተበድያለሁ እይቄ ነው ወይ እብሪት የነገሠበት የገዢ ነኝ የበላይነት ስሜት ነው። የዚህ ፖለቲካዊ ሥነ ልቦና ምንጩ ደግሞ ደመናዊነት ማኅበብን እንደ ሁነኛ የርዕዮተዓለም ትጥቅ ይቆጥር የነበረው የስልሳዎቹ ትውልድ ፖለቲካዊ ሥነ ምጥጥር ነው። ያ ትውልድ አገሩ ፀንታ ቆማ ዘመን የተሻገረችበትን አገረሰባዊ አዕማድ፣ ፖለቲካዊ መስተጋብር፣ ማኅበራዊ ቁርኝት፣ ኢኮኖሚያዊ ትንቅንቅ ለመመርመር ጊዜ ሳይወስድ በነስታሊን ውጭት የኢትዮጵያን ወጥ ሊወጠውጥ የተነሳ፣ እንደ ቤቱ ሳይሆን እንደ ጎረቤቱ ሊኖር የፋተረ ነበር። በመሆኑም ኢትዮጵያ ከሶቬት ኅብረት ቀድሞና ተለይታ በራሷ የታሪክ ዳካ ከመንዚ የተነሳ የተሰበሰበችበትን ፖለቲካዊ ሰበዝ ልዩ ተፈጥሮ ለመመርመር የማርክስ/ሌኒንን ድርሳን ማኅበብቡ ፋታ አልሰጠውም ነበር።

የማኅበብ ተርፋቱ ዕውቀት የሚያመጣው እርጋታ እና ብስለት አይደለምና ያነብናበት ዕውቀት ያቀበለው ዘረኝነት ክፉ እንክርዳድ በአገራችን የፖለቲካ ማሳ ላይ ተዘራ። አገሪቱ

የድሆች እስር ቤት መሆኗ ቀርቶ “የብሔረሰቦች እስር ቤት ነች” ተባለ። አንድ ብሔር አሳሪ ሌላው ብሔር ታሳሪ ተደርጎ የአጋች ታጋች፣ የበዳይ ተበዳይ ፖለቲካ እንደ ኤርታሌ ድንገት ገንፍሎ ይንተክተክ ያዘ! የኢትዮጵያ ታሪክ ሁሉ የመበደል መበደል ድራማ ብቻ እስኪመስል ድረስ ተበደለኩ ባይ መሆኑ አውራጃ በዛ። አንድ ብሔረሰብ በነሱ ብ በዳይ ሌላው ብሔረሰብ በጅምላ ተበዳይ ሆኖ የጎሳ ጥላቻ ሰልፍ፣ የመነጣጠል ጎራ፣ የጥርጣሬ መንፈስ በአገራችን የፖለቲካ አየር ረበበ። ሁሉም የተሰለፈበት የዝቅተኝነት ወይ የበላይነት ፖለቲካዊ ሥነ ልቦና እንደመራው ብድግ ብሎ ፖለቲካን መተንተን ጀመረ። ፖለቲካዊ ስድነት በአገሪቱ ነገሠ! የገዛ አገርን ቅኝ ገዢ ማለት ከአዋቂነት ተጻፈ። የአገርን ትውፊት ማቃለል ዘመናዊነት ሆነ። የእንገብረሕይወት ባይከዳኝ ምጥቅ ልቦና ለአገራችን ችግር አገርኛ መንስኤ እና

መፍትሔ የጠቆመበትን ድርሳን ትራስ አድርጎ ተኝቶ የነሌኒንን የጠብ ዶሴ ማገላበጥ፣ ውጭ ውጭውን ማለት የምጡቅነት መለዩ ሆነ።

ይህ የማኅበብ ደመናዊነት በጠመንጃ ታግዞ ሥልጣን ላይ ለመውጣት በሚፋትርበት ወቅት ያዋጋ ያጋድል የነበረው ደሙጠጭ ዛር በስተመጨረሻ ለሕወሓት ቆሞለት ሥልጣን ላይ ሰየመው። ሕወሓት ከላይ ከተነሱት ሁለት ፖለቲካዊ ሥነ ልቦናዎች በተበድያለሁ መስመር የተሰለፈ ነበረና የሕወሓት ሥልጣን ላይ መውጣት ለተበድያለሁ ፖለቲከኞች ጥሩ የማላዘኛ መድረክ ፈጠረ። የተበድየ ፖለቲካዊ ሰልፍ ፊታውራሪዎቹ አነግና ሕወሓት ፍቅራቸው ገመራ እንዳየው ዝንጀሮ ድራሹ እስኪጠፋ ድረስ ሻዕቢያን መሆኑ አውራጅ አድርገው በተበድየው መብቃ ደረት ሲደቁ ባጃ! በአንጻሩ የበዳይነት ጦስ የወደቀበት የአማራ ሕዝብ የሚወረወርበትን የወቀሳ ፍላጻ ለመመስከት የሚያስችል መድረክ እንኳን ተነፈገው። በሌለበት የፖለቲካ ችሎት ወንጀለኝነቱ ተረጋግጦ የመገለል ክፉ ፍርድ ተፈረደበት። በአገሩ ሁነኛ ፖለቲካዊ ውሳኔዎች ላይ እንዳይሳተፍ በግልፅም በስውርም እግድ ተጣለበት። ሽግግር ቻርተር በማርቀቅ ቢሉ ቻርተሩን ሕገ መንግሥት በማድረግ ሂደት ይህ ነው የሚባልውክልና ተነፈገው። ያለፈው የአገሪቱ ክፉ ክስተት ሁሉ ተጠያቂ ተደረገ። ታሪክም አማራውን ጭራቅ አድርጎ ለማሳየት ያስችላል ተብሎ ከተገመተበት ዘመን ይቆጠር ጀመር። የሉሲ አገር ኢትዮጵያም የመቶ ዓመት ብላቴና ተደርጋ አረፈችው!

የሰው ልጆች ያለፈ ሁለንተናዊ የሕይወት ልምድ ታሪክ መባል ያለበት መቼ ነው የሚለው ነገር የሚያከራክረው ክቅርቡ ወደ ሩቁ ሲቆጠር ነው። ታሪክ እንደ ጥናት መስክ የሩቁን ለማጥናት ይጓጓል እንጂ የቅርቡን በአያሌው የሚወስነውን የሩቁን ታሪክ ጥሎ የቅርቡን አንጠልጥሎ አይደናበርም። የአገራችንን ፖለቲካ ቅጥ አምባር ያሳጣው ይኼው ብዙውን ጥሎ ጥቂቱን አንጠልጥሎ የመንጎዱ የእብድ እሩጫ ነው። በደንብራ በቅሎ ቃጭል ሲጨመር ደግሞ በዚህ ላይ ስነልቦናችን ታክለበት መመለሻችንን

ያ ትውልድ አገሩ ፀንታ
ቆማ ዘመን የተሻገረችበትን
አገረሰባዊ አዕማድ፣ ፖለቲካዊ
መስተጋብር፣ ማኅበራዊ
ቁርኝት፣ ኢኮኖሚያዊ
ትንቅንቅ ለመመርመር ጊዜ
ሳይወስድ በነስታሊን ውጭት
የኢትዮጵያን ወጥ ሊወጠውጥ
የተነሳ፣ እንደ ቤቱ ሳይሆን እንደ
ጎረቤቱ ሊኖር የፋተረ ነበር

► በሚያስናፍቅ የቀልቀሊት ሩጫ ውስጥ ዶሎናል፤ ላለመደማመጥ አማምሎናል፤ ምክንያታዊነትን ለዘረኝነት አሰውቶ ፖለቲካችንን የሥነ ልቦና ቀውስ በሽተኞች መድረክ አድርጎታል።

የፊት አውራሪው ሕውላት ወደ ሥልጣን መምጣት ገበያ ያደራለት የተበደየ ፖለቲካ በዚሁ ሥነ ልቦና የተጠቁ አባባሎች ባይ ፖለቲከኞችን እያፈላ ይገኛል። ቀደምት የበደል ፖለቲካ ቁስ-ገበዞች፤ የሕውላት ባለንጀሮች እነ አቶ ሌንጮ ለታ እና ጓዶቻቸው ከሕውላትም ተፋተው፤ ዕድሜ ብቻ ያደረጋቸውን፤ እንደሰማቸው የሚታወቁበትን የበደል ትረካ ፖለቲካ ጥቅም ጉዳት መዝነው፤ ዛሬ የተለየ መንገድ ይዘናል ቢሉም የዘሩት ዘር ግን እነሱ የተቀናጁ ዕለት የሚቀር አይደለም፤ በዝቶ ተባዝቶ በበታው አለ። የነ ሌንጮ ለታ የበደል እየ ስብከት ዛሬ መምህሩን የሚያስከትሩ የጥላቻ ደቀመዛሙርትን አምርቷል። በእንዲህ ያለው ደዋ የተለከፉ በአብዛኛው የምሁርነትንም ካባ የደረቡ ልሂቃን የሚደውሩት የከረረ የኦሮሞ ብሔርተኝነት ፖለቲካ የሕመሙን ክፋት ከሚያሳዩ ብዙ ምልክቶች አንዱ በቅርቡ የተያዘው የአገራችን ዋና ከተማ አዲስ አበባ የአንድ ብሔር (የኦሮሞ) ተቀዳሚ ንብረት ነች የሚለው ጉዳይ ነው።

የብቻ አዲስ አበባ?

የአዲስ አበባ ቀደምት ነዋሪዎች የኦሮሞዎች ናቸው በሚለው አሳቤ አርግጠኛ ተሁኖ አዲስ አበባም መተዳደር ያለባት በኦሮሚያ ክልል ሥር ነው የሚል ክርክር በቅርቡ ተፋፍሞ ማነጋገሩን ቀጥሏል። ይኼው የአዲስ አበባ ቀደምት ነዋሪነት እና ተቀዳሚ ባለቤትነት ተረክ ሌሎች የዚሁ አሳቤ ውላጅ የሆኑ መብት ጥያቄዎችን ያስከትላል። በአዲስ አበባ ላይ ሕገ መንግሥታዊ የልዩ ጥቅም ባለመብትነት ጉዳይ፤ የአዲስ አበባ በኦሮሚያ ክልል ውስጥ መገኘት ኦሮሚያን በአዲስ አበባ ላይ የባለቤት ፀዳል ለማሳበስ በቂ ሁኔታ ነው የሚሉት ክርክሮች መነሻቸው ይኼው የቀደምት ነዋሪነት ጉዳይ ነው።

የኦሮሚያ ክልል አዲስ አበባ ላይ ጅኦግራፊያዊ እና ታሪካዊ ባለቤት እንደሆነች የሚወተውተው ክርክር ዋናው መሠረቱ ኦሮሞዎች በታሪክ ለመጀመሪያ ጊዜ በአዲስ አበባ ኖሩ የአዳም ዘሮች ናቸው የሚለው ተረክ ነው። በአዲስ አበባ ላይ የኦሮሞዎችን ቀደምት ነዋሪነት ትርክት ተአማኒ/ኢ-ተአማኒነት ማስረገጥ በአዲስ አበባ እና በኦሮሚያ መካከል ባለው “የባለቤት/ባለ ልዩ መብትነት” ጉዳይ ለሚነሱ ንትርኮች በታሪካዊ መዛግብት የተደገፈ ማስረጃ ሊቀርብ ያስፈልጋል። በታሪክ ምስክርነት ሳይታገዝ የሚቀርብ የኔነው የኔነው ሽሚያ ያደገን ሰው እንደ ሕግን ልጅ ሁሉን ነገር ለእኔ የሚያስብል የሥነ ልቦና ቀውስ ምልክት እንጅ ሌላ ሊሆን አይችልም!

“ተው ማነህ ተው ማነህ..!”

ባለፈው ሳምንት OMN በተባለው ቴሌቭዥን የተጋበዙት ፀጋዬ አራርሳ “በ1800 ዓ.ም. መቶ ፐርሰንቱ የአዲስ አበባ ነዋሪ ኦሮሞ ነበረ፤ አሁን ግን በውራሪዎች ግፍ ተገፍቶ ተገፍቶ ከአዲስ አበባ ነዋሪዎች ውስጥ ዐሥራ ዘጠኝ በመቶው ብቻ ኦሮሞ እንዲሆን ተደርጓል ይላሉ።” የዚህ ክርክራቸውን ታሪካዊ ማስረጃ አብረው አልጠቀሱም። ሆኖም ክርክሩ አዲስ አበባ ሰው ማኖር ስትጀምር ለመጀመሪያ ጊዜ የኖሩባት ኦሮሞዎች ናቸው የሚለውን ተረክ ለማጠናከር የተመዘዘ ሐሳብ እንደሆነ መረዳት አይከብድም።

በ1800 የአዲስ አበባ መቶ ፐርሰንት ነዋሪ ኦሮሞ ብቻ እንደ እንደሆነ ያውም ምሁር በተባለ ሰው አፍ ተሞልቶ ሲነገር ታሳቢ መደረግ ያለበት ነገር ይህን ያህል አስተማማኝ የሚያናግር የሕዝብ ቆጠራ በ1800 ያካሄደው አካል ማን ነው? ድሮ ቀርቶ ዛሬ የአገራችን የሕዝብ ቆጠራ የትክክለኝነት ደረጃ እከሌ የአንትን ምድር ባለቤት እንቶኔ ደግሞ መጻተኛ የሚያስብል ነው ወይ? ያኔ ይቅር ዛሬ በኮምፒውተር ዘመን የአገራችን ሕዝብ ቆጠራ በሚለዩን የሚቆጠር ሕዝብ የገባበት ጠፋ የሚባልበት፤ የበዛው አንሶ ያነሰው በዝቶ የሚቀርብበት እንደሆነ በደንብ የምናውቀው የቤታችን ጉድ ነው። ታዲያ በ1800 አዲስ አበባ ላይ የታየ የአዳም ዘር ሁሉ አንድ ሳይቀር ኦሮሞ ነበር ማለት ሊበሉ ያሰቧትን አጥራ ጅግራ የማለት የሥነ ልቦና ቀውስ ካልሆነ ትርጉሙ ምንድን ነው? ደግሞስ እንዴት ባለ ምትሃት ነው በአንድ ምድር ላይ በስህተት እንኳን አንድ ሰው ሳይደባለቅ ኦሮሞ ብቻ ሊሰፍር የሚችለው? እሽ ይሄም በሆነ ምትሃታዊ ጎደል ምክንያት ሆነ እንበልጥ የ1800 አስፋፈር የአሁኗን አዲስ አበባ የባለቤትነት መብት ሊወስን የሰቃው እንዴት ነው?

ዛሬ ላይ ተቁጥ፤ ሁለት ሦስት ምዕተ ዓመት ወደኋላ ተገዙ፤ የከተማ ባለቤትነትን መብት መወሰን ከተቻለ በዚሁ ስሌት ከዐሥራ ስምንተኛው ምዕተ ዓመትም ወደኋላ መሄድና የባለቤትነት ጥያቄ ማንሳት ሊቻል ነው ማለት ነው። ከዐሥራ ስምንተኛው ክፍለ ዘመን ወደኋላ ሲኬድ ደግሞ አዲስ አበባ ላይ ቀርቶ መላ ኦሮሚያ ላይም የኦሮሞ ሕዝብ እንዲህ በገፍ አልሰፈረም ነበርና በአሁኗ ኦሮሚያ ላይ ልዩ ጥቅም ሊጠበቅለት የሚገባ ሌላ ቀደምት የመሪነት ባለቤት ሕዝብ ፍለጋ መኳተን ሊያስፈልግ ነው። ነፍሱን ይማርና ጋሼ አሰፋ ጫቦ “ተው ማነህ ተው ማነህ የተኛው አለ ትቀስቅሳለህ” ይል የነበረው እንዲህ ያለውን ነገር ነበር። ዛሬ ሀብታምነቷ፤ ለምለምነቷ፤ ስፋቷ፤ የሕዝብ ብዛቷ እየተጠቀሰ በአክራሪ የኦሮሞ ብሔርተኞች ዘንድ “ዋ! እንዳንገነጠል” ዓይነት ማስፈራሪያነት የምትወለድ የኦሮሚያ ምድር ከማንም ዘር ጋር አብራ ያልተወለደች፤ ይልቅስ በፊተኛው ዘመን ሌሎችን ሕዝቦችን

ይዛ እንደኖረችው ሁሉ ከጊዜ በኋላ ደግሞ በተፈጥሯዊው የሰው ልጆች የመውረር መወረር አይቀራ ክስተት አሮምኛ ተናጋሪ ወገኖችንም ተቀብላ ያስተናገደች ምድር እንደሆነች ታሪክ አገላብጦ ማወቅ ያስፈልጋል።

ታሪክ ምን ይላል?

የመካከለኛውን ዘመን የአገራችን ታሪክ ግልፅ አድርገው ከጻፉ ጸሐፍት አንዱ አቶ ይልቀሪ ክስተት አሮምኛ ተናጋሪ ወገኖችንም ታሪክ፤ በዐሥራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን” በሚል ርዕስ በጻፉት መጽሐፍ ውስጥ ለኦሮሞ ሕዝቦች ወደ መሃል እና ሰሜን ኢትዮጵያ የመስፋፋት ታሪክ የመደቡት ገፅ አነስተኛ ቢሆንም በጥሩ ሁኔታ አቅርበውታል። እግረመንገዱን ይህን መጽሐፍ ያላነበበ አንባቢ ቢያነበው እመክራለሁ። በያዝነው አጀንዳ ላይ በማስረጃ ላይ የተመሠረተ ግንዛቤ እንዲኖር ስለሚያስፈልግ ሰፊ ተደርጎ የተቀመጠውን ማስረጃ ከሥር መሠረቱ ማቅረብን መርጫለሁ። አቶ ይልቀሪ የኦሮሞን ሕዝብ የመስፋፋት ታሪክ ሲያስረዱ በምሥራቅ አፍሪካ ከታየበት ዘመን ጀምረው እንዲህ ይተርካሉ።

“ኦሮሞዎች ከመቼ ጀምሮ በምስራቅ አፍሪካ መኖር እንደ ጀመሩ፤ እነሱ በዛ ስፍራ ከመስፈራቸው በፊት በበታው የነበሩ ሰዎች ማንነት በውል ባይታወቅም በዐሥረኛው ክፍለ ዘመን ሶማሌ የተባለው ነገድ ከታጁ ሰርጥ አቅጣጫ ባነሳባቸው ተግዳሮት የተነሳ ወደ ደቡብ እና ምሥራቅ በመጓዝ በዋቢ ሽቦሌና ጃባ ወንዞች መሃከል ቤናዳር በተባለው ስፍራ እና በቆላማው ባሌ ሰፈሩ። ኦሮሞዎች ጥንታዊውን አገራቸውን ለቀው ከቤናዳር በቆላው ባሌ ከሰፈሩ በኋላ የፀጥታ ኑሮ ለማግኘት አልቻሉም። ... ከሰሜን ወደ ደቡብ በተጓዙ ጊዜ በሰፈሩበት አገር በስተ ደቡብ ባንቱ የሚባሉ አርበኛ ነገድ ጎረቤት ሆኗቸው። ስለዚህ ከሰሜን የሱማሌዎች፤ ከደቡብ ባንቱዎች የሚያደርባቸው ጦርነት ምንም ጊዜ ሰላም የሰጣቸው አይመስልም። ስለዚህ ከዚህም ከአዲሱ አገራቸው እንደገና መሰደድ ግዴታ ሆነባቸው።... ጦብ አጫሪ ከሆኑት ከሶማሌዎች እና ከባንቱዎች ለመራቅ ይህ ሰላማዊ የነበረው ሕዝብ ዋቢንና የገናሌን ወንዝ ተክትሎ ወደ ደቡባዊ ኢትዮጵያ ወይናደጋ መሰደድ ጀመረ። ... የኦሮሞ ሕዝብ በስጋ እና በወተት የሚመገብ [አርብቶ አደር] ስለነበረ ድርቅ ከሆነው ከቤናዳር አውራጃ ተገዞ ወላቡ ወይናደጋ በገባ ጊዜ ይህች ምድር ማርና ወተት ታፈሳለች እንደተባለችው እንደ ምድረ ከነዓን የምትቆጠር ሁኔታ አገኛት። ኦሮሞዎች ወላቡ ብለው የሰየሙት አዲሱ አገራቸው ብዙ ዝናብ የሚዘንብበት፤ ለምለም ምድር በመሆኑ ነድተው ላመጧቸው መንጋዎች ወሰን የሌለው ጦሽ የሚበቅልበት ሆኖ ተገኘ። በወረዳውም ውስጥ ለሰውና ለከብት ወሰን የሌለው ውኃ የሚገኝበት አገር ነው።... ከአገሪቱ ልምላሜ ሌላ ይህ አውራጃ ጦብ ጫሪ ከሆነው ከሱማሌ ጎሳ፤

► ከባንቱዎች ጉርብትና የራቀ በመሆኑ የወላቡ ሰፈር ለኦሮሞ ሕዝብ ምድረ-ገነት ሆኖ በሰላም፣ በምቹት ትዳራቸውን የሚያስፋፋበት ፋታ ሰጣቸው። ኦሮሞዎች በወላቡ የነበሩበትን ዘመን በማደቁር ሃገራቸው በታሪካዊ ግጥማቸው እና ዝሙራቸው መዝግበውታል። ወደ ደጋው በመሰደድ ምክንያት ከጦረኞች ስለራቁ ወደ ወይና ደጋው ከገቡ ዘመን አንስቶ እስከ 16ኛው መቶ ክፍለ ዘመን መጀመሪያ ድረስ ጦርነት እና ውጊያ አልነካቸውም። (ይልማ ደፊ፣ የኢትዮጵያ ታሪክ ገፅ፣ 212-216)

ከዚህ ታሪክ የምንረዳው ኦሮሞዎችም እንደማንኛውም ሕዝብ በሰዊዊው የመግፋት መግፋት፣ መወረር መውረር፣ ማሰደድ መሰደድ ማግባባት ሕግ እየተገዙ የሰፈሩ ሕዝቦች እንጂ አሁን ያሉበትን የኦሮሚያ ክልል መሬት ይዘው የተወለዱ ልዩ ፍጡራን እንዳልሆኑ ነው። በምክንያት ለሚያምን ይህ በራሱ ማንም ሰው የሚኖርበት መሬት ባለቤት የመሆን መብት እንዳለው አስረጅ ነው። ምክንያቱም ያኔ ከቤናዲር መግፋት አብርሮ ያመጣው የኦሮሞ ሕዝብ የሰፈረበት መሬት ባለቤት ሆኖ እየኖረ ነው። የኦሮሞ ሕዝብ በሰፈረበት መሬት ላይ ባለቤት ሆኖ፣ ከመሬቱ ስባት እያረሰ እያረባ ከኖረ ሌላው ህዝብ የሰፈረበት መሬት ባለቤት የማይሆንበት ምክንያት ምንድን ነው? ኦሮሚያን እንገነዣለን የሚሉ ፖለቲከኞች ደግሞ ጭራሽ የኦሮሞ ሕዝብ በሰፈረበት ለም መሬት ማረስ ማርባቱ ስለማይበቃው መሬቱን ይዞ ይገንጠል ባዮች ናቸው። እነዚህ ሰዎች የመገንጠሉን ነገር ሲያመቻቹ ኦሮሞ ያልሆነ በተለይ ደግሞ ኦሮሚያን ወር ያዘ የሚሉት አማራው ከኦሮሚያ ምድር መውጣት እንዳልበት ሲያስገድዱ ሰው ወደ ገደል እስከመወርወር በደረሰ ጭካኔ ነበር። የዛሬው አዲስ አበባ የኦሮሞ ንብረት ነች ዜማም የዚሁ ምክንያት አልቦ ተረክ ቅጅ ነው። ለራሱ ጎሳ ሲሆን ሰፋሪው ወገን የሰፈረበትን መሬት ሙሉ ባለቤትነት አንሶት መሬቱን ጠቅልሎ ይዞ የመገንጠል መብት እንዳለው የሚከራከር አካል ሌላ ሰፋሪ ለፍቶ ደክሞ ባያቀናው ከተማ ባይትዋር እንዲሆን የሚፈልግ ከሆነ እንዴት መግባባት ይቻላል?

ወደ ታሪኩ ስንመለስ ኦሮሞዎች ቀደም ብለው ያደረጉት መስፋፋት መዳወላቡ እንዳደረሳቸው የሚነግሩን አቶ ይልማ ከቤናዲር በረሃ ወደ በመዳወላቡ ምድረ-ገነት መጥቶ የሰፈረው የኦሮሞ ሕዝብ አሁንም መስፋፋትን ግድ የሚል የሕይወት ሕግ ስለገጠመው መስፋፋቱን እንደቀጠለ እንዲህ ከትበዋል፡ “ኦሮሞዎች ከላይ በተመለከትነው አካሄድ በወላቡ ዙሪያ ብዙ ትወልድ ካሳለፉ በኋላ ከልክ ያለፈ ተራብተው ምድር ጠበባቸው ከደረቁ ቤናዲር ይዘዋቸው ወደ ወይናደጋው ያመጧቸው የቦረና ዘር ላሞች ግጥሽ ከመላበት ከለምለሙ ወይና ደጋ በደረሱ ጊዜ አለመጠን ረቡላቸው። ስዚህ ኦሮሞዎች ከወላቡ ከመንቀሳቀሳቸው በፊት በግጥሽም መሬት እንደጠበባቸው አይጠረጠርም። ከዚህ ሌላ በጥንት ዘመን

ከቀድሞ መኖሪያቸው ከአፍሪካ ቀንድ ወግቶ ያስወጣቸው የሶማሌ ሕዝብ በሥራ አምስተኛው መቶ ሲጋመስ ከወይናደጋው ድረስ እየመጣ አዲሱን አገራቸውን መውረር ጀመረ። በዚህ አካሄድ የኦሮሞ ሕዝብ ለመከላከል እና ለግጥሽ የሚፈልገውን መሬት አስፍቶ ለመያዝ ከሰላማዊ አኗኗር ወደ አርበኝነት ሐሳቡን መለሰ።... በዚህ ዘመን ኦሮሞዎች ከረዩ፣ ቱለማ፣ ሜጫ፣ ወሎ በሚባል ትልልቅ ነገድ ተከፍለው ይገኙ ነበር። ስለዚህ ከረዩ የተባለው ነገድ ባሉን ፈጠጋርን ደዋርን እንዲወር፣ ቱለማ ወደ ሰሜን ተጉዞ ዛሬ የሸዋ ኦሮሞ ምድር የተባለውን እንዲይዝ ሚጫ በስተምዕራብ እና በስተደቡብ የሚገኘውን የኢናሪያዎችን አገር እንዲወስድና ወሎ የተባለው ነገድ በሸዋ በስተምሥራቅ ተጉዞ ከወሎ አውራጃ እስከ ትግራ ተዘረጋውን አንጎት የተባለውን አውራጃ እንዲይዝ የተቀየሰው አዳ ነቤ በነበሩ ጊዜ ነው። ነገዶች ሁሉ ወረራውን በአንድ ጊዜ አለመጀመራቸውን ስንመለከት የጦሩ ስልት የታደሰበትን አካሄድ በማስተዋል ስንመረምር ከወረራው አስቀድሞ ጉዳዩ በስርአት የታሰበበት መሆኑን ልንገነዘብ እንችላለን።” (ገፅ 225-226)። ይህ ታሪክ ወደ ተነሳንበት የአዲስ አበባ ባለ ልዩ ጥቅም ባለመብትነት/ባለቤትነት ጥያቄ ሥረ ነገር ይመራል።

ከላይ ያነበብነው ታሪክ በአፍሪካ ደረጃ ሳይቀር በታላቅነት የሚነሳው የኦሮሞ ሕዝብ ወደ ሰሜን መስፋፋት ብዙ ሰው እንደሚያስበው በግብታዊነት የተደረገ የግፋኝ ጉዞ ሳይሆን በወቅቱ በሰፊው ኦሮሞ ሕዝብ ዘንድ የነበሩ ጎሳዎች ተከፋፍለው፣ የቀዳሚ ተከታዩ የጊዜ ምጥነት ተደርጎለት፣ ማን በየት አቅጣጫ እንደሚሄድ በጥንቃ ድልድል የተደረገበት መስፋፋት ነበር።በዚህ ድልድል መሠረት የዚህ ጽሁፍ ሥረ ነገር የሆነው በአሁኑ ወቅት አዲስ አበባ በመሃሉ የከተመችበት የሸዋ ኦሮሞ ክልላዊ ግዛት የተወረረው ቱለማ በተባለው የኦሮሞ ነገድ እንደሆነ ነው ከላይ ይልማ ደፊ የከተቡት ታሪካዊ ድርሳን የሚያስረዳው። ሌላው የታሪክ ጸሐፊ ተክለዳዲስ መኩሪያ “የኢትዮጵያ ታሪክ ከአካል ልብነድንግል እስከ አካ ቴዎድሮስ” በሚል ርዕስ በጻፉት መጽሐፍ (ገፅ 94-95) አቶ ይልማ በሰፊው ያቀረቡትን ታሪክ እንዲህ ያጠቃልላሉ፡- “ነገር ግን ኦሮሞዎች እንደ ሱማሌዎች የኢትዮጵያ ሰፊ ግዛት ነው እያልን በምንመክበት በደቡብ ኢትዮጵያ ከብዙ ዘመን ገጥሞ መኖራቸው የታወቀ ነው። ነገር ግን በየምክንያቱ በመገጠሪያ ጊዜ በጥቂቱ፣ በአካ ልብነድንግልና በግራኝ መካከል በተደረገው ጦርነት ጊዜ ግን በየነገዳቸው እየተከፈሉ ኦሮሞዎች ቁጥራቸውን አበርክተው ከደቡብ ኢትዮጵያ ወደ ማክል ሸዋ ወደ ዳሞት እና ወደ ጎጃም ወደ ቤኔ ምድር መግባታቸው የታወቀ ነው።” ስለዚህ የዛሬው አዲስ አበባ የተገባለለችበት ግዛት ከኦሮሞዎች ጋር በመካከላቸው ዘመን (ከ1562 በኋላ) የተዋወቀ እንጂ የዘመናችን አክራሪ የኦሮሞ ብሔርተኞች አዳም ሲፈጠር በኢደን ገነት እንደተገኘ እንደላው ሁሉ በአዲስ አበባ ምድር የሰው ፍጡር ሲታይ

ቀድሞ የታየው ኦሮሞ ነው እንደሚሉት ዓይነት አይደለም! እንዲህ ታሪክ ተደብስብሎ ነው እንደግዲህ አዲስ አበባ ለኦሮሞ ቤት ለሌላው የሰው ቤት ነች እየተባለ አስተዛዛቢ ሙግት እየተነገረ ያለው።

አዲስ አበባ የኦሮሞ ንብረት በመሆኗ እንደ ማንኛውም በኦሮሚያ ክልል እንደሚገኝ ከተማ ትተዳደር የሚለው ክርክር በአስረጅነት የሚጠቅሰው በታሪክ በውል ያልተደገፈው የኦሮሞ ሕዝብ ቀደምት የአዲስ አበባ ነዋሪነት ታሪካዊ መብት አለው የሚለው ተረክ ከላይ በተጠቀሰው፣ ሸዋ ራሷ መቼ እና እንዴት በኦሮሞዎች እንደተያዘች በሚያስረዳው ታሪካዊ ማስረጃ ከአውነት የራቀ እንደሆነ አይተናል። ሆኖም ለግራቀኙ ክርክር ንፅፅር እና ፍርድ እንዲመች አዲስ አበባ የኦሮሞ ቀደምት ቤት ነች የሚሉ ወገኖችን ማስረጃ ማቅረብ ያስፈልጋል። አስረጅ ሲያቀርቡ ያጋጠመኝ የዚህ ክርክር ባለቤቶች “በ18ኛው ክፍለ ዘመን የአዲስ አበባ ነዋሪ ሁሉ መቶ ፐርሰንት ኦሮሞ ነበር” የሚል ከላይ የተጠቀሰው የፀጋዬ አራርሳ ገራሚ ክርክር ሲሆን ሌላው ዶ/ር ነጋሶ ሐምሌ 8 ቀን 2009 ዓ.ም. ከወጣው የከአዲስ አድማስ ጋር ባደረጉት ቃለ ምልልስ ታሪክ ጠቅሰው ያቀረቡት ክርክር ነው። ዶ/ር ነጋሶ ጋዜጠኛው “የአዲስ አበባ እና ኦሮሞዎች በታሪክ ያላቸው ግንኙነት መቼ ነው የሚጀምረው?” ለሚለው ጥሩ ጥያቄ የመለሱት መልስ በአካ ምኒልክ አባት እና አያት ዙሪያ የሚያጠነጥን፣ የተለመደው ታሪክን ከወገቡ የሚጀምር የኦሮሞ እና የትግራይ ብሔርተኞች (አነግ እና ሕወሓት) ውሸትን ደጋግሞ እውነት የማስመልል፣ ከምክንያታዊነቱ ይልቅ ማደናቀሩ የበዛ የብልጣብልጥነት መልስ ነው። ብዙ የሚዞረው የዶ/ር ነጋሶ መልስ ነጥብ ያለው እንዲህ በሚለው ማሳረፊያው ላይ ነው “...አካ ምኒልክ ቤተ መንግሥታቸውን አሁን ወዳለበት ያመጡት ለፍል ውኃ ቅርብ ለመሆን ነው፤ እንጂ ቦታው ላይ ኦሮሞዎች በ16ኛው ክፍለ ዘመን ጀምረው ይኖሩበት ነበር። ... ቦታውን ምኒልክ ሲይዙት ብዙ የጎሳ መሪዎች ተገድለዋል። ጎሳ መሪዎቹ ተገድለው መሬታቸው ለቤተ መንግሥት ሰዎች፣ ለውጭ አገር ዲፕሎማቶች ነው የተከፋፈለው። በሕይወት የተረፉት ሽሽተዋል። ሆኖ ተብሎ በማፈናቀልም ወደ አርሲ፣ ባሌ፣ አካባቢ እንዲሰፍሩ የተደረጉ አሉ። ባሕሉና ቋንቋውም በክርስትና መስፋፋት ጠፍቷል።” የዶ/ር ነጋሶ መልስ ከላይ ለተነሳው የቀደምትነት ጥያቄ ልክኛ ማስረጃ የሚሆነው ዓለም የተፈጠረው፣ ታሪክ የተቆጠረው ከ16ኛው ክፍለ ዘመን ጀምሮ ቢሆን ነበር። እውነታው ግን ያ አይደለም! አካ ምኒልክ ፍውኃውን ከንጋራቸው ለማድረግ፣ ለባሕር ማይ ወዳጅ አገራት ኢምባሲ ለመሥራት የአገራውን ሰው አፈናቅለው ሊሆን ይችላል። ነገር ግን እነዚህ ተፈናቀሉ የሚባሉ ሰዎች ኦሮሞዎች ብቻ ስለመሆናቸው ምን ማስረጃ ይቀርባል? የተፈናቀሉት ሰዎች ኦሮሞዎች ብቻ ነበሩ የሚለውን ብንቀበልስ ለመላው አዲስ አበባ

▶ የኦሮሞ ቀደምት ርስትነት ማስረጃ በምኒልክ ዘመን በፍል ውኃ አካባቢ ኦሮሞዎች የነበሩ መሆናቸው እና በምኒልክ መፈናቀላቸውን ብቻ ማስረጃ አድርጎ ማረብ ማንን ያጠግባል? ዶ/ር ነጋሶ ሲቀጥሉ “... ለሜን ሸዋ አሁን ላሉ ተብሎ ሚጠራው አካባቢ ለአዲስ አበባ እጅጉን ቅርብ ነው፤ ስለዚህ አዲስ አበባ አካባቢ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ኦሮሞዎች እንደ ነበሩ የሚታወቅ ነው ማለት ነው።” ዶ/ር ነጋሶ በሰሜን ሸዋ አካባቢ ላሉ የሚባል ቦታ ላይ ኦሮሞዎች ከ16ኛው ክፍለ ዘመን ጀምሮ መኖራቸው በምን ስሌት አዲስ አበባን የኦሮሞ ንብረት ያደርጋታል ብለው እንዳሰቡ ለኔ ግራ ነው። ኦሮሞዎች ከ16ኛው ክፍለ ዘመን ጀምረው የአሁኑን የሸዋ ኦሮሞን ግዛት እንደያዙ ታሪክም ከዶ/ር ነጋሶ ሐሳብ ጋር ይስማማል። እዚህ ላይ መነሳት ያለበት ጥያቄ ግን 16ኛው ክፍለ ዘመን የዘመን ጅምር አይደለምና በዚህ ሰዓት የወረረ አካል የአገር ብቸኛ ባለቤት ነው ከተባለ ከዚያ በፊት በቦታው የነበሩ የሰው ዘሮች ባለቤት የማይሆኑበት ምክንያት ምንድን ነው? የሚለው ነው። ለዚህ ክርክር አክራሪ የኦሮሞ ብሔርተኝነት ፖለቲከኞች ሲያነሱ የሚያጋጥመን መልስ ኦሮሞ በሚሰፋፋበት ዘመን የሚይዘው መሬት ሰው ያልሰፈረበት ምድረበዳ እንደሆነ ነው። ይሄም የሚያስኬድ አይደለም። የታሪክ መዛግብትን እንፈትሽ።

የኦሮሞን ታሪክ የጻፉ ሌላው ጸሐፊ አለቃ አዕማ “የኦሮሞ ታሪክ ክፍል አንድ” በሚለው መጽሐፋቸው (ገፅ 171) ላይ ይህን ጽፈዋል፡ - “...ኦሮሞ አማራን አባራ ፈጅቶ፤ኢትዮጵያን ከትግራይ በቀር ወረሳት።” ይህ ማስረጃ እኛ ከምናውቀው አባራሪ ተባራሪ ምድብ ያፈነገጠ፤ አባራሪን (ኦሮሞ) ተባራሪን (አማራ) አድርጎ የዘመናችን ፖለቲካ ሰደመናና ያስቀመጠውን የበዳዩ ተቀዳሪ ድልድልን ያቀያየረ ነው። ታሪክን ከወገቡ ጎምዶ የሚያቀርበው ወቅታዊ ፖለቲካችን የአገራችን ብቸኛ ወራሪ አማራ የዘወትር ተባራሪ ደግሞ ኦሮሞን አድርጎ ያቀርባል። ከጎማዳው ታሪክ እልፍ ሲሉ ያለው እውነታ ግን ሌላ ነው። የኑሮ ስንሳሳር፤ የጎይል ሚዛን እንዲያባርር ያስገደደው ሁሉ ያባርራል፤ ያፈናቅላል። ሁሉም መውረር መወረር፤ መስማማት መጣላት፤ የኢኮኖሚ ጥያቄ፤ የጎይል ሚዛን ጉዳይ ነው! ባለቤት ተገትሮ የሚቀር ነገር የለምና አባራሪም የተባራሪነት እጣ ይገጥመዋል። በዚህ ውስጥ ጎሳዊ ቅድስናው ተባራሪ፤ ጎሳዊ እርኩስነቱ አባራሪ የሚያደርገው የሰው ልጅ የለም። ስለዚህ ሁኔታ አለቃ ተክለኢየሱስ ዋቅጅራ በፃፉት እና ዶ/ር ሥርገው ገላው አርትኦት በሠሩት “የኢትዮጵያ ታሪክ” የሚል ርዕስ ባለው መጽሐፍ (ገፅ 156) ላይ ይህን ጽፈዋል፡ - “... ያን ጊዜ አማራ እና ኦሮሞ ሞጋሳ ተባብለው ቃል ኪዳን ተገባቡ። አማራ እና ኦሮሞ ከዚያ ወዲህ ተደባለቁ። ያን ጊዜም ለሚመጣው ለጋላኛው ዘመን ንግር ተነገረ። ንግሩም እንዲህነው። ኦሮሞ አማራን እያሳደደ ግቤን ወንዝ ባሻገረው በአማራ በዘጠነኛው በኦሮሞ በዐሥረኛው ትውልድ ሲሆን ግፍ ብድር አይቀርምና ፈንታውን አማራ ኦሮሞን

ያሳድደዋል ተብሎ ተነገረ። ይህም ንግር ጊዜው በደረሰበት ላይ በኋላ ይጻፋል።” ለማክል ያህል ፕ/ር ጌታቸው ኃይሌ “የአባ ባሕርይ ድርሰቶች” በሚል ርዕስ ባሳተሙት መጽሐፍ (ገፅ 123) እንዲህ ይላሉ፡ - “ኦሮሞዎች ወደ መሃል ኢትዮጵያ ገብተው የያዙት አገር ግራኝ ባይ ያደረገውን ነው የሚሉትን የዛሬ ኦሮሞ ታሪክ ጸሐፊዎችን የአባ ባሕርይ ጥናት አይደግፈውም። ኦሮሞዎች አገር ሲወሩ ነበሩት ሕዝብ እያጠፉና ኦሮሞ እያደረጉ ነበር...” አባ ባሕርይ ለዚህ ያቀረቡትን ነባራዊ አስረጅ እዚህ ለመጻፍ ስለማልችል አንባቢዎቼ መለስ ብለው እንዲያነሱ እመክራለሁ። ከላይ የተጠቃቀሱት ታሪካዊ ማስረጃዎች በኦሮሞዎች መስፋፋት ወቅት በአገራችን የነበረውን አጠቃላዩን ነባራዊ ሁኔታ የሚያስረዱ ናቸው። የዚህ ጽሑፍ ዋና ጉዳይ የሆነው የአዲስ አበባ እና የኦሮሞ ሕዝብ ታሪካዊ መስተጋብርን ከዚህ ከትልቁ ምስል የማይወጣ በመሆኑ አንባቢ ከትልቁ ምስል አንጻር ደግሞ እንዲያየው በማሰብ ያመጣሁት ነው።

የአጠቃላይ ነገሩን ማስረጃ እዚህ ላይ ልግታና የጽሑፉ ልብ የሆነው አዲስ አበባ የምትገኝበት የአሁኑ የሸዋ ኦሮሞ ግዛት በ16 ክፍለ ዘመን ኦሮሞዎች ሲወረር ባይ መሬት ነበር/አልነበረም የሚለውን ወደመመርመሩ እንለፍ። የአቶ ይልማ ደሬሳን መጽሐፍ (ገፅ 245) እንመልከት፡ - “በ1562 ዓ.ም. የሐንሩፋ ገዳ 8 ዓመት ተፈፅሞ ከአርባ ዓመት በፊት በሙዳና ገዳ ጊዜ ቦታ ያረደው ትውልድ ልጆች ባለገዳ ለመሆን ደረሱ። ቡታ ባረዱም ጊዜ ገዳውን ሮበሌ ብለው ሰየሙት። በዚህ በሮበሌ ገዳ ጊዜ ትልቅ ዘመቻ ያደረገው የቱለማ ጎሳ ነው፤ እላይ እንደተመለከትነው ሁሉ ከረዩዎች ወደ ምሥራቅ፤ መጫዎች ወደ ምዕራብ፤ ወሎዎች ወደ ምሥራቅ ሰሜን መጓዛቸውን ስናትት በሐማዎችን አዳ ነቤ ላይ ተውናቸው። በ1562 ዓ.ም. ቱለማዎች ከአዳ ነቤ ዙሪያ ተነስተው ሸዋን ለመውረር በተጓዙ ጊዜ በአዝማች ዘረ ዮሃንስ የተመራ የንጉሠ ነገሥት ጦር መንገድ ላይ ጠብቆ ገጠማቸው። ከጦርነቱም ላይ አዝማች ዘረ ዮሐንስ ሞቱ፤ ሠራዊቱም ተሸነፈ። በዚያን ጊዜ ሮበሌ ባለገዳዎች የሸዋና የጎጃም መንገድ እንደተከፈተላቸው ቆጥረው በግስጋሴ ወደ ፊት ተራምደው ዛሬ የሸዋ ኦሮሞ ምድር ከተባለው አገር ላይ ሰፈሩ።” ከዚህ የምንረዳው ቀላሉ ነገር ኦሮሞዎች የአሁኑን የሸዋ ኦሮሞ ግዛት ሲወሩ በቦታው ሌሎች ሰፋሪ ሕዝቦች እንደነበሩ ነው። ሕዝቦቹ ገዢ ንጉሠ ነገሥት የነበራቸው ነገር ግን የኦሮሞዎቹ ጉልበት ስለጠናበት ወረራውን መቋቋ የተሳነው በመሆኑ ሳይወድ በግድ መወረሩን የተቀበለ እንደሆነም እንረዳለን። ይህ የመውረር መወረር ክስተት ያለ እና የነበረ በመሆኑ በታሪክ ሁኔታነቱ ከመቀበል ሌላ ትርጉም ያለው ነገር የለም። ኦሮሞዎቹ በሸዋ ምድር ከመስፈራቸው በፊት የነበሩ ሕዝቦችን ማንነት የማይላለግ ሥራ ፊት ጥያቄ አንስቼ፤ የአዲስ አበባ ባለቤቶች ኦሮሞዎች

ሳይሆኑ ክስት በፊት በንጉሥ እንቱኔ ሲመሩ የነበሩት የእንትን ጎሳ ሰዎች ናቸው የሚል አዋጭ ያልሆነ ክርክር ውስጥ መግባት አልፈልግምና የታሪክ መዛግብት ምርመራየን እዚህ ላይ ልግታና እስካሁን ያየናቸው የታሪክ መዛግብት የሚያቀርቡን መረጃ ከወቅታዊው የአዲስ አበባ ባለቤትነት ጥያቄ ጋር ያለውን መስተጋብር ላንሳ።

ይኼን ሁሉ ያነጋገረን ጉዳይ አዲስ አበባ በታሪክ ቀደምት ነዋሪዎቿ ናቸው የተባሉት የኦሮሞዎች ንብረት መሆን እንዳለባት የሚነሳው ክርክር ነው። ይህ በታሪክ መነሻ ሲፈተሽ ኦሮሞዎች እና አዲስ አበባ የምትገኝበት ሸዋ የተዋወቁት በ1562፤ ኦሮሞዎች ቀድሟቸው በአካባቢው ተገኝቶ፤ አግዛዝ መሥርቶ የነበረን የንጉሠ ነገሥት ጦር አሸንፈው አካባቢውን በመውረራቸው ሳቢያ እንደሆነ አረጋግጠናል። ስለዚህ ኦሮሞ የአዲስ አበባ ቀደምት ነዋሪ ነው በሚለው ከእውነት የራቀ ክርክር ላይ ተቁም የሚነሳው ኦሮሞ ሕዝብ የበለጠ የአዲስ አበባ ባለቤትነት መብት ይከበርለት የሚለው ጥያቄ የማይሰከድ ነው ማለት ነው። በነገራችን ላይ በግሉ የቀደምት ነዋሪነት ክርክር ራሱ ሳይንሳዊ አይመስለኝም። ምክንያቱም ቀደምት የምንለው ታሪክ ራሱ ሌላ ቀደምት አለውና ዘመንን ከሚመች ቦታ ጀምሮ ቆጥሮ እኔ ቀደምት ነኝ የሚለው ክርክር ትርጉም የማይሰጥ ነው። የሆነው ዘያ የቀደምትነቱ ጨዋታ ቀደምትነትን ከሚመቻቸው ቦታ ለሚቆጥሩ አካላት ሌላ የቀደምትነት አቅርቦት ስላለው እዳው ገብስ ነው።

ከባዱ ነገር የቀደምትነት የታሪክ ልቃቂት ሲጎለገል፤ የታሪክ ሐቅ ከፈለጉት ቦታ አንስቶ ወዳፈልጉት ቦታ ሲያስቀምጥም የቀደምትነቱን ዜማ እንደያዙ መቆየቱ ነው። አክራሪ የኦሮሞ ብሔርተኛ ፖለቲከኞች የቀደምትነት ውሸልሽል ክርክራቸው ላይ ተመሥርተው የአዲስ አበባ ባለቤትነትን ጥያቄ ሲያነሱ የሚወክሉት የራሳቸውን ስስታምነት እና የሥነ ልቦና ቀውስ እንጅ በጉዳፊቻ ሳሳደገው ልጅ ሀብት ንብረቱን ከወለደው ልጅ እኩል የሚያካፍለውን የኦሮሞ ሕዝብ ሥነ ልቦና አይመስለኝም። እነዚህ ፖለቲከኞች ቀደምት ነዋሪነትን ጠቅሰው የአዲስ አበባ ባለቤትነት ይገባናል ካሉ ከአዲስ አበባ ቀድመው መጠየቅ ያለባቸው ታሪክ ሲገለጥ የኦሮሞ ሕዝብ ከአዲስ አበባም ከመዳወላቸውም ቀድሞ ይኖርበት የነበረውን በረሃማውን የቤናዲርን ግዛት ነው። ይህን ግን አያደርገውም። ምክንያቱም ያልሆነውን የቀደምትነት ጥያቄ ያስነሳቸው ኢትዮጵያዊ ሁሉ የሰፋበት የአዲስ አበባ ወቅታዊ መንቀጥቀጥ እንጅ እነሱ የሚሉት፤ ታሪክ ግን የማያውቀው የቀደምትነትን ነገር አይደለም። ☐

መስከረም ስበረን በኢሚዲል አደራሻዋ
meskiduye99@gmail.com ሲያገኝት ይገባሉ።

“[ቋንቋ] ሀገራዊ ስሜትን ለመፍጠር ያለው ትሎታ ሀገርን ለመበተንም ጥቅም ላይ ሊውል ይችላል”

ዶ/ር ግርማ ጌታሁን

የሥነ ጽሑፍ መምህራ ዶ/ር ያሰው አወቀ “ጠንቃቃና ታታሪ ምሁር” ሲሉ የሚገልጹት የዛሬው ዕንገዳችን፣ በብዙዎች ዘንድ የሚታወቀት “የጉጃም ትውልድ በመሉ ከሰላም እስከ አባይ” በሚል ርዕስ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ንጋሪት ታትሞ በቀረበው መጽሐፋቸው ነው። በቅርቡ ደግሞ “የ-ግደጌ ማከያ መዝገብ-ቃላት” በሚል ርዕስ የተዋሰነ ሥራቸውን ሰጥተዋል። ቀደም ሲል በብረቱክ አካዳሚ አማካይነት የታተመውን መጽሐፋቸውን ጨምሮ ሌሎች የታተሙ እና በሕትመት ዝግጅት ላይ የሚገኙ በርካት ያሉ ሥራዎችም አሏቸው። ባልደረባችን መብራቱ በላቸው በሥራዎቻቸውና በሕይወታቸው ዙሪያ አወያይተዋል። ወይም ትንሹ፡-

ውይይት፡- ስለልጅነትና የትምህርት ጊዜህ ብታጫውት፤ ከቋንቋና ከቃላት ጋር የነበረህን ቀረቤታ ጨምረህ፡፡

ዶ/ር ግርማ፡- የተወለድኩት ዐዲስ አበባ ነው፤ ዐሣማ ግቢ/ይልማ በድሉ ዘይት ፋብሪካ እሚባል መንደር ውስጥ፤ በመሳለሚያ እና በራስ ኀይሉ ሜዳ (አኹን አበበ ቢቁላ ስታዲየም) መካከል። የትምህርት ደግሞ (እስከ 10ኛ ክፍል) መድኀኒዓለም ትምህርት ቤት ነው። በልጅነቴ የዐማርኛ መጻሕፍት አነብብ ነበር። ግን ለቋንቋ እና ቃላት ከሌሎች ልጆች የተለየ ቀረቤታ አልነበረኝም። ግጥም አንብቦ በቃል መያዝ (በተለይ የክበደ ሚካኤልን) እወድድ ነበር፤ የዐማርኛ ቅኔ መፍታትም። ሰዋስው ግን የሚከብደኝ እና የሚያስለቸኝ ትምህርት እንደነበር አልረሳም። ታዲያ ይህ ኹሉ ከሌሎች ልጆች የተለየ የቋንቋ ቀረቤታ እንዳልነበረኝ አመልካች ነው።

በርግጥ ከዐብሮ-አደግ አኩዮቹ ትንሽ ለየት ያለ ጥረት አደርግ ነበር፤ እንግሊዝኛ ለማወቅ የታላቆቹን መማሪያ መጻሕፍት አጠቀም ነበርና። የማላውቃቸውን ቃላት ፍቺዎች ለመረዳት ብዙ ጊዜ አጠፋ እንደነበር ይታወሰኛል። ብዙ ጊዜ ለማላውቀው ቃል የተሰጠው መፍቻ ሌሎች የማላውቃቸው ቃላት ይኖሩታል። የመጀመሪያውን ቃል ፍቺ ለመረዳት የኋላኛዎቹን አስቀድሞ ማወቅ ግድ ነበር። ግን ለዚህ የሚበጅ ትዕግሥት ነበረኝ። ያኔ የቃላት ኀይል እና ሚና፤ ውበት እና አማላይነት ሀዲም አእምሮዬ (subconscious mind) ውስጥ ሥር ሰድደው ይኾን?

በርግጠኛነት መናገር የምችለው ግን ለዐማርኛ ቋንቋ እና ሥነጽሑፍ ልዩ ፍላጎት ያደረብኝ ከየካቲቱ አብዮት ጋር ዴሞክራሲያዊ አብዮት እና ኀሕ መጽሔት ብቅ ሲሉ ነበር። ያኔ በስውር የሚሰራጩ የጥናት የተቃውሞ ጽሑፎች በረከቱ፤ እንደ “ሰቄታወ ገባር” ያሉ በቴፕ የተቀረጹ የተቃውሞ ግጥሞችም ነበሩ። የፖለቲካ፣ የምጣኔ-ሀብት፣ የፍልስፍና፣ ወዘተ.

ዜጎቻቸውን በምጣኔ-ሀብት ብቻ ሳይኾን በባህል፣ በስሜት እና በሥነ-ልቦና አስተሳሰረው ወደ ተሻለ የሥልጣኔ እና የብልጽግና ደረጃ ለማድረስ የሚፈልጉ ሀገራት የብሔራዊ ቋንቋን ወሳኝ ሚና ተረድተው እርሱን ለማዳበር እና ከፍተኛ ደረጃ ያለው ለማድረግ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ

ጽንሰ-ሐሳቦችን የሚፈቱ ቃላት ተፈጠሩ። ለነዚህ ቃላት አፈጣጠር ደግሞ የግእዝ ርባና ፍንትው ብሎ ታየ። በለጋ አእምሮዬ ውስጥ በደምሳሳው ይሰቡኝ የነበሩ ከኾነኝ ነገሮች - የድኾች እና ድኩማን ጉስቀልና፣ የፍትሕ ዕጦት፣ ወዘተ. - ድንገት እኒህን ዐዳዲስ ቃላት በሚጠቀሙ የተቃውሞ ጽሑፎች ቅጥ እና ኅባሬ (form and coherence) አግኝተው የሥርዐተ-ማኅበር ለውጥ አስፈላጊነት ግንዛቤዬን አዳበሩልኝ። ልቤ ወደ ቋንቋ እና ሥነ-ጽሑፍ ያዘነበለው ያኔ ነው።

ውይይት፡- የግደጌ ማከያ መዝገብ-ቃላት ብለህ የሰየምከውን መዝገብ-ቃላት ለማዘጋጀት ምን አነሳሳህ? ፍላጎቴ እንዴት ሊያድርብህ ቻለ?

ዶ/ር ግርማ፡- ይህ በማከያው መግቢያ ላይ ከሞላ-ጉደል ተመልሷል። ለማከያው ጥንስስ በመኾን ያገለገለ አንድ የቃላት ክምችት ነበረኝ። “የጉጃም ታሪክ-ነገሥት” በመባል የሚታወቀውን የአለቃ ተክለ-ኢየሱስ ዋቅጅራ ጽሑፍ ወደ እንግሊዝኛ በምተረጎምበት ጊዜ ከነፍቼዎቻቸው የመዘገብኳቸው ነበር። ብዙዎቹ በዕጥር-ምጥን (concise) መዘግብተ-ቃላት ውስጥ አይገኙም። ከሚገኙትም ጥቂት የማይባሉት በዘወትር ፍቺዎቻቸው ብቻ የተሰጡ ነበሩ። ስብስቡ እያደገ ሲመጣ በመዝገብ-ቃላት ምድን (discipline) ተዘጋጅቶ በማከያ መዝገብ-ቃላት ቢታተም ብዙ ባለሙያዎችን፣ ልሂቅ ተማሪዎችንን እና መምህራንን ሊጠቅም እንደሚችል ዐሰብኩ። አጋጣሚው ቃላቱን በነአለቃ ኪዳነ-ወልድ የሆኑ ጥንቃቄ እድብ ለማቅረብም መልካም እንደሚኾን ታየኝ። ያነሣሁኝ ሐሳቦች እኒህ ነበሩ።

ውይይት፡- ከዚህ ቀደም በአማርኛ ቋንቋ የተዘጋጁ የተለያዩ መዝገብ ቃላት እንዳሉ ይታወቃል። ለመሆኑ አንተ ያዘጋጀህው መዝገብ-ቃላት ምን የተለየ ነገር የዚል ማለት ይቻላል? ምን አዲስ ነገር ጨምሯል? አስፈላጊነቱን እንዴት ትገልጻለህ?

ዶ/ር ግርማ፡- የኔ ማከያ እንጂ ወጥ እና ሙሉ

► መዝገበ-ቃላት አይደለም። በተጨማሪ ማከያው ልሳነ-ክልኤ እንጂ ልሳነ-ዋሕድ አይደለም፤ የዐማርኛ ቃላትን በእንግሊዝኛ ስለሚፈታ። ስለዚህ ቃላቱንም መፍቻውንም በዐማርኛ ከሚሰጥ ልሳነ-ዋሕድ መዝገበ-ቃላት በጣም ይለያል።

ጥያቄውን ትንሽ ቀየር አድርጎ ማከያውን ከብጤዎቹ ስለሚለየው ነገር ጥቂት ማለት ይበጅ ይኾናል። ዐማርኛ ቃላትን በእንግሊዝኛ ከሚፈቱ መዝግብተ-ቃላት ጋር ሲነጻጸር ማከያው ለየት የሚያደርጉ ገጽታዎች አሉት። አንደኛው ተካታዮቹን ቃላት በቅድሚያ በሥርወ-ቃላዊ ሆኔ ጥንቀቃ ማቅረቡ ነው፤ (በጽሑፍ እና በንግግር የሚታዩበትን/የሚደመጡበትን ቅርጽ ሳይዘነጋ)። እንዲያ በማድረጉ ድምፁ-ሞክሼ ሆኔያት ያላቸውን ልዩ ርባና - የፍቺ እና የታሪክ ልዩነቶችን የማጥፋት መጠነኛ ርባና - አለው። ሠባ እና ሰባ፤ አባይ እና ዐባይ፤ ወዘተ. ውስጥ ያሉ ድምፁ-ሞክሼ ሆኔያት በዐማርኛ ድምፆቻቸው ስለተመሳሰሉ በግድየለሽነት እየተተካኩ መጻፋቸው ካለማው የተነሣ አጥል ልማድ ነው። በዚህ ረገድ ማከያው ግንዛቤ ለመፍጠር በትንሹም ቢኾን ሊረዳ ይችላል።

ማከያው በዘመናዊ ዐማርኛ ውስጥ የተረሱ ቃላትን በማካተት ከአንባቢ ጋር ያስተዋውቃል። እንደ ቅርምዝ፣ በለዲ፣ አባይ ያሉት ቃላት በውስት የምንጠቀምባቸውን crimson, rose/pink, alienate በቅጥ የሚገልጹ ናቸው። “ሳይቸግር ጤፍ ብድር” እንዳይተረጎሙ የቃላት ጥሪታችንን እንድናዳብር የሚያበረታታ ይመስለኛል።

ማከያውን ከብጤዎች ለየት ከሚያደርጉ ገጽታዎች አንዱ ከእሳይ ቃላት ምድን ወጣ ብሎ መድበሉን አማሳይ እና መዜንው የሚያደርጉ የበታ ስያሜዎችን (ላፍቶ፣ መካኒሳ፣ ቡሬ)፣ በዘፈን እና የልጆች ግጥሞች ውስጥ የሚደመጡ እንግዳ ቃላትን (ለምሳሌ ቊልቢጥ፣ ጭንብር ቦቃ)፣ ወዘተ. ፍቺዎች የሚያመለክቱ መጠነኛ ቃላት ማካተቱ ነው።

በቃላት አፈታት ረገድም የፍቺ መቀራረብ እና መራራቅን ሊያሳይ የሚረዳ አደረጃጀት አለው። ፍቺዎችን በሚገልጹቸው ስሜቶች እያሟደነ በቊጥር፣ በሆኔያት እና በንኡስ ቊጥሮች ይደረጋል። በዚህ ዐይነት የሚፈታቸውን ቃላትም እስከተቻለ የተሟላ ፍቺ እንዲኖራቸው ይሞክራል፤ ከታተሙ እና ካልታተሙ የጽሑፍ ምንጮች አገባባዊ ምሳሌ እየሰጠ።

ውይይት፡- በኢሕአፓ የፖለቲካ እንቅስቃሴ ውስጥ ተሳትፎ እንደነበረህ ለመረዳት ችያለሁ። በዚያ ወቅት ይወጡ የነበሩ መጣጥፎች ላይ ቃላት ታርም እንደነበርም ተባራሪ ወሬ ሰምቻለሁ። እስከ ከሥነ ጽሑፍና ከቋንቋ አኳያ የነበረህን አስተዋጽዖ ጨምረህ፤ በወቅቱ ስለነበረህ ተሳትፎ ግለጽልኝ።

ዶ/ር ግርማ፡- በ-ኢሕአፓ መራሹ የፖለቲካ እንቅስቃሴ ከብጤዎቹ የላቀ ወይም የጉላ ተሳትፎ አልነበረኝም። በዚያን ዘመን የኹለተኛ ደረጃ ትምህርቴን እንኳ ያላጠናቀቅኩ ለጋ ወጣት ነበርኩ። እንኳን በነዮሐንስ ብርሃኔ እና ጸጋዬ ደብተራው የሚቀርቡ ጽሑፎችን ላርም፤ እነርሱ የሚጽፉትን እንብቤ በቅጥ ለማከው የሚያስችል እውቀት አልነበረኝም። የሰማኸው “ዋርካ በሌለበት እምቦጮን አድባር የሚያደርጉ” ሰዎች የሚሉትን ነው። መሠረት የለውም።

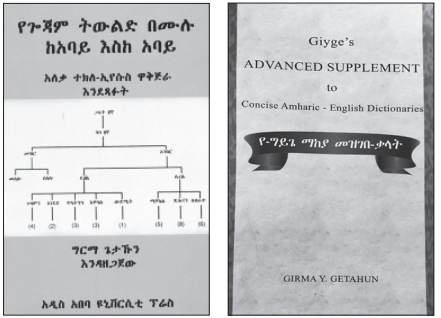
በርግጥ እንዳትሟቱ አጽኑ ነበር፤ በወጣት ማኅበር ሥነጽሑፍ ክበብ በምሳተፍ ጊዜ። ለወጣት ሊጉም ቀስቃሽ ጽሑፎች፣ ግጥሞች እና መዝሙሮች አዘጋጅ ነበር። ያኔ ያወቁትን ማሳወቅ (ዕውቀቱ ቊንጽል እና ግልብ ቢኾንም) የወጣቱ “አብዮታዊ ግዴታ” ነበር። አንዳንድ ግጥሞችን በቃል አጥንተው የያዙ ወጣቶችም አጋጥመውኛል። ግን የኔ ግጥሞች እና ዐጫጭር ልቦለድ-ቀመስ ጽሑፎች ለጎሕ መጽሔት ጎትመት የሚበቁ አልነበሩም።

ውይይት፡- ቋንቋ ላንተ ምንድን ነው?

ዶ/ር ግርማ፡- በዚህ ጥያቄ ላይ ዐጭር እና የተሟላ መልስ መስጠት አልቻልኩም። እንዲያ ብዬ ከመተው ግን የዋህ እና ደምላላ (general) መልስ ለመስጠት አጥክራለኩ። ቋንቋ ለኔ ታላቅ የመግባቢያ መሣሪያ ነው። በርሱ የሚግባቡ ሰዎችን በሐሳብ፣ በባህል፣ በምናብ፣ በመንፈስ ያስተሳስራል። ዘወትር በሚጠቀሙበት (እንደ አፍ መፍቻ ቋንቋ በሚናገሩት) ሰዎች መካከል ሀገራዊ ስሜት ይፈጥራል። እንዲያ በመኾኑም ኃያል ነው። በደንብ ዐውቆ ለሚጠቀምበት ሰው ቋንቋ ትልቅ ሥልጣን ያጉናጽፋል፤ ሐሳብን/ስሜትን እንደልብ የመግለጽ ሥልጣን፤ ውሸጉንበርን በማጥራት፣ የግጭት መንሥኤ እና መፍትሔን በማመልከት ሌሎችን የማሳመን ወይም የማግባባት ሥልጣን። ሐሳብን/ስሜትን/ ምናብን በቅጥ መግለጽ የሚችል ሰው ደግሞ አለመቻል ከሚያስከትለው ባሕሪያዊ እና ሥነ-አእምሯዊ ችግሮች ራሱን ይጠብቃል። የቋንቋ ክህል ሐሳብን ከማደራጀት ችሎታ ጋር ተመጋጋቢ ይመስለኛል።

ቋንቋ፣ ለኃያልነት ምንጭ በኾነ ባሕሪው የተነሣ፣ ምቹ የፖለቲካ መሣሪያም ይኾናል። ሀገራዊ ስሜትን ለመፍጠር ያለው ችሎታ ሀገርን ለመበተንም ጥቅም ላይ ሊውል ይችላል። በዚህ ይመስለኛል ለብሔረተኞች፣ በተለይም ለዘውግ ብሔረተኞች ምቹ እና ተመራጭ መሣሪያ የሚኾነው። እንደ ኢትዮጵያ ባሉ ልሳነ-ብዙ እና ዘውገይር (multiethnic) ሀገራት፣ በተለይ የዜጎች ሰብአዊ እና ዴሞክራሲያዊ መብቶች በማይከበሩባቸው ሀገራት፣ ቋንቋ ለዘውግ ብሔረተኛ እንቅስቃሴ ዐይነተኛ መሣሪያ መኾኑን ዘወትር እናያለን።

ውይይት፡- በአማርኛ ቋንቋ ከሚነሱ አከራካሪ ነጥቦች አንዱ ድምፁ-ሞክሼ ፊደላትና ድምፁ

ሞክሼ ቃላት በዋናነት ተጠቃሽ ናቸው። በዚህ ላይ ያንተ አቋም ምንድን ነው? ለምን? ብታብራራልኝ።

ዶ/ር ግርማ፡- የዐማርኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት በዐዋጅ ወይም ልማድ ባዳበረው እድብ የጸና መደበኛ አጻጻፍ የለውም፤ ኹሉም ሰው እንዳሻው የሚጽፍበትን ልማድ መደበኛ ካላለው በቀር። በዚህ አመደበኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት አንዱ ምክንያት በቋንቋው ፊደል ውስጥ ያሉ ድምፁ-ሞክሼ ሆኔያት ናቸው። ጽሑፉን በንግግር እንደሚደመጠው የመጻፍ ልማድ ደግሞ ሌላ ምክንያት ነው። ተጨማሪ ምክንያቶችም ይኖራሉ። እነዚህ ኹሉቱ ግን ዐበይት ይመስሉኛል።

ዐማርኛ ድምፁ-ሞክሼ ሆኔያት ያሉት ከሌሎች ሴማዊ ቋንቋዎች ጋር የተዛመደ ስለኾነ፤ መሠረታዊ የቃላት ሀብቱንም ከነርሱ ስለሚዋረስ፤ ለጽሕፈቱ ደግሞ የግእዝ ፊደልን በማከያ ሆኔያት አምልቶ ስለሚጠቀም ነው። አፋዊ ቋንቋው በኸደት አንዳንድ ድምፆችን ስላጣ ጥንት የተለየ ድምፅ ወካይ የነበሩ አንዳንድ ሆኔያቱ ዛሬ አንድ ድምፅ የሚወክሉ ድምፁ-ሞክሼ ኾኑባቸው። የሆኔያቱ ጥንታዊ ሙያ ግን (ማለትም ፍቺ-ዐዛይ መኾናቸው) አልተለወጠም። ሀ እና ሐ የዐማርኛ ድምፃቸው ይመሳሰላል እንጂ ፍቺ-ዐዛይ ሙያቸው ይለያያል፤ ቢያንስ ሴማዊ ለኾኑ ቃላት። ስለሚለያይም ‘ምሁር’ እና ‘ምሐር’ ብለን ስንጽፍ ቃላቱ በ” እና “ሐ” የተነሣ የፍቺ ልዩነትን ሲያስከትሉ እናያለን። ምሁር በዕውቀት ብልጽግ መኾንን ሲገልጽ፣ ምሐር ደግሞ ይቅርታ/ስርየት ማግኘትን ይገልጻል። የ<ሐ> ልዩ ድምፅ ባልጠፋበት ትግርኛ ለምሳሌ ይህ ልዩነት ግልጽ ነው። በግእዝም እንዲሁ። ዐማርኛን ብቻ ለሚያውቅ ወይም በተናጠል ለሚያስብ ሰው ይህ የሆኔያቱ ጥንታዊ የድምፅ ልዩነት - የፍቺ-ዐዛይነት እየቅላዊ ሚናቸው - ዐይታየውም። ስለማይታየውም ሆኔያትን እንግደፍ/እንቀንስ የሚል ሐሳብ በቀላሉ ይማርክዋል።

ድምፁ-ሞክሼ ሆኔያት ያላቸውን የፍቺ-ዐዛይነት ሙያ አጥንተን እነርሱን ባግባቡ መጠቀም በዐማርኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት ውስጥ የሚታየውን አመደበኛነት በከፊል ማሰወገድ

ወደሚቀጥለው ገጽ ►

▶ ያስችለናል። በጽሑፍ የሚቀርቡ ሐሳቦችን በአቀጩ ለመግለጽ ይረዳናል። ቋንቋው ከሌሎች ሴማዊ ቋንቋዎች ጋር ያለውን ዝምድና ለማየት/ ለማሳየት ያበቃናል።

በርግጥ የዐማርኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት መደበኛነትን በቅንስ ፊደል ማጽናት ይቻላል፤ ከድምፁ-ሞክሼ ሆሄያቱ አንዳንድ ብቻ አስቀርቶ ሌሎችን ያቀጥላል። ይህ ምርጫ ግን ከላይ የጠቀስኳቸውን የሥርዐተ-ቃላዊ ሆሄ ጥንቀቃ (orthography) ጥቅሞች የሚያሳጣ ነው። በታሪክ፣ በርቅቀት (sophistiation) እና በውበት የላቀን ፊደል ትቶ የተራቁት ፊደልን መምረጥ ነው። ቅንሱ ፊደል የመማር ማስተማር ሺደትን ያቀልላል፤ መሃይምነትን ለማጥፋት የሚደረግ ጥረትን ያቀላጥፋል የሚሉ ማመካከያዎች ግን በኔ አተያይ እምብዛ አላማኝ አይደለም።

እንዲያም ብዬ ግን ቅንሱ ፊደል ይዘት-ጠበቅ ኾኖ ሥራ ላይ እስከዋለ፤ ደግሞም የምልኩ ፊደል ተኪ እስካልነኝ በዐማርኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት ውስጥ ግልጽነት ሊኖረው እንደሚችል ዐስባልኩ። ለምሳሌ ወግ-ለቀቅ (informal) ጽሑፎችን ለማቅረብ ተመራጭ ፊደል ሊኾን ይችላል። መንግሥታዊ ሰነዶች፣ የሕግ፣ የፍልስፍና፣ የትምህርት፣ ወዘተ. ጽሑፎች በምልኩ ፊደል ሆሄ ጠንቅቅው መጻፋቸው ደንብ ከነኝ፤ ጓደኛዎች የሚለዋወጧቸው ደብዳቤዎች፣ ወዘተ. ደግሞ በቅንሱ ፊደል ይዘት-ጠበቀው በጻፉ ጉዳት ያለው አይመስለኝም። ወገኛም ወግ-ለቀቅ ጽሑፎች መደበኛ ኾነው (ሆሄ ጠንቅቀው) እስከተጻፉ ችግር የሚኖር አይመስለኝም። እንዲያውም ሦስተኛ ሥርዐተ-ጽሕፈትም ማክል ይቻላል፤ በዐማርኛ ሌጣ ሆሄያት (ግእዝ በሚባሉት) ብቻ የሚጻፍ። እንዲህ ዐይነቱ ደግሞ በተንቀሳቃሽ ስልክ ለሚላክ ዐማር ጽሑፍ መጻፊያ ምቹ ላይኾን አይቀርም።

ቅንሱን ፊደል ብቻ ብንጠቀም መደበኛ የጽሕፈት ሥርዐት በገዛራሉ (automatically) አይፈጠርም። ለምሳሌ በምልኩ ፊደል “ሥርዐት” ብለን የምንጽፈውን ቃል በቅንሱ ፊደል “ስራት፣ ስርአት፣ ስርአት” ብለን እንደ አባባላችን ልንጽፈው እንችላለን። በሌላ አነጋገር ሠ እና ዐ ግዳፍ የኾኑበቱ ቅንሱም ፊደል ቢኾን ብሂል-መር አጻጻፍን እስከተከተለ መደበኛነት አያገኝም። ችግሩ የድምፁ-ሞክሼ ሆሄያትን አጠቃቀም አለማወቅ ብቻ አይደለም፤ ከብሂል-መር አጻጻፍም አለመላቀቅ እንጂ። ሥርዐተ-ቃላዊ አጻጻፍ አስፈላጊነቱ ለድምፁ ሞክሼ ሆሄያት መለያ ብቻ እንደሆነ ማሳሰብ ስሕተት ነው። «አረገ፣ ግርግዳ፣ ... የሚሉት ብሂል-መር አጻጻፎች «አደረገ፣ ግድግዳ፣ ... በሚሉ አጻጻፎች ሊታረሙ የሚችሉት የቃላቱን ዐምዶች ወይም ሥሮች በማወቅ ነው። ለማጠቃለል አንድ መደበኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት ለዐማርኛ ሥነ-ጽሑፍ እድገት አስፈላጊ ነው እላለኩ። ለቋንቋው ሥነ-ጽሑፍ ግን ከአንድ በላይ መደበኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት መኖሩ ችግር አይመስለኝም። ችግር የሚኾነው ቋንቋውን

ፍጹም አምልቶ እና አስውቦ ሊያቀርብ የሚችለውን ጥንታዊ ፊደል ጥሎ በዘበናዊ ቅንስ ፊደል መጻፍ እና ከኩሉም ይልቅ የሚጠቀሙበትን ፊደል ደንብ ሳይጠብቁ መጠቀም ነው።

ውይይት፡- ቋንቋው እንዲያድግ (እንዲዳበር) በትምህርት ተቋማት፣ በመንግሥት፣ በምሁራን፣ በጎበዝተሰሙ ወዘተ. ሊሠሩ ይገባቸዋል የምትላቸው ሥራዎች ምን ምን ናቸው?

ዶ/ር ግርማ፡- መንግሥት፣ የትምህርት ተቋማት እና በነዚህ ዙሪያ ያሉ ምሁራን ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ምንም ማለት አልችልም። ይህን ያድረጉ፣ ያንን አያድርጉ ለማለት ስለ ቋንቋው ያላቸውን ፖሊሲ እና እንዴት በተግባር እንደሚገልጹት በቅርብ ማጤን አስፈላጊ ነው። ጉዳዩ የትምህርት ፍልስፍናን፣ ሀገራዊ ራሕይን፣ የጥሪት ዐቅምን፣ ወዘተ. የሚመለከትም ይመስለኛል። በዚህ ኹሉ ረገድ እኔ መሀይምን ነኝ።

ቋንቋውን እና ሥነ-ጽሑፉን የሚያፈቅሩ፣ ለእድገቱ እና ለልጽግናው በጎ የሚመች ሰዎች ግን በግል እና በመተባበር ሊያደርጉ የሚችሏቸው ነገሮች አሉ። ከነዚህ መሠረታዊ የምላቸውን ልጥቀስ።

- የቋንቋው ሥርዐተ-ጽሕፈት መደበኛ አለመኾን ለእድገቱ እንዴት መሰናክል እንደሚችን አጥንቶ ማገበራሰባዊ ግንዛቤ መፍጠር
- በሥርዐተ-ቃል ዕውቀት የተመራ ሥርዐተ-ጽሕፈት መደበኛ እንዲኾን ጥረት ማድረግ
- የድርሰት ረቂቆች ከመታተማቸው በፊት የከተባ እና ሌሎች ስሕተቶችን ነቅሶ ለማውጣት በእርትዖት ሥራ መረዳዳት፤
- ባለሙያዎችን ለእርትዖት፣ ለጎተመት እና ለስርጭት ሥራ የሚያሳትፍ ፕሮፌሽናል አሳታሚ ድርጅት አቋቁሞ የድርጅቱን ደረጃ (in-house standard) የሚጠብቁ ጽሑፎችን ለንባብ ማብቃት

እነዚህ የመንግሥት ተቋማትን ርዳታ ግድ የማይሉ ማህበራዊ/ባህላዊ እንቅስቃሴዎች (social/cultural activities) ይመስላሉ። በነዚህ እና መሰል ጥረቶች የጥራት እና ብቃት ደረጃቸው ከፍ ያሉ ሥነ-ጽሑፎችን ለአንባቢያን ማቅረብ እንደሚቻል ዐስባልኩ። እንዲህ ዐይነት ሥራዎች ተቀባይነት ሲያገኙ ደግሞ ሌሎች ይከተሏቸዋል። በሺደት ሀገራዊ የሆሄ ጥንቀቃ እድብ ይፈጠራል፤ ለቋንቋው ሥነ-ጽሑፍ እና ሥርዐተ-ጽሕፈት መደበኛነት የሚያስገኝ እድብ። አኹን ባለው ውጥንቅጥ ሥርዐተ-ጽሕፈት ውስጥ በምልኩ ፊደል የሚጻፉ አንዳንድ ቃላት ሆሄ ጠንቅቀው ይጻፋሉ። ለምሳሌ «አባት» እንጂ «ዐባት/ዓባት» ተብሎ ሲጻፍ አናይም። እንዲያ በጻፍ ብዙ አንባቢ አላባት መጻፉን ልብ ይላል። የሚለብመው ግን በመንግሥት ወይም በተቋም ዐዋጅ አማካይነት አይደለም። ቃሉን በሚያነብበት አጋጣሚ አዘውትሮ

የሚያየው አለፍ አ በሌላ ድምፁ-ሞክሼ ሆሄ ተተክቶ ስለሚያይ ግር ተሰኝቶ ነው፤ ደንብ ያልጠበቀ አጠቃቀም ኾኖ ስለሚታየው ነው። ይህ የሚያሳየን ይዘት-ጠበቅ በኾነ ሆሄ ጥንቀቃ አንብቢን ወደ አንድ መደበኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት ማምጣት እንደሚቻል ነው። በርግጥ ጊዜ ይወስዳል። ሲጻፍ ግን በመንግሥታዊ ዐዋጅ ከሚኾነው የበለጠ ቅቡልነት አለው፤ በፍቃድ እና በአብነት ሀገራዊ እድብ ስለሚኾን። ጉዳዩ ይመለከተናል፤ ጎሳፊነት ይሰማናል፤ ለችግሩ መፍትሔ ማስገኘት እንችላለን የሚሉ ደራሲያን፣ ጋዜጠኞች፣ መምህራን፣ ወዘተ. በሥራው ቃል ደንብ ሆሄ ጠንቅቀው በጽፉ እልፍ አላላፍ አንባቢዎቻቸው የነርሱን ፈለግ የሚከተሉ ይመስለኛል። ቀስ-በ-ቀስ መደበኛ የዐማርኛ ሥርዐተ-ጽሕፈት ይሰፍናል። የኮምፒውተር ፕሮግራም ጸሐፊዎችም ከቋንቋው ሊቃውንት ጋር ተባብረው ሆሄ ማጠንቀቂያ ፕሮግራም (spell checker) ማዘጋጀት ይችላሉ። እንዲህ ዐይነቱ ፕሮግራም ከዐማርኛ መክተቢያ ፕሮግራም ጋር የተቀናጀ ሲኾን የሥርዐተ-ጽሕፈትን እድብ ለማጽናት ከፍተኛ ተዋፅኦ ያደርጋል። በዚህ ረገድ የአቶ ወሌ ነጋው የዋዜማ ሥርዐት (<http://gzamargna.net/>) እና የኢትዮጵያውያን አገልግሎት (<https://www.ethiocloud.com/>) ጅማሮዎች ተስፋ የሚሰጡ ናቸው።

ውይይት፡- መዝገበ ቃላት ላንድ ቋንቋ መዳበርና ማደግ ያለውን አስተዋጽኦ እንዴት ትገልጻለህ? ለዚህ ይረዳ ዘንድስ አንተ ያዘጋጀው መዝገበ ቃላት ምን አስተዋጽኦ ያበረክታል ትላለህ? ሌሎች ተመሳሳይ ሰፊ መዝገበ ቃላቶች ያስፈልጋሉት ትላለህ? ካስፈለገህ እንደዚህ ዓይነት ሰፊ ጥናት፣ ዕውቀትና ትዕግስት የሚጠይቅ ሥራ ለመሥራት ምን ያስፈልጋል ትላለህ?

ዶ/ር ግርማ፡- መዝገበ-ቃላት የቋንቋን የቃላት ሀብት በሥርዐት ሰብስቦ እያንዳንዱ ቃል በሥነ-ጽሑፍም ኾነ በሥነ-ቃል አጠቃቀም ያዘለውን ፍቺ (ያዘላቸውን ፍቺዎች) መሠረት ያደረገ ብያሄ የሚሰጥ መድበል ነው። እንዲያ በመኾኑም ለቋንቋው ወጥ እና መደበኛ ኾኖ ማደግ ያለው ተዋፅኦ ከፍተኛ ነው። የቃላቱን ሆሄ ጥንቀቃ በማሳየት ሥርዐተ-ጽሕፈቱ መደበኛነት እንዲኖረው ይረዳል። ቃላቱ በጽሑፍ ወይም በንግግር ጥቅም ላይ ሲውሉ የሚሰጡትን ፍቺዎች በመዘርዘር ዝንኩር አጠቃቀሞቻቸውን ለማረሚያ መመሪያ ይኾናል። መዝገበ-ቃላቱ ልሂቅ እና ፍጹም የተሟላ ሲኾን፣ ያካተታቸውን ቃላት ታሪካዊ አመጣጥ፣ ሰዋሰዋዊ ምድባቸውን፣ ወዘተ. በተጨማሪ መረጃነት ስለሚያቀርብ የኢንሳይክሎፒዲያ ባሕሪ ያለው ታላቅ የዕውቀት ምዕቃል (pool) በመኾን ያገለግላል። የኔ ማክያ መዝገበ-ቃላት ተዋፅኦ ውሱን ነው። ወጥ እና የተሟላ ሥራ አይደለም። ማክያ በመኾኑ ጠቀሜታው እርሱ በሚያግዛቸው ዕጥር-ምጥናቶች የዐማርኛ መዛግብተ-ቃላት

► ቀዳማዎች (objectives) ላይ የተመሠረተ ነው። እንዲያም ኾኖ ስለ ዐማርኛ የቃላት ሀብት ግዙፍነት፣ ስለ ሥርወ-ቃላዊ ሆሄ ጥንቃቄ ፋይዳ፣ ስለ እሳዬ ቃላት ሥነ-ዘዴ (lexicographic methodology) ፍንጭ ሰጭ በመኾን መድበሉን በሚጠቀሙ ደራሲያን፣ ተርጓሚዎች፣ አርታዲዎች፣ ተመራማሪዎች፣ የቃላት መድበል አዘጋጆች፣ ወዘተ. ዘንድ የባለቤትነት፣ የተቆርቋሪነት ስሜትን ያነቃቃ ይኾናል ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ።

ዐማርኛ ቋንቋ መዛግብተ-ቃላት ያስፈልጉታል። የሚያስፈልጉት ግን በእሳዬ ቃላት ምድን (discipline) የተዘጋጁ፣ በሥነ-ሥርወ-ቃል ዕውቀት የተመሰከሩ፣ ብዙ ምሁራንን እና አርታዲያንን አሳትፈው በበቂ መረጃ እና ማስረጃ የበለጸጉ መድበሎች ናቸው። መዛግብተ-ቃላት አስተማማኝ ማጣቀሻ እና ማመሳከሪያ በመኾን ያገለግሉ ዘንድ በተቻለ መጠን የተሟሉ እና ከስህተት የጸዱ መኾን አለባቸው። ለተማሪዎችም ኾነ ለልሂቃን በየደረጃው በየዕውቀት ዘርፉ የሚዘጋጁ መዛግብተ-ቃላት በነዚህ ሦስት ግብአቶች ከተደራጁ የቋንቋውን ደረጃ ከፍ ለማድረግ እና የገለጸ ክሂሎቱን ላማኅልበት ትልቅ መሣሪያ ይኾናሉ።

ወይይት፡- መዝገበ ቃላት ማዘጋጀት ትልቅ ትዕግስትና ከፍተኛ የቋንቋ ዕውቀት እንደሚያስፈልግ ይሰማል። አንተ ይሄን መጽሐፍ ስታዘጋጅ ያላለፍከውን ውጣ ወረድና አጠቃላይ ሂደቱን ብታስረዳኝ። በዚህ ሂደት ውስጥስ ያጋጠመህ ተግዳሮትና ፈተና ምን ነበር?

ዶ/ር ግርማ፡- መዝገበ-ቃላት ማዘጋጀት የቃላቱ ምንጭ ስለኾነው ቋንቋ ሰዋሰው፣ ሥነ-ቃል እና ሥነ-ጽሑፍ በቂ ዕውቀት ይጠይቃል። ስለ ተዛማጅ ቋንቋዎች መሠረታዊ ግንዛቤ ማግኘት በጣም ጠቃሚ ነው። ስለ መዝገበ-ቃላት አደረጃጀት ስለ ፍቺ አሰሳጣጥ አጠቃላይ እና ልዩ (universal and particular) ደንቦችን ማወቅ ለሥራው የጥራት ደረጃ እና ዘለቂታዊ ጠቀሜታ ጉልሕ ሚና አላቸው። ቀደምት አላዲ-ቃላት ያዘጋጃቸውን ሥራዎች ማጥናት እና የነርሱን መልካም ቅድድቶች (achievements) ይዞ የሚቀጥል ዘመነኛ መድበል ማቅረብ ግዴታ ነው።

በርግጥ የመድበል አላዲ ግለሰብ/ቡድን የሚያስፈልጉት የዕውቀት ግብአቶች እንደ ቋንቋው እድገት - ማለትም እንደቃላት ጥራቱ እና የሥነ-ጽሑፍ ሀብቱ - ይለያያል። ለምሳሌ ተናጋሪ ማኅበረሰብ ለሌለው እንደ ግእዝ ያለ ቋንቋ አላዲውን በዋናነት የሚያስፈልጉት የቋንቋው ሰዋሰው እና ሥነ-ጽሑፉ ይኾናሉ። የራሱ ፊደል እና ሥነ-ጽሑፍ ለሌለው ቋንቋ ደግሞ ሰዋሰው እና ሥነ-ቃሉ ተፈላጊ የዕውቀት ዘርፎች ናቸው።

መዝገበ-ቃላት በግለሰብ ደረጃ ማዘጋጀት አላዲውን በብዙ ረገድ ይወግጣል። ከወገጦቹ (challenges) አንዱ ሥራው ብዙ ትዕግሥት መጠየቁ ነው። ከትዕግሥት ሌላ በብቸታ

ለመሥራት አእምሯዊ ዝግጁነትን ይጠይቃል። ቃላት ለቀማው እና ስደራው ብዙ ማሰሳስል ስለማይጠይቅ አሰልፎ ይኾናል። ፍቺ አሰጣጥ ግን በእማራ፣ በፍካራ፣ በፈሊጥ፣ በቀበልኛ፣ ወዘተ. አጠቃቀም ውስጥ ያሉ ስሜቶችን አምልቶ እና አንጠርጥሮ ለመግለጽ ማሰሳስልን፣ ከአፈታት ደንብ ላለማፈንገጥ ጠንቃቃ መኾንን ስለሚጠይቅ አማላይ ነው። በርግጥ የቃልን ፍቺ በቃል መግለጽ ላይም ትልቅ ፈተና ይገጥማል። የቋንቋው ገላጭነት፣ የአላዲው የገለጸ ችሎታ ሥራውን ሊያከብዱትም/ሊያቀልሉትም ይችላሉ።

የተካተተ ቃል ፍቺዎች ኹሉ አለመዘንጋታቸውን ለማረጋገጥ ከቀደምት መዛግብተ-ቃላትም ኾነ ከታተሙ እና ካልታተሙ የሥነ-ጽሑፍ ምንጮች መመርመር ጊዜ የሚወስድ ጉዳይ ነው። ቀደምት መዛግብተ-ቃላትን ዘመነኛ ለማድረግ በየጊዜው ዐዳዲስ ዝግጅቶች የማሳተም ባህል በሌለበት ኹኔታ ደግሞ የአላዲው ሥራ ሳያስፈልግ ይበልጥ አድካሚ ይኾናል። በፈረንጆች አገላለጽ “ጌልጌላን ዳግም እንዲፈጥር” (to re-invent the wheel) ስለሚያስገድዱት። ለምሳሌ ታላቁ የአክስፈርድ እንግሊዝኛ መዝገበ-ቃላት በአንድ ተቋም ጎላፊነት የሚዘጋጅ በመኾኑ ከተገኙ ጠቀሜታዎች አንዱ በየጊዜው መዝገበ-ቃላቱን ዘመነኛ ማድረግ ሲያስፈልግ ሥራው ነባሩን በማስፋት እና በማምላት ብቻ እንዲወሰን ማስቻሉ ነው።

ሥራው ያለምንም ተቋማዊ እና የገንዘብ ድጋፍ ሲካኼድ ደግሞ ተጨማሪ ትዕግሥት እና ቊርጠኛነት ይጠይቃል። መፍትሄችን ለማግኘት በሚደረግ ደፋ-ቀና የእሳዬ ቃላቱ ሥራ ለወራት እና አንዳንዴም ዓመታት የመቋረጥ ዕድል ይገጥመዋልና።

ከላይ ያነጥብኳቸው ጥቂት ወገጦች እኔንም የገጠሙኝ ናቸው።

ወይይት፡- በሌሎች አገሮች መዝገበ-ቃላት የሚዘጋጁትና በሰፋት የሚሰራጩት በከፍተኛ ትምህርት ተቋማት አማካይነት ነው። በዚህ ረገድ እንደአክሰፎርድና ኬምብሪጅ ያሉ ዩኒቨርሲቲዎች የሚያዘጋጁባቸው መዝገበ ቃላት ለእንግሊዝኛ ቋንቋ ዕድገት ያደረጉትንና እያደረጉ ያሉትን አስተዋጽዖ መጥቀስ ይቻላል። በአገራችን በአንጻር የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት በዚህ መስክ ሲሰማሩ አይታይም። በዚህ ላይ ያለው አስተያየት ምንድነው? ምንስ ቢደረግ ይሻላል ትላለህ?

ዶ/ር ግርማ፡- በብዙ የለሙ ሀገሮች የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ወይም ብሔራዊ አካዳሚዎች የብሔራዊ ቋንቋን አስፈላጊነት ስለሚገነዘቡ ቋንቋው መደበኛ እና ልሂቅ ይኾን ዘንድ ዐይነተኛ መሣሪያ እና ማጣቀሻ የሚኾን መዝገበ-ቃላት እንዲዘጋጅ ከፍተኛ ትኩረት ይሰጣሉ። በቂ በጀት መድበው፣ ባለሙያዎች ቀጥረው፣ አስፈላጊዎቹን ቁሳቁስ አቅረውም ሥራው እንዲከውን ያደርጋሉ። ወይም የተሠራው ከቋንቋ እድገት ጋር እየተሻሻለ በዐዳዲስ ዝግጅቶች እንዲወጣ ያስችላሉ።

እንዲያ ለማድረግ ሀገራዊ ራእይ እና ምሁራዊ ትጋት ዋና ተፈላጊዎች ናቸው። ዜጎቻቸውን በምጣኔ-ሀብት ብቻ ሳይኾን በባህል፣ በስሜት እና በሥነ-ልቦና አስተሳሰብ ወደ ተሻሻለ የሥልጣኔ እና የብልጽግና ደረጃ ለማድረስ የሚፈልጉ ሀገራት የብሔራዊ ቋንቋን ወሳኝ ሚና ተረድተው እርሱን ለማዳበር እና ከፍተኛ ደረጃ ያለው ለማድረግ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ። የሀገራቱ ምሁራን ደግሞ የዚህ ጥረት ንግባር ቀደም ተሳታፊዎች እና ሐሳብ አመንጨዎች ይኾናሉ። የጥረቱ ጠቀሜታ በመግባባት እና የአንድነት ስሜት በመፍጠር ብቻ አይወሰንም፤ ሀገራዊ በራስ መተማመንንም የሚያጎለብት ይመስለኛል። ቀደም ብለው የለሙትም ኾነ በቅርቡ ፈጣን እድገት እያሳዩ ያሉት ሀገራት ለየራሳቸው ብሔራዊ ቋንቋ ያላቸው ትኩረት ከፍተኛ ነው። አንድን ቋንቋ በርካታ ሀገሮች ሲጠቀሙ እንኳ ይህ ትኩረት በየሀገሩ ሲቀንስ አይታይም። ቻይና ብቻ ሳትኾን፣ ታይዋን፣ ሲንጋፖር እና ማሌዢያ ለመደበኛው ማንዳሪን (አፊሳዊው ቻይንኛ) ከፍተኛ ክብደት ይሰጣሉ። ለዐረብኛ ቋንቋ መደበኛነት የሚተጉ በአልጄሪያ፣ በሰራፊኛ፣ በጃርዳን፣ በግሊት፣ ወዘተ. አካዳሚዎች አሉ። እነዚህ አካዳሚዎች፣ ተቋማት እና ማእከሎች ለየቋንቋው ሥርዐተ-ጽሕፈት ደንብ በማውጣት፣ ለቃላት ሀብቱ እድገት እና የገለጸ ብልጽግና መዛግብተ-ቃላት በማዘጋጀት፣ ለሥነ-ጽሑፍ እና ሥነ-ቃሉ መዳበር ዐይነተኛ መሣሪያ የኾኑ ዜጎችን በገንዘብ እና ቁሳቁስ በመደገፍ የኮላ ሚና ይጫወታሉ።

ከሀገራዊ ራእይ ይልቅ ተፎካካሪ ዘውግ-ተኩር (ethnocentric) ራእዮች ሲገኙ፣ ዩኒቨርሲቲዎችም በመንግሥት ጣልቃገብነት እና በክድድ ምሁራን ሽኩቻ ሲሰናከሉ ለሀገራዊ ቋንቋ እድገት እና ብልጽግና የሚሠራ ተቋም ወይ በጥርጣሬ አሊያም በጥላቻ የሚታይ ይመስለኛል። ስለዚህ የሚቻል ከኾነ ከፖለቲካ፣ ከሃይማኖት እና ከማንኛውም ወገነኛ ሥነ-ሐሳብ ነጻ የኾነ ለትርፍ የማይሠራ መ/ያ/ድ መሥርቶ ለዐማርኛ መዝገበ-ቃላት ስንድት ጥረት ማድረግ መልካም ነው። ምናልባት በእንዲህ ዐይነት ተነሣሽነት አላስፈላጊ ከኾነ ንትርክ ርቆ፣ ከሚያሽቁለቀል የፋክክር አዙሪት አምልሶ ለሀገር እና ለወደፊት ትውልድ ፍርስ የሚኾን (ለሌሎች የሀገሪቱ ቋንቋዎችም አብነት ያለው) መዝገበ-ቃላት ማዘጋጀት ይቻላል።

ወይይት፡- ከዚህ ሥራ በተጨማሪ የሠራሃቸው ሌሎች ሥራዎች ምን ምን ናቸው? ስለ ይዘታቸው ብታብራራልኝ።

ዶ/ር ግርማ፡- ከዚህ ቀደም በአለቃ ተክለ-ኢየሱስ ዋቅጅራ የተጻፈውን የትውልድ መድበል - “የጉጃም ትውልድ በሙሉ ከአባይ እስከ አባይ” አዘጋጅቼ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ አሳትሜያለኩ። መድበሉ ዛሬ በጉጃም እና አጉራባቻ የአባይ ተፋሰስ አውራጆች ያሉ ሕዝቦችን የዘውግ ጥንቅር ታሪካዊ ዳራ እና የማንነት ውሕዘት (fluidity) በማሳየት ዛሬ የተጠናወተንን ገራገር፣ ክምም ወይም ዘንባላ

ወደሚቀጥለው ገጽ ►

► (simplistic, blinkered or biased) የማንነት ፖለቲካ አባዛ ሊያሳይ የሚችል ሥራ ነው። የሥነ-ሰብእ፣ የታሪክ እና የቋንቋ ምሁራን በጥልቀት ሊያጠኑት እና ምርምር ሊያደርጉበት የሚገባ ሥራ። ከትውልድ መድበሉ በኋላ በእኒሁ የንጉሥ ተክለ-ሃይማኖት ባለሟል የተጻፈውን እና “የጎጃሙ ታሪክ-ነገሥት” በሚል ስያሜ የሚታወቀውን ሥራቸውንም ተርጉሜ፣ በመግቢያ እና ማስታወሻዎች አዳብሮ በብሪቲሽ አካዳሚ አሳትሜያለኩ። ኅትመቱ ሙሉውን ሥራቸውን አይሸፍንም፤ 1770-1901 ስለሆነው ታሪክ የሚያወሳውን የጽሑፋቸው ክፍል ብቻ እንጂ። በዐሓይ አሳታሚ ድርጅት በመታተም ላይ ያለ የትርጉም ሥራም አለኝ። “ዘመቻ ከንጉሥ ምኒልክ ጋር” በሚል ርዕስ የሚታተመው ትንሽ መጽሐፍ ጂ.ጂ. ቫንድርሃይም ከዐሜ ምኒልክ ጋር ወደ ወላይታ ዘመተው ያዩትን የዘገቡበት የጉዞ ማስታወሻ ነው። ሌሎች በጅምር እና በመካከለኛ እርከን ላይ የሚገኙ ዐማርኛ-ነክ የጽሑፍ ሥራዎችም አሉኝ። የዐማርኛ መዝገበ-ቃላት፣ የዕውቀት እና እንስሳት መድበል፣ አሳሳቢ በምላቸው የቋንቋ አርዕስት-ነገር ላይ የሚያተኩሩ ምጥን ጽሑፎች (essays) እና የኅትመት ዳሰሳዎች ናቸው። የዮሐንስ አድማሱን “እስቲ ተጠየቁ” እና ሌሎች ሥራዎችንም በዐዲስ ዝግጅት የማሳተም ሕልም አለኝ።

ውይይት፡- በአሁኑ ዘመን በአማርኛ ቋንቋ እየታተሙ ስለሚወጡ የኅትመት ውጤቶች የቋንቋ አጠቃቀም ያለህን አስተያየትና ምልክታ ብታካፍለን። ልንጠቀምባቸው ስለሚገቡ የቋንቋ ስርዓቶችና አግባቦች የምትጠቁመን ካለ ብታካፍለን።

ዶ/ር ግርማ፡- ከላይ ለጥያቄዎችሽ የሰጠኳቸው መልሶች ይህን ጥያቄ በገደምዳማ የመለሱት ይመስለኛል። በተጨማሪ አዲስ አድማስ ጋዜጣ ላይ የታተሙ ጥቂት የመጻሕፍት ዳሰሳዎች በዚህ ጉዳይ ላይ አስተያየቱን ይገልጻሉ። ባለፉት ሹለት እና ሦስት ዐሥርታት ለንባብ የበቁ እጅግ ብዙ የኅትመት ውጤቶች አሉ። በፈጠራ ሥነ-ጽሑፍ ረገድም የብዛት ብቻ ሳይሆን የዘውግ ልይዩነት (diversity of genre) ይታያል። እጅግ ብዙ የቴክኖሎጂ እና የጽንሰ-ሐሳብ ቃላት ተፈጥረዋል። በደራሲያን ሥራዎች ላይ ምሁራዊ የጥናት ጽሑፎች እና ዳሰሳዎች ይታተማሉ፤ ለጉባኤ እና ለዲሞክራሲ ማግኛ ይቀርባሉ። በኪናዊ ምናባዊነት፣ በፈር-ቀዳጅ ሞክሪነታቸው፣ ወዘተ. የሚያስደምሙ ደራሲያን ከሥራዎቻቸው ጋር ብቅ ብለዋል። ይህ ሹሉ ደስ የሚያሰኝ ነው። ግን በብዙ ኅትመቶች ውስጥ የከተባ፣ የሰዋሰው እና አገባብ ችግሮች ይታያሉ። እንከናቸው በተቻለ መጠን ሳይወገዱ የሚታተሙ ሥራዎች በጽሑፊዎቹም ሽኑ “በአሳታሚዎቹ” ዘንድ የቋንቋው ጥራት ደረጃ እምብዛ አሳሳቢ ጉዳይ እንዳልሆነ እንደገምት ያደርገኛል። ፍጽምና ያላገኙ ሥራዎችን

ከሀገራዊ ራዕይ ይልቅ ተፎካካሪ ዘውግ-ተኩር (ethnocentric) ራዕዮች ሲገኙ፣ ዩኒቨርስቲዎችም በመንግሥት ጣልቃገብነት እና በካድሬ ምሁራን ሽኩቻ ሲሰናከሉ ለሀገራዊ ቋንቋ እድገት እና ብልጽግና የሚሠራ ተቋም ወይ በጥርጣሬ አሊያም በጥላቻ የሚታይ ይመስለኛል

ፈጥኖ የማሳተም ፍላጎት ከምን እንደሚነሣ አስረግጦ መናገር ይቸግራል። ሽኑም የግንዛቤ ማነስ እና ደንታ-ቢስነት ከምክንያቶቹ ጥቂቱ ሊሆኑ እንደሚችሉ መገመት ይቻላል። እንዲህ ለመገመት የሚያስችሉ ሹለት ምክንያቶችን ላቅርብ። አንደኛው ምክንያት ለቋንቋው ተቈርቋሪነት የሚሰማው ጸሐፊ በመጀመሪያ ረቂቅ መልክ ያለን ጽሑፍ በቀጥታ ወደ ዐታሚ ድርጅት አይወስድም ብዬ ማለሴ ነው። የሐሳብ እና የቋንቋ ጥራት የሚያስጨንቀው ጸሐፊ፣ በዚህ ረገድ ድጋፍ/አገልግሎት የሚሰጡ ባለሙያ አርታዲ እና አሳታሚ ካላገኘ፣ የጽሑፉን ረቂቅ ደጋግሞ እያነበበ ማረሚያ እና ማሻሻያ ለማድረግ፣ የሙያ ንዶቹን እና የሌሎች ወዳጆቹን ተማግቦ እና ምክር በማካተት ለመክለስ፣ በመጨረሻም ለኅትመት ዝግጁ የተባለውን ክትብ/ኤሌክትሮኒክ ጽሑፍ (typescript) በከተባ ስከተት ዐራሚ ለማጥራት ይገደዳል ባይ ነኝ። እንዲህ ሳያደርግ ወደ ማተሚያ ቤት አይሼድም የሚል እምነት አለኝ። የኢትዮጵያ ደራሲያን ማኅበር አባላት አብነት ለዚህ እምነቱ ጥሩ ምሳሌ ይመስለኛል። የአሳታሚ ድርጅት ሙያዊ ድጋፍ አለመኖር የኅትመት ውጤቶችን ጥራት እየጎዳ መሆኑ የማኅበሩን አባላት ሳያሳስባቸው አልቀረም። ታዲያ የድጋፍ ዕጦቱ የፈጠረውን ክፍተት ለመሙላት የዘየዱት ነገር ነበረ። ጉዳዩን በቅርበት ባልከታተልም በአርትዖት ሥራ፣ የኅትመት ወጪዎችን በሢራ እክብ (rotating fund) በመሸፈን፣ ወዘተ. የርስበርስ ትግግዝ ጀመሩ። ይህም የኅትመት ውጤቶቻቸው ጥራት አንጻራዊ ልህቀት እንዲያገኝ ረድቷቸዋል። ሹለተኛው ምክንያቱ የሥነ-ጽሑፍ ጥናት እና ዳሰሳ አቅራቢዎች ሰዋሰው እና አገባብ-ነክ ችግሮችን፣ ይዘት-ለቀቅ ሆኖ ጥንቃቄዎችን፣ አጉል እና ዝንቡር የቃላት አጠቃቀሞችን በቸልታ አሊያም በማድበስበስ ማለፋቸው ነው። ስለ ጽሑፍ ትልም፣ ትርጉም፣ ፊት-ለ-ነገር፣ ስለ ገጽ-ባሕሪያት ፋይዳ እና ተአማኒነት፣ ወዘተ. ዝርዝር ሐተታ እየሰጡ ቋንቋ እና ሥርዐተ-ጽሕፈት ነክ ችግሮችን ነቅሶ አስማውጣት ወይ ከደንታ-ቢስነት አሊያም ችግሩን ከማቅረብ (እንደ ችግር ካለማየት) የሚመነጭ ይመስለኛል። ብዙውን ጊዜ የግል ጋዜጦች እና መጽሔቶች በቋንቋ እና ሥነ-ጽሑፍ ትምህርት የሠለጠኑ ተቀጣሪ አርታኢዎች (inhouse copy editors) አይኖሯቸውም። የዝግጅትም፣

የአርትዖትም የከተባ ስከተት ዕረማም የጥቂት ሰዎች ኅላፊነት ይሸናሉ። መልእክት፣ መረጃ እና ታሪክን ለአንባቢ በጽሑፍ ማቅረብ እንጂ የሥራው ኪናዊ እና ሥነ-ጽሑፍዊ ደረጃ ታሳቢ አይሆኑም። በሀገሪቱ የሚገኙ አሳታሚዎችም (በርካታዎቹን እንዲያ መጥራት ከተቻለ) የማተም እንጂ በባለሙያ እውቀት እና ልምድ የታገዘ የግምገማ፣ የአርትዖት፣ የስርጭት፣ ወዘተ. አገልግሎት አይሰጡም። ነባር እና ዘመን-አመጣሽ የሳይንስ፣ ቴክኖሎጂ፣ የፖለቲካ፣ የፍልስፍና፣ ወዘተ. ባዕድ ቃላትን የሚተኩ ዐዳዲስ የዐማርኛ ስያሜዎች በኅትመት ውጤቶች ውስጥ ይታያሉ። ጥረቱ መልካም ሽኑ ሳለ በነዚህ ቃላት ፈጠራም ሽኑ አጠቃቀም ላይ የቋንቋው ምሁራን ተሳትፎ ጉልቶ የሚታይ አይመስልም። ስለ ቃላቱ በምክንያት የተደገፈ ሒሳብ ሐተታ ስለማይሰጡም አንዳንድ አጉል የተመሠረቱ ቃላት ወይም አጠቃቀሞች ሰፊ ተቀባይነት አግኝተዋል። የግምገማ እና አርትዖት አገልግሎትን በጥርጣሬ የማየት ዝንባሌ በጽሑፊዎች ዘንድ ይኖር ይሾን እላለኩ። ሐሳብ እና የፈጠራ ሥራ እንዳይሰረቅ ከሚኖር ተገቢ ሥጋት ያለፈ የትችት ፍራቻ እና ጥላቻ ጸሐፊዎች ዘንድ ካለ ጽሑፍን ማስገምገም እና በባለሙያ አርታዲ ማሳረም የማይታሰብ ነገር ይሸናል፤ አሊያም አላስፈላጊ ለሆነ ወጪ እና የጊዜ ብክነት እንደሚዳርግ ጅል ውሳኔ ይቈጠራል። በሌላ በኩል በሥነ-ቃል፣ በአፋዊ ቋንቋ እና በሥነ-ጽሑፍ መካከል ያሉ አንድነቶች እና ልዩነቶችን አስመልክቶ የአተያይ/አረዳድ ችግሮች ይኖሩ ይሾን እላለኩ። ሥነ-ጽሑፍ ከአፋዊ ቋንቋ በምንም ረገድ እንደማይለይ ለሚገነዘብ ሰው ከላይ የተነሡት ችግሮች ችግሮች አይደሉም። ሥነ-ጽሑፍ በአገባብ፣ በቃላት መረጣ፣ በሐሳብ አደረጃጀት እና አቀራረብ፣ በኪናዊ ምጥቀት፣ ወዘተ. ከንግግር ቋንቋ የላቀ እና የረቀቀ መሆኑን እንደሚገባው ለሚረዳ ሰው ግን ችግሮቹ ጉልሕ እና አሳሳቢ ናቸው።

ለማጠቃለል የዐማርኛ ጽሑፍ ቋንቋ ችግር ገጽ-ብዙ ነው። መፍትሔ ሊያገኝ የሚችለው ደግሞ ቢያንስ በቋንቋው የሚሠሩ ጸሐፊዎች፣ ደራሲያን፣ መምህራን፣ ሐያሲያን እና አሳታሚዎች ባለድርሻ መሆናቸውን ተገንዝበው፣ ደግሞም በያገባኛል ስሜት ተነሣሥተው በግል እና በኅብረት ሲንቀሳቀሱ ነው።

ብሩህ ዓለምነህ

የኢትዮጵያ ጥንታዊ ሥልጣኔ እንደ አውሮፓዊው አቻው ለምን ዘመናዊ ማኅበረሰብን መፍጠር ተሳነው?

(፫)

ለማስታወስ ያህል፣ በክፍል አንድ መጣጥፌ ላይ የዘመናዊነትን ትርጉምና የአክሱም ሥልጣኔ ከአውሮፓው የግሪክ ሥልጣኔ ጋር በተመሳሳይ ዘመን ተነስተው፣ በተመሳሳይ ዘመንና ምክንያት እኩል መዳከማቸውን ተመልክተናል። አውሮፓ ከ1000 ዓመታት እንቅልፍ በኋላ ዳግም በትንሳኤ ሲነሳ፣ የእኛው ሥልጣኔ ግን በብሔራዊና ሕይወት የተነሳ ለ1700 ዓመታት ተኝትቶ መቅረቱን እንዲሁ ተመልክተናል። የብሔራዊና ሕይወት በሦስት ምክንያቶች የክሽፈታችን መንስኤ ነው፡ - ማኒፍዌ ባሕልን በመፍጠር፣ በጥንታዊው ሥርዓተ ትምህርታችን ውስጥ የሥነ ሰብዕ ትምህርቶች እንዳይካተቱ በማድረግና ማኅበራዊ እንቅስቃሴን በመገደብ። በክፍል ሁለት ጽሑፌ ላይ የብሔራዊና ሕይወታችን ማኒፍዌ ባሕልን በመፍጠር እንዴት ለክሽፈታችን መንስኤ እንደሆነ ተመልክተናል። በዛሬው ጽሑፌ ደግሞ የብሔራዊና ሕይወታችን በጥንታዊው ሥርዓተ ትምህርታችን ውስጥ የሥነ ሰብዕ ትምህርቶች እንዳይካተቱ በማድረግ እንዴት ለክሽፈታችን መንስኤ እንደሆነና የፈላጊነታችንን የአዲስ ሥርዓተ ትምህርት ፍለጋ እንመለከታለን።

የብሔራዊና ሕይወት ለክሽፈታችን መንስኤ የሆነበት ሁለተኛው ምክንያት ለዘመናት በቆየው ሥርዓተ ትምህርታችን ውስጥ የሥነ ሰብዕ ትምህርቶች እንዳይካተቱ ማድረግ ነው። የሥነ ሰብዕ ትምህርቶች ማለት የሰውን ልጅ ሕይወት ማዕከል ያደረጉ ትምህርቶች ናቸው። “ለው-ለው” የሚሹት፣ የሰውን ልጅ ሕይወትና ባሕል የሚያንፀባርቁ፣ የሚገመግሙ፣ የሚመረምሩና የሚተቹ፣ የሰውን ልጅ መንፈስና ባሕሪ ያለማዋ በሆነ አመለካከት የሚያንፀ ትምህርቶች ናቸው - እንደ ቋንቋ፣ ታሪክ፣ ፍልስፍና፣ ሥነ ጽሑፍ፣ ኪነ ጥበብ ... ያሉት።

አውሮፓውያንና አክሱማውያን የብሔራዊና ሕይወት ከተቀበሉ በኋላ ለ1000 ዓመታት እግዚአብሔርን ማዕከል ያደረገ

መንፈሳዊ ትምህርት ብቻ ሲማሩና ሲያስተምሩ ከቆዩ በኋላ፣ አውሮፓውያን ግን ከ12ኛው ክፍለ ዘመን ማብቂያ ጀምሮ ጥንት በግሪኩ ሮማውያን ዘመን ሲሰጡ ወደነበሩት የሥነ ሰብዕ ትምህርቶች ፊታቸውን ማዞር ጀመሩ። በተለይ በመስቀል ጦርነቶች ወቅት የአርስቶቲል ሥራ ከዐረቦች ላይ መገኘት ለአውሮፓ የ13ኛው ክፍለ ዘመን የባሕል ዕድገት አዲስ ኃይል ሰጥቷል። ለምን የአርስቶቲል?

ምክንያቱም የአርስቶቲል ሥራዎች በ12ኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ላይ እስኪገኙ ድረስ የመካከለኛውን መብረሻ ዘመን ሥነ ዓለማዊ አመለካከት የያዘው ፕሌቶናዊውና ክርስትያናዊው አመለካከት ነበር። የሁለቱን አመለካከቶች ጋብቻ ያፈጸመው ደግሞ ቅዱስ ኦገስቲን (354 -430) ነው። ፕሌቶናዊውም ሆነ ክርስትያናዊው አመለካከት ውስጥ ማዕከላዊውን ስፍራ የሚይዘው እግዚአብሔር (God/The Form of the Good) ነው። እግዚአብሔርን ከዚህ ማዕከላዊ ስፍራ ያስለቀቀው አርስቶቲል ነው። የአርስቶቲል እግዚአብሔር፣ ይኼን ዓለም ፈጥሮ በራሱ እንዲሰራ ትቶታል። በመሆኑም ለአርስቶቲል እግዚአብሔር ሞራላዊ አይደለም። ክርስትና፣ እግዚአብሔር በሰው ልጅ የዕለተላት ሕይወት ውስጥ ማዕከላዊውን ስፍራ ይዞ እንዲቆይ ያደረገው ሞራላዊ - ለሰው የሚጨነቅ፣ የሚያዝን፣ የሚንከባከብ፣ የሚያፈቅር፣ የሚፈርድ - አድርጎ ስለቀረበው ነው። አርስቶቲል እነዚህን የእግዚአብሔርን ሞራላዊ ባሕሪያት አይቀበልም። እናም በአርስቶቲላዊው ዓለም ውስጥ እግዚአብሔር ማዕከላዊውን ስፍራ ያጣል።

ከ13ኛው ክፍለ ዘመን ጀምሮ በአውሮፓ ከፕሌቶ በላይ አርስቶቲል ይበልጥ ተቀባይነት እያገኘ መሄዱ ስለሰው ልጅ ሕይወት አዲስ ዓይነት ግንዛቤ እየተፈጠረ እንዲሄድ ምክንያት ሆኗል። ቀደም ብለው በ11ኛውና በ12ኛው ክፍለ ዘመን የተከፈቱት የኒቨርስቲያዎችም

በዚህ ዘመን ላይ የዓለማዊ ትምህርቶች የልሕቀት ማዕከል (Center of Excellence) ሆኑ። አዲሱ ትኩረትም የሰውን ልጅ ሕይወት ማዕከል ወዳደረገ የሥነ ሰብዕ ትምህርቶች ሆነ። እነዚህንም ትምህርቶች ማዕከል አድርገው መላው ምዕራብ አውሮፓ ህዳሴ (ዳግም ልደት/ትንሳኤ) ብለው ወደጠሩት አዲስ ወደ ሆነ የባሕል ንቅናቄ ገቡ።

አውሮፓ ላይ ይህ ሁሉ ሲሆን ግን ኢትዮጵያውያን ፍራሽ ቀይረው - ከአክሱማዊነት ወደ ላሊበላዊነት ተሸጋግረው - ለጥ ብለው ተኝተው ነበር። እኛ ኢትዮጵያውያን በጣም የቆየ ሥርዓተ ትምህርት ቢኖረንም፣ የትምህርቶቹ ይዘት ግን ሙሉ በሙሉ ሃይማኖታዊ ሲሆን ዓላማውም በራሳቸው የሚያስቡ ነጻ ዜጎችን መፍጠር ሳይሆን ሃይማኖታዊውን አስተምህሮ ማጥመቅን (indoctrination) ዓላማው ያደረገ ነበር። ከሥር ከንባብ ቤት ጀምሮ ያሉ ትምህርቶች በሙሉ በመንፈሳዊ ሕይወት ብቻ የተቃኙና ማጥመቅን ብቻ ዓላማ ያደረጉ ናቸው።

መርስዔኝዝን ወልደቂርቆስ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ለዘመናት የቆየ አራት የትምህርት ደረጃዎች እንዳሉ ይጠቅሳሉ። እነሱም ንባብ ቤት፣ ዜማ ቤት፣ ቅኔ ቤት እና ትርጓሜ (መጻሕፍት) ቤት ናቸው።

አቶ ግርማ አማረ Aims and Purposes of Church Education in Ethiopia በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ እነዚህን ባሕላዊ ትምህርቶች ከዘመናዊ ትምህርት ቤቶች ጋር ያስተካክሏቸዋል። የንባብ ቤትን ከመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ቤት ጋር፣ ዜማ ቤትን ከሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ጋር፣ ቅኔ ቤትን ከኮሌጅ ጋር፣ እንዲሁም ትርጓሜ ቤትን ከዩኒቨርሲቲ ጋር ያስተካክሉታል።

አብዛኛዎቹ የዓለም አገራት፣ እንኳን

ወደሚቀጥለው ገጽ ▶

► እንደዚህ ዓይነት ጥንቅቅ ያለ ሥርዓተ ትምህርት ሊኖራቸው ቀርቶ ሐሳባቸውን ወረቀት ላይ የሚያስፍሩበት ፊደል እንኳን ጭራሽ ባልነበራቸው በዚያ በራቀው ዘመን፤ ኢትዮጵያውያን ግን ለማጠናቀቅ ከ30 ዓመታት በላይ የሚፈጅ የትምህርት ሥርዓት ባለቤት መሆናችን የሚያስደንቅና የሚያከራ ነው።

የትምህርቱ ደረጃ		ትምህርት ቤቱ	ትምህርቱ የሚወስደው ጊዜ
ጀማሪ	1.	ንባብ ቤት	ከ1 ½ - 2½ ዓመት
መካከለኛ	2.	ዜማ ቤት	ከ7 - 10 ዓመት
	3.	ቅኔ ቤት	3 ዓመት
ከፍተኛ	4.	ትርጓሜ (መጻሕፍት) ቤት	ከ13 - 18 ዓመት
		ጠቅላላ	ከ24 - 33 ዓመት

ጥንቅቅ ያለውን ባሕላዊ ትምህርቶች የሚሰጡ የትምህርት ማዕከላትም በተለያዩ የአገሪቱ አካባቢዎች ላይ ለምሳሌ - አክሱም፣ ላሊበላ፣ ጎንደር፣ ጎጃም (ዲማ፣ ደብረ ወርቅ፣ ዋሽራ) - ተቋቁመው ነበር። ከዚህም በተጨማሪ፤ አንዳንድ አካባቢዎች ላይ የልሕቀት ማዕከሎችም ነበሩ። ኦቶ ግርማ እነዚህን የልሕቀት ማዕከሎች አሁንም ከአውሮፓውያን የመካከለኛው ዘመን የኒቨርሲቲዎች ጋር ያስተካክሏቸዋል።

“ለምሳሌ ፓሪስ በሥነ መለኮት ትምህርቷ፤ ቦሎጎቻ በሕግ፤ ቻርትረስ በሥነ ጽሑፍ እንደሚታወቁት ሁሉ፤ በኢትዮጵያም በተለያዩ አካባቢዎች የልሕቀት ማዕከሎች ነበሩ። ለምሳሌ፤ ዙር አምባ በዝማሬና በመዋሥዕተ ዜማ፤ ዋልድባ እና ደብረ አባይ በቅዳሴ፤ ቤተልሐም በድን እና አንዳቤት በጽሑፍ ጥበብ (በቁም ጽሑፍ አጣጣሉ) የታወቁ የትምህርት ማዕከላት ነበሩ።”

እስከ 20ኛው ክፍለ ዘመን መጀመሪያ ድረስ የአብነት ትምህርት ቤቶች በዚህ ሥርዓተ ትምህርት አማካኝነት ለቤተ ክህነትና ለመንግሥት ሥራ የሚያስፈልገውን የሰው ኃይል ሲያመርቱ ቆይተዋል። መሳፍንቱና መኳንንቱም ይኼንን የሰው ኃይል በየቦታቸው በመምህርነት በመቅጠር ትምህርት እንዲስፋፋ ትልቅ አበርክቶት አድርገዋል።

ጥንቅቅ ያለ ጥንታዊ የሥርዓተ ትምህርት ባለቤት መሆናችን የሚያከራኝን ያህል፤ በርካታ ሐዘንና ቁጭትም ግን አለብን። የመጀመሪያው ሐዘናችንም የትምህርቱ ዓላማ ዕውቀትንና ተመራማሪነትን ማዳበር ሳይሆን ማጥመቅንና ማነብነብን (ንባብና የቃል ትምህርትን) ብቻ ዓላማው ማድረግ ነው። ማነብነብን ይበልጥ የከፋ የሚያደርገው ደግሞ ያለ አንዳች ግንዛቤ የሚከውን መሆኑ ነው። “በተለይ ንባብ ቤት...” ይላል ግርማ አማረም። “በተለይ ንባብ ቤት ለተማሪዎች መንፈሳዊም ሆነ አእምሯዊ ዕድገት የሚያበረክተው አስተዋጽኦ ምንም

ነው። ይኼ ማነብነብ (memorization) እና መጻሕፍቱን ሳይመረምሩ እንደወረደ መቀበል አጠቃላይ የቤተ ክህነቱ ተማሪዎች የአስተሳሰብ መገለጫ ነው።”

የችግሩ መነሻ ደግሞ ተማሪዎቹ የሚማሩት በማያውቁት የግዕዝ ቋንቋ መሆኑ ነው። በዚህም የተነሳ ተማሪዎች ንባብ ቤትና ዜማ ቤት ውስጥ ያሉትን 13 ዓመታት የሚያሳልፉት ስለሚማሩት ነገር አንዳች ግንዛቤ እንኳ ሳይኖራቸው ነው፤ የሚማሩበትን ቋንቋ መማር የሚጀምሩት ገና ወደ ፊት ቅኔ ቤት ሲገቡ ነውና።

የምትማርበትን ቋንቋ ካላወከው ትምህርቱ ሊገባህ አይችልም። ትምህርቱ ካልገባህ ደግሞ እንደወረደ በሽምደዳ ከመቀበል ውጭ ልትጠይቅና ልትመራመር አትችልም። በዚህም የተነሳ የተማሪዎች የልጅነት አእምሯቸው “በተቀባይነት” መንፈስ ብቻ ይቀረጻል። ከዚህ በኋላ ግዕዙን አውቀው መማር ቢጀምሩ እንኳ አንድ ጊዜ ያዳበሩት የተቀባይነት መንፈስ አይላቀቃቸውም። በመሆኑም በንባብ

ቤትና በዜማ ቤት የተጀመረው የተቀባይነት መንፈስ ወደ ቅኔ ቤትና ትርጓሜ ቤት ሲገቡ እንኳ አይሰበርም። የተቀባይነቱ መንፈስ እስከመጨረሻው ድረስ ተጣብቷቸው ይኖራል። በዚህም የተነሳ ሚካኒካል ሰው ያመርታሉ። ለዚህም ነው ከቤተ ክርስትያኑ ትምህርት የወጣው ልሂቅ የሕዝቡን ባሕል፤ አኗኗርና ጉድፉን ማየት ያልቻለው። ይህ ልሂቅ የነበረውን ልማድ የሚያስቀጥል እንጂ የሰው ማሳሪያ መሆን ያልቻለው ሥርዓተ ትምህርቱ በተሸከመው ችግር የተነሳ ነው። ፈላስፋው ዘርዓዖዕቆብ ይሄንን የተቀባይነት መንፈስ ነበር በ17ኛው ክፍለ ዘመን ሰብሮ የወጣው።

መምህራኑም ላይ በልምድ የተላለፈ ችግር አለ። መምህራኑ ራሳቸው የማነብነቡ ትምህርት ውጤት ስለሆኑ ተማሪዎቻቸው እንዲጠይቁና እንዲመራመሩ አይፈቅዱም። የሚጠይቅ ተማሪም ካለ በመምህሩ ይገነዳል፤ የጠያቂነቱና የተመራማሪነቱ መንፈስ እንዳያድግ ይከረከማል፤ ስም ይወጣለታል፤ “ገና ከአሁኑ መጠየቅ የመርክ፤ አንተ መናፍቅ!!” ይባላል። በዚህም የሚቀና የመመራመር ፍላጎቱን ገና በሊጋነቱ ያኮላሹበታል። ሌላው ይቅርና የግዕዙን ንባብ መምህሩ ወደ አማርኛ እንዲተረጎሙለት መጠየቅ አይችልም፤ “የአማርኛው ፀሎት አይለምርም!! በግዕዙ ተወጣው!!” ይሉታል።

በቤተ ክርስትያን ሥርዓተ ትምህርት ውስጥ የዳበረው ይኼ የተቀባይነት መንፈስና የሚጠይቅ ተማሪ የመከርከሙና ስም ለጥፎ የማጥቃቱ ልማድ በአገሪቱ የፖለቲካ ሥርዓት ውስጥም ሰርጎ ገብቷል። ሲጀመር የአገሪቱን የፖለቲካ ሥልጣን የተቆጣጠሩት በቤተ ክርስትያኗ ሥርዓተ ትምህርት ውስጥ ያለፉ ልሂቃን ናቸው። በዚህም የተነሳ ፖለቲካችን የቤተ ክህነቱን ባሕል ቢወርስ አያስገርምም። አዲስ ሐሳብን መፍራትና የተለየ ሐሳብ ያለውን ሰው “ስም” እየለጠፉ እንዲሰደድና ከንብረተሰቡ እንዲገለል ማድረግ፤ ማስደብደብ፤ ያለ ፍትሕ ማሰር፤ ባስ ሲልም መግደል ከ14ኛው ክፍለ ዘመን የአዲስ ዘርዓዖዕቆብ ዘመን ጀምሮ አሁን እስካለንበት የኢሕአዴግ ዘመን ድረስ ሊላቀቅ ያልቻለ ክፉ ደዌያችን ነው። ኢሕአዴግ ዴሞክራሲያዊ ማዕከላዊነት ይለዋል። ዴሞክራሲያዊ ማዕከላዊነት ማለት በቤተ ክርስትያን ሥርዓተ ትምህርት ውስጥ የኔታው ተማሪዎችን “እንዳትጠይቁ፤ እንዳትመራመሩ፤ እኔ የምላችሁ ብቻ ተቀበሉ” እያሉ ያስተማሩት የሃይማኖታዊው ልማድ ፖለቲካዊ መልክ ነው።

የፖለቲካ ደዌያችን ሥረ መሠረቱ ደግሞ በጥንታዊው ሥርዓተ ትምህርት ውስጥ ያለው ችግር ነው። ፈላስፋው ዘርዓዖዕቆብም በመጀመሪያ አምፆ የወጣው በዚህ የጥንቱ ሥርዓተ ትምህርት ላይ ነው። የአመፀ መጀመሪያውም ሥርዓተ ትምህርቱ “ማጥመቅና ማነብነብ” በሥርዓቱ ዓላማ ላይ መቆም የለበትም የሚል ነው። አክሱም ወንበር ዘርግቶ ሲያስተምር “ማጥመቅ” የሚለውን

አዲስ ሐሳብን መፍራትና
የተለየ ሐሳብ ያለውን ሰው
“ስም” እየለጠፉ እንዲሰደድና
ከንብረተሰቡ እንዲገለል
ማድረግ፤ ማስደብደብ፤ ያለ
ፍትሕ ማሰር፤ ባስ ሲልም
መግደል ከ14ኛው ክፍለ ዘመን
የአዲስ ዘርዓዖዕቆብ ዘመን ጀምሮ
አሁን እስካለንበት የኢሕአዴግ
ዘመን ድረስ ሊላቀቅ ያልቻለ
ክፉ ደዌያችን ነው

► ሃይማኖታዊውን የትምህርት ዓላማ “ወገንተኛ ሳይሆኑ መመርመርና መጠየቅ” በሚለው ተካው፤ “ማነብነብ” የሚለውን የማስተማሪያ ዘዴ ደግሞ “መወያየትና መከራከር” በሚለው ዘዴ ለወጠው። ይሄ ነው የዘርዓዖዕቆብ የትምህርት አብዮት!!!

ሁለተኛው የሐዘናችን ምንጭ ደግሞ፤ ከ30 ዓመት በላይ በሚፈጀው በዚህ ረጅም ሥርዓተ ትምህርት ውስጥ የመጀመሪያውም የመጨረሻውም መንፈሳዊ ዕውቀት ብቻ መሆኑ ነው። ሊቀ ሥልጣናት ሀብተማርያም ወርቅነህ “ጥንታዊ የኢትዮጵያ ትምህርት” በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ ይሄ አስተያየት ቤተ ክርስቲያን ላይ ከበፊት ጀምሮ ሲሰነዘር እንደነበረ ያምናሉ። “በዙ ጊዜ እንደሚተኛው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በልዩ ልዩ ጥበብ ሳትራቴጂ የቀረጸው በዜማ ተወስና ነው፤ ዜማ ቤት ቤተ ክርስቲያንን ገደለ ይላሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ራሱ ዜማው አንድ ጥበብ ከመሆኑ ሌላ ለሌሎች ጥናቶች በር የሚከፍት ትምህርት ነው።”

የትችቱ መነሻ “ቤተ ክርስቲያን የዜማ ትምህርት ላይ ኃይሏን ጨርሳለች” የሚል ቢሆንም፤ በሌሎች ትምህርቶች ላይም መንፈሳዊ ዕውቀት ላይ ብቻ የሙጥኝ ማለቷ የሰውን ልጅ ምልዐነትን (የመንፈሳዊና ዓለማዊ ሕይወት ክፍታን) ማምጣት ተስኗታል። ባጠቃላይ፤ ትምህርቶቹ የሰውን ልጅ ምድራዊ ሕይወትና ዕውቀት የሚያንቋሽሹ፤ ምነናን፤ ምንኩስናና ብሔትውናን የሚያወድሱ እንዲሁም የአምላክን፤ የመላዕክትንና የቅዱሳንን ኃይልነት እየሳዩ፤ ቅዱሳኑ ለሰው ልጅ የሚያደርጉትን በረከት የሚያወድሱ ናቸው። ማስተማሪያ መጻሕፍቱ ሁሉ በጻድቃን፤ በሰማዕታትና በመላዕክት ገድል እና ድርሳናት ብቻ የተሞሉ ናቸው።

በዚህ ሁሉ ውስጥ ታዲያ የሰው ልጅ ሕይወቱ፤ ኑሮው፤ ኃይሉና ታሪኩ የተረሳ ነው። በእነዚህ ትምህርቶች ውስጥ የሰው ልጅ ወደ ጠርዝ የተገፋና ያለ እግዚአብሔር እርዳታ ታላላቅ ተግባራትን ሊያደርግ እንደማይችል ይታመናል። ያሬድ ዜማን ሲፈጥርና ድምፅን ወደ ጽሑፍ ሲቀይር፤ ንጉሥ ላሊበላ አስገራሚ ፍልፍል የቤተክርስቲያን ኪነ ሕንጻዎችን ሲሠራ፤ አለቃ ገብረሃና የተክሌ አቋቋምን ሲፈጥሩ እንደ እግዚአብሔር ተዓምር ተቆጠረ እንጂ ስለ ሰዎቹ ችሎታ አንዳች ነገር አልተባለም።

በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ለ1700 ዓመታት በቆየው ሥርዓተ ትምህርታችን ውስጥ የሥነ ሰብዕ ትምህርቶች ቦታ አልነበራቸውም። ሃይማኖታዊው ትምህርት ብቻ ይበቃናል ስላልናና ስላልጠገብነውም የጥንቱን የቅድመ ክርስትናውን አክሱማዊ ሥልጣኔ ወደ መናፈቅ አልገባንም። በመሆኑም እንደ አውሮፓውያኑ ዓይነት የሥነ ሰብዕ ፕሮጀክት በእኛ አገር አልነበረም። የሥርዓተ ትምህርቱ ዓላማ የሰውን

ልጅ ምድራዊ ሕይወትና የማኅበረሰቡን ኑሮ በዕውቀት ማሻሻል ሳይሆን፤ ጭራሽ ምድራዊ ሕይወትን በመናቅ መንፈሳዊ ክፍታን ማምጣት ነው። እሳቤውም ከዚህ ዓለም ይበልጥ ስንነጠል፤ በመንፈሳዊ ሕይወት ይበልጥ ክፍ እንላለን የሚል ነው። በሥርዓተ ትምህርቱ ይበልጥ ወደ ላይ ክፍ እያልን ስንሄድ ይበልጥ ምናኔውን እያሳደገው ይሄዳል፤ ለዓለማዊ ሕይወት ያለንን ንቀት እየጨመረው ይሄዳል።

ይኼ ነበር የ17ኛው ክፍለ ዘመን ፈላስፎቻችን ተቃውሞ፤ ምናኔንና መንፈሳዊ ሕይወትን ብቻ ዓላማው ያደረገ ሥርዓተ ትምህርት የሰውን ልጅ ዕድሜ ከመብላት ውጭ በሰው ልጅ ምድራዊ ሕይወት ላይ ምንም ፋይዳ የለውም። ለ1700 ዓመታት የቆየ ሥርዓተ ትምህርት እንዴት አንድ ነገር እንኳ መለወጥ ይቅጥዋል? ፕ/ር መስፍን “መክሸፍ እንደ ኢትዮጵያ ታሪክ” በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ “ነጻነትንና ክብርን ከአባቶቹ የወረሰው ትውልድ ለሚቀጥለው ትውልድ ምን አወረሰ? ምን አዲስ ነገርን ፈጠረ? ማኅበረሰቡን በምን የኑሮ ደረጃ ላይ አደረሰ?” እያሉ ትውልዱን ከሚወቅሱ ይልቅ ጣታቸውን ለ1700 ዓመታት በቆየው ሥርዓተ ትምህርታችን ላይ ቢቀስሩ እና 1700 ዓመታት ሙሉ መካከን ያደረገንን ሥርዓተ ትምህርት ቢሞግቱ ይሻላቸው ነበር።

ፈላስፋው ዘርዓዖዕቆብም አምፆ የወጣው፤ ከጥንት ጀምሮ የነበረውን ልማድ ከማስቀጠል በስተቀር በሰው ልጅ ሕይወት ላይ መሠረታዊ ለውጥ በማያመጣው በዚህ ሥርዓተ ትምህርት ላይ ነው። ደግሞም ማመፅ ብቻ ሳይሆን ተገዳዳሪ ትምህርትም አምጥቷል። በእኛ አገር ሰውን ማዕከል ያደረገ ትምህርት (የሥነ ሰብዕ ፕሮጀክት) ለመጀመር እንቅስቃሴ የተጀመረው የብሔትውና ሕይወትን ከተቀበልን ከ1100 ዓመታት በኋላ በ17ኛው ክፍለ ዘመን በፈላስፎቹ በዘርዓዖዕቆብና በወልደ ሕይወት ነው። ዘርዓዖዕቆብና ወልደ ሕይወት እንደዚህ ዓይነት የሰውን ልጅ ዕውቀትና ችሎታ የሚያከስስና ምድራዊ ሕይወቱንም ወደ ጠርዝ የሚገፋ ትምህርት ቀርቶ የሰውን ልጅ ዕውቀት፤ ችሎታና ሕይወት ማዕከል ያደረገ ትምህርት እንዲጀመር ሙከራ ያደረጉ ግንባር ቀደም ኢትዮጵያውያን ናቸው።

በእነዚህ ፈላስፎች ትምህርት ውስጥ እግዚአብሔር “አጋዥ” እንጂ ዋናውን ሥራ ለሰው ልጅ የሚሠራ ኃይል አይደለም። እግዚአብሔር፤ የሰው ልጅ በጥረቱ አንድ ነገር ካሳካ በኋላ “የሚያመስግኑት” ኃይል እንጂ የሰውን ልጅ ጥረት ተክቶ የሚሰራ ኃይል አይደለም። ዘርዓዖዕቆብ እንዲህ

ይላል፡- “ወልደዮሐንስ እንደገና በውሸት ሲከሰኝ ግን መሸሽ ስለተቻለኝ እግዚአብሔር እንዲያድነኝ እንደበፊተኛው ሳልፀልይ ሸሸሁ። ሰው እግዚአብሔርን በከንቱ ሳይፈታተነው የሚቻለውን ሁሉ በራሱ ሊያደርግ ይገባዋልና።”

ኢትዮጵያውያን ግን እግዚአብሔርን የሚያስቡት እንደ ፈላስፎቹ አይደለም። ለኢትዮጵያውያን እግዚአብሔር የማይገባበት ቦታ የለም፤ በእያንዳንዱ ስንጥር ሕይወታችን ውስጥ - በምቀኝነታችንና በእርግማናችን ውስጥ ሳይቀር - እግዚአብሔር አለ። ፕ/ር መስፍን ወልደማሪያምም ኢትዮጵያውያን እግዚአብሔር ላይ ያለንን ከመጠን በላይ የሆነ ቅጥ ያጣ ጥገኝነት ሲገልፁ “እግዚአብሔር ዓለሙን ሁሉ ረስቶ የኢትዮጵያውያንን የዕለተለት ሕይወት በመከታተል ብቻ ባተሌ (busy) ሆኗል፤” ይላሉ “ኢትዮጵያ ከየት ወዴት?” በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ።

አሁን ድረስ እግዚአብሔር ለኢትዮጵያውያን ፕ/ር መስፍን እንዳሉት ነው። ዘርዓዖዕቆብና ወልደ ሕይወትም በ17ኛው ክፍለ ዘመን ላይ ሲታገሉ የነበረው ከዚህ ቅጥ ያጣ የእግዚአብሔር ጥገኝነት ተላቀን ስለራሳችን ሕይወት ራሳችን ሙሉ ኃላፊነት እንድንወስድ ነው። የሰው ልጅ ስለ ራሱ ሕይወት ሙሉ ኃላፊነት እንዲወስድ ደግሞ፤ በመጀመሪያ ስለራሱ ተፈጥሮና ችሎታ፤ በውስጡ ስላለው የአመክንዮ ኃይል ማወቅ አለበት። የሥነ ሰብዕ ትምህርቶች በተለይም የፍልስፍና ዋና ዓላማ ይኼ ነው - የሰውን ልጅ ስለ ራሱ ማስተማር። በክፍል 4 እና በመጨረሻው መጣጥፌ ደግሞ የብሔትውና ሕይወት ማኅበራዊ እንቅስቃሴያችንን በመገደብ እንዴት የክሽፈታችን መንስኤ እንደሆነ እንመለከታለን።

ብረሃ ዓለምነህ በመቀሌ ዩኒቨርሲቲ የፍልስፍና መምህር ሲሆኑ፤ “ፍልስፍና (ቀጥሮ ፩ እና ፪)” የተሰኙ መጻሕፍት ይረሱ ናቸው። በአማል ስድራሻቸው brooha3212@gmail.com ላይ ይገኛሉ።

ፖለቲካዊ ሙስና፤

“ትላልቅ ሙስኞች” እና “የፀረ ሙስና ትግሉ” ፈተናዎች

ዕውቀት የሰላማዊ ትግል አባት ማሕተመ ጋንዲ “ምድር ለሁላችንም የሚያስፈልገንን ለማሟላት የምትበቃ ቢሆንም የእያንዳንዳችንን ስግብግነት ግን ማሟላት አትችልም።” በማለት ዘመን ተሻጋሪ መልዕክት አስተላልፎልናል፤ ሰሚ ከተገኘ። በአገራችን ተንሰራፍቶ ለሚገኘው ስግብግብነትና ሙስና በጊዜ መላ ካልተበጀለት እንደ አገር የመቀጠላችን ዕድል ጭምር አደጋ ላይ ሊወድቅ የሚችል መሆኑን ለማስረዳት አቅም ያለው ይመስለኛል፤ ሰሚ ከተገኘ። በአገራችን ያለው ሙስና አስጊ ሁኔታ ላይ የደረሰውና መፍትሔ ያላገኘው ገዢው ፓርቲ ሥልጣን ከያዘበት ጊዜ አንስቶ ሥልጣኑን ለማደላደል ሲፈጽማቸው ከነበሩ ፖለቲካዊ ሙስናዎች ጋር የተቆራኙ በመሆናቸው ነው። ሙስና የሚፈጸመው በባለሥልጣናቱ ብቻ ሳይሆኑ ገዢው ፓርቲ አራሱ ሥልጣኑን ያደላደለው የተለያዩ ፖለቲካዊ ሙስናዎችን በመፈጸም ነው በማለት ብዙዎች ይከራከራሉ።

ኢሕአዴግ ሥልጣን በያዘ ማግስት በወቅቱ በነበረው ዓለም አቀፍ ሁኔታዎች ግፊት እና የምዕራባዊያንን ድጋፍ ለማግኘት በማሰብ የታገለለትን የአብዮታዊ ዴሞክራሲ ርዕዮት ለጊዜው መሳሪያ ውስጥ በመክተት በሲብራሊዝም አስተሳሰብ የተቃኘ የነጻ ኢኮኖሚ ሥርዓት ለመገንባት ቃል ገብቶ የነበረ መሆኑ ይታወቃል። በዚህ መሠረት የፖሊሲና የሕግ ማሻሻያዎችን ያደረገ ቢሆንም ሂደቱ ፖለቲካዊ ሙስና የተፈፀመበት ነበር በማለት በርካቶች ይተቻሉ። ለምሳሌ አቶ ጉደታ ከበደ በጥናታዊ ጽሑፋቸው ላይ ሌሎች የውጭና የአገር ውስጥ ጥናቶችን ዋቢ በማድረግ ኢሕአዴግ በወቅቱ የነበረውን የሥልጣን የበላይነት በመጠቀም ግልጽነት በጎደለውና አድልዎ በሰፈነበት አሠራር የመንግሥትና የሕዝብን ንብረት ከፓርቲው ጋር ለተጣቡ የኢንዱስትሪ መንግሥት የንግድ ድርጅቶችና ደጋፊ ግለሰብ ነጋዴዎች በማዛወር ፖለቲካዊ ሙስና ፈጽሟል በማለት ይሞግታሉ።

መንግሥት በበኩሉ ድርጅቶች ለሕዝብ ጥቅም የተቋቋሙ እንጂ የፓርቲ ንብረት አይደሉም፤ የተፈፀመ አድልዎም የለም በማለት ከመከራከር ጦዝና አያውቅም። ተቺዎች ግን ድርጅቶች ኢንዱስትሪውን የሚሰውን ስም ከመያዝ ባለፈ በአገሪቱ ኢንዱስትሪውን

ሕግ መሠረት የማይተዳደሩ፤ በፓርቲውና በመንግሥት ክፍተኛ ባለሥልጣናት የሚመሩና ልዩ ድጋፍ የሚደረግላቸው፤ ለሕዝብ ጥቅም ሳይሆን ፓርቲው አጠቃላይ ኢኮኖሚውን በመቆጣጠር ሥልጣኑን ለማደላደል የተጠቀመባቸው መሆኑን ይገልጻሉ። ጉዳዩ እስካሁንም መቋጫ ያልተበጀለት ቢሆንም ተጨባጭ እውነታው ሲታይ የተቺዎች ሐሳብ ሚዛን የሚደፋ መሆኑ ላይ ብዙዎች ይስማማሉ።

የ“ዝንቦቹ” ወረራ

መልካም አስተዳደርን ማስፈንና ሙስናን መከላከል የሚቻለው ከፖለቲካ ገለልተኛ ሆኖ በሙያዊ ብቃት የሚመራ የሲቪል ሰርቪስ ተቋም ሲኖር እንደሆነ አያከራክርም። ይህን ተግባራዊ ለማድረግ ደግሞ የመንግሥት ሠራተኞች ቅጥርና የዕድገት አስጣጥ ሥርዓት ብቃትንና የሥራ ውጤት ምዘናን መሠረት ያደረገ ሊሆን ይገባል። የዓለም ባንክ እ.ኤ.አ. በ1997 ባወጣው ሪፖርት ላይ እንደተመለከተው መንግሥት ሙስናንን ለመቀጋትና መልካም አስተዳደርን ለማስፈን የሲቪል ሰርቪስ ማሻሻያ ፕሮግራም ለማድረግ ቃል ገብቶ ነበር። ማሻሻያውን ተግባራዊ ለማድረግም በርካታ የፖሊሲ፣ የሕግ እና የመዋቅር ለውጦች ተደርገው ነበር። ሆኖም ፕሮግራሙ የተተገበረበት መንገድ እና ውጤቱ ሲታይ ሲቪል ሰርቪስ ገለልተኛ ሆኖ መልካም አስተዳደርን ከማስፈን ይልቅ በገዢው ፓርቲ ፖለቲካዊ ቁጥጥሩ ሥር እንዲውል ተደርጓል ማለት ይቻላል። መንግሥት በተለይም ክፍተኛና መካከለኛ የመንግሥት ሠራተኞችን ለመሾምና ለመመደብ የተከተለው ፖሊሲ ለጉዳዩ ክፍተኛ አስተዋጽኦ አለው። መንግሥት ከትምህርትና ብቃት ይልቅ የፖለቲካ ታማኝነትንና የብሔር ተዋጽኦን እንደዋና መስፈር እንደሚጠቀም ተደጋግሞ የተገለጸ ጉዳይ ነው። አቶ መለስ እራሳቸው አንድ ሰው የኢሕአዴግ ፖሊሲን እስከተቀበለና ለድርጅቱ ታማኝ እስከሆነ ድረስ ትምህርት ባይኖረውም ሚኒስትርም ሆኖ ሊሾም እንደሚችል በአደባባይ መናገራቸው አይዘነጋም።

በ1993 የሕወሓት ክፍፍልን ተከትሎ በተካሄደ የማዕከላዊ ኮሚቴ ጉባኤ ላይ አቶ መለስ በትግርኛ ጽፈው ባቀረቡት የመወያያ

ሰነድ ላይ “... ሥልጣን የያዘን በመሆኑ ወደ እኛ የተጠጋ የተለያዩ ጥቅሞችን ማግኘቱ አይቀርም። ማር ባለበት አስቀድሞ የሚያንገብበው ዝንብ ነው፤ ሥልጣን ባለበት ደግሞ አስቀድሞ የሚያንገብበው ከዚህ ተጠቃሚ መሆን የሚፈልግ ነው። ዝንብን ከንብ የምትለይበት ተጨባጭ መስፈርት እስከሌለ ድረስ የሚካሄደው ምልመላ አጋጣሚ ብቻ ሳይሆን፤ ንብና ዝንብ ተደባልቀው ለመለየት የሚያስችግሩበትና በርካታ ዝንቦች የሚያንገብቡበት ይሆናል።” የሚል ትርጉም ያለው ሐሳብ ማስፈራቸውን አቶ ገብሩ አሥራት “ሉዓላዊነትና ዴሞክራሲ በኢትዮጵያ” በሚለው መጽሐፋቸው ላይ ገልጸዋል። መንግሥት የተሻሻሉትን ፖለቲካዊ ድጋፍ የሚያገኝ ሲሆን ተሻሻሚው ደግሞ ኢኮኖሚያዊና ተዛማጅ ጥቅሞችን ያገኛል። በተለይም ከምርጫ 97 በኋላ ኢሕአዴግ አባላትን ለማብዛት ባደረገው ሰፊ እንቅስቃሴ የተነሳ ዝቅተኛ ሥራ ለማግኘት እንኳን የፓርቲ አባልነት የሚጠየቅበት ደረጃ ላይ መደረሱ የአደባባይ ሚስጢር ነው። ኢሕአዴግ ሲመጸደቅበት የነበረው የ6 ሚሊዮን አባላት አልኝ ጉራም የጥቅም ትስስር ላይ የተመሠረተ ነው ለማለት ይቻላል። የብሔር ተዋጽኦን ለማመጣጠን መሞከር አገሪቱ ከምትከተለው የብሔር ፌዴራሊዝም መርሆ አንጻር ተቀባይነት ያለው ቢሆንም የፖለቲካ ታማኝነትን እንደዋና መስፈርት መውሰዱ ግን ፖለቲካዊ ሙስና ነው።

አሠራሩ ከገዢው ፓርቲ የተለየ የፖለቲካ አስተሳሰብ ያላቸውንና ገለልተኛ ሆነው ለመሥራት የሚፈልጉ ዜጎች እንዲገለሉ አድርጓል። በፖለቲካና በመንግሥት ሥራ መካከል ግልጽ ድንበር ባለመበጅቱም ሲቪል ሰርቪስ በገዢው ፓርቲ አባላት፣ ደጋፊዎችና ጥቅም ፈላጊ አስመሳየች እንዲጥላ ሆኗል። ለብልሹ አስተዳደርና ሥር ለሰደደ ሙስና እንዲጋለጥ በማድረግ አገር ላይ ኪሳራ አድርሷል።

ሙስናን በግላ ሂስ የማለፍ ፖለቲካዊ አካሄድ እና የሕግ የበላይነት

► ሕወሓት በትጥቅ ትግል ወቅት ጥብቅ የግምገማ ባሕል እንደነበረው ይታወቃል። ሂደቱ ከዴሞክራሲያዊነትና ከሰብአዊ መብት አንጻር ጥያቄ ሊቀርብበት ቢችልም በርካታ የዲሲፕሊንና ሌሎች ግድፈቶች በማረም በኩል ጉልህ ሚና እንደነበረው ብዙዎች ይመስሏሉ። የዛሬን አያድርገውና አንድ ታጋይ የገበሬ ሚስት አሽከርምመሃል በሚል እንኳን እርምጃ ይወሰድበት እንደነበር ይጠቀሳል። ይህ ጥብቅ የአባላት ዲሲፕሊን ትግሉ በሚካሄድበት አካባቢ ያሉትን ሕዝቦች ሰፊ ድጋፍ በማስገኘት ድርጅቱ ለድል እንዲበቃ የጎላ አስተዋጽኦ እንደነበረው ነው የሚነገረው። ሆኖም ድርጅቱ መንግሥት ከሆነ በኋላ የሚያደርጋቸው ግምገማዎች ሕግን የሚጥሱበት አጋጣሚዎች ስላሉ በብዙዎች ይታያል። ኢሕአዴግ ደጋፊዎችና አባላቱን መብትና ፈጽመው ሲገኙ በሕጉ መሠረት ጉዳዮቸው ለሚመለከተው የፍትሕ አካል ቀርቦ እንዲታይ ከማድረግ ይልቅ በግላ ሂሳብ እንዲታሰፉ ወይም የዲሲፕሊን እርምጃ በመውሰድ ብቻ እንዲታሰፉ የሚያደርግባቸው አጋጣሚዎች በርካታ ናቸው። እንደሚታወቀው ድርጅቱ የፓርቲ ሥራውን በከፍተኛ ሚስጥራዊነት የሚሠራ ቢሆንም በአንዳንድ አጋጣሚዎች ሁኔታው ፍንትው ብሎ ታይቷል። አቶ ገብሩ አሥራት ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው ላይ ሕወሓት ሥልጣን በያዘ ማግስት ከፍተኛ አመራሮቹ ከተለመደው ሶሻሊስታዊ የአኗኗር ዘይቤ በተለየ የተንደላቀቀ ኑሮ በመጀመራቸውና መብትናም እየተለመደ መምጣቱን ተከትሎ ዝቅተኛው ካድሬ ቅሬታ በማቅረብ፣ ጉዳዩ በ1985 ዓ.ም. ለሕወሓት ማዕከላዊ ኮሚቴ በቀረበበት ወቅት ችግሩ በተወሰነ ደረጃም ቢሆን መኖሩ የታመነ ቢሆንም ድርጅቱ አደጋ ላይ ይወድቃል በሚል ምክንያት በከፍተኛ አመራሩ ላይ እርምጃ እንዳልተወሰደ፣ ይልቁንም የታችኛው ካድሬ ላቀረበው ቅሬታ ፖለቲካዊ ትርጉም በመስጠት እርምጃ የተወሰደባቸው መሆኑን በጸጸት እንደሚያስታውሱት ገልጸዋል።

የምርጫ ቦርድ ሊቀመንበር የነበሩት አቶ አሰፋ ብሩ በመብትና ተጠርጥረው ከተያዙ በኋላ ግላ ሂሳብ አውርደዋል በሚል በፖለቲካዊ ድርድር የተለቀቁበት አጋጣሚ በይፋ የተከወነ ነው። በ2001 ዓ.ም. ኢሕአዴግ ባደረገው ግምገማ ላይ በርካታ ባለሥልጣናት አላግባብ መሬትና ሌሎች ንብረቶችን መውሰዳቸውን አምነው በሕግ ሳይጠየቁ በድርጅታዊ እርምጃ ብቻ መታሰፋቸው ይታወሳል። ጠቅላይ ሚኒስትር ኃይለማርያም በቅርቡ ከንግዱ ማኅበረሰብ ጋር ባደረጉት ስብሰባ ላይ “ወደ አስር ቤት የሚያስገባ” ተግባር የፈፀሙ የሪል እስቲት አልሚዎች ቢኖሩም “እስር ቤቱን ላለማጣበብ” ተደራድረው ያለፉበት ሁኔታ መኖሩን ጠቅሰዋል። የሥርዓቱ መሠረታዊ ችግር የፀረ መብትና ትግሉን እንኳን የፓርቲ ጉዳይ አድርጎ መመልከቱ ነው። የሚዘረዘረው ሀብት የሕዝብ እንጂ የፓርቲው አይደለም። የሕዝብ ሀብት የዘረፈ ደግሞ የሚጠየቅበት የሕግ ሥርዓት ዘርግተናል ተብሏል። ታዲያ አንዱን ተራ ሰበብ

እየፈለጉ ማሰር እና ሌላውን እሹሩና ከማለት የባለ ባሕል መካከል ልዩነት ማድረግና የሕግ የባለይነትን መናጽ አለ?

በቅርቡ የታሰሩት የገንዘብና ኢኮኖሚ ትብብር ሚኒስትር ዴኤታ አቶ ዓለማየሁ ጉጂ “ጉዳዩ በፖለቲካዊ መግባባት ቢፈታ ጥሩ ነው” በማለት በፍርድ ቤት የተናገሩትም ይህንኑ የመንግሥት የአሠራር ባሕል ታሳቢ ያደረገ ነው ለማለት ይቻላል። ኢሕአዴግ የሚመራው መንግሥት የፖለቲካ ባሕል ሲቪል ሰርቪስ የመልካም አስተዳደር ጉድለትና የመብትና መፈልፈያ እንዲሆን አድርጓል። መንግሥት ሕጋዊነትን በአደባባይ በመጣስ የሕግ የባለይነትን ንዲል። የፀረ መብትና ትግሉ እንዲቆይም አድርጓል። በዚያች መካከል በተለይም የድርጅት አባል በሆኑና ባልሆኑ መካከል ልዩነት እንዲፈጠርም አድርጓል። የሥርዓቱ አራማጆች ደጋፊዎች ሳይቀር ኢሕአዴግ በጥቅም ፈላጊዎችና አስመሳየሮች በመሞላቱ የውደቀቱ ዋነኛ ጠንቅም ከዚህ ጋር እንደሚያያዝ ይገልጻሉ።

“ትላልቅ ሙስቶች” እና “የፀረ መብትና ትግሉ” ፈተናዎች

መብትና አቶ መለስ ለጥቅም ተጠጉን ያሏቸው “ዝንቦች” ብቻ ሳይሆን የብርቱ ታጋዮችም ጉልበት የተፈተነበት ጉዳይ ነው። የደርግ ወታደር መሣርያ አፈመዝ ያልበገረውን የታጋዮች ልብ አፍረክርክ በንደኞቻቸው መስዋዕትነትና አደራ ላይ ተረማምደው ከዚህ ደሃ ሕዝብ በተዘረፈ ገንዘብ የአሜሪካና አውሮፓ ቱጂሮችን ጭምር የሚያስቀና ኑሮ ለመኖር ያስቻላቸው መሆኑ የአደባባይ ሚስጥር ነው። በኢትዮጵያ የመብትና ሁኔታ ላይ የተለያዩ ተቋማት በተለያዩ ጊዜ ጥናት በማድረግ ውጤቱን ይፋ አድርገዋል። ጠቅላል ተደርጎ ሲታይም ሪፖርቶቹ በአገሪቱ ያለው መብትና ከጊዜ ወደ ጊዜ እየጨመረ መምጣቱን፣ ከሌሎች አገሮች ጋር ሲነጻጸርም ከፍተኛ ሊባል የሚችል መሆኑን እና ሕዝቡ ለተለያዩ የመንግሥት ተቋማት ያለው አመለካከት ጥሩ እንዳልሆነ ያሳያሉ። መንግሥትም ሪፖርቶቹ የተጋነኑና እየተመዘገበ ያለውን ለማጠልሸት የቀረቡ መሆናቸውን በመጥቀስ የሚሞግሱ ቢሆንም መብትና ኪራይ ሰብሳቢነት መስፋፋቱንና በጊዜው ካልተቀጨ ልማቱን ሊቀላብስ የሚችል መሆኑን በተደጋጋሚ ከመግለጽ ተቆጥቦ አያውቅም። አቶ መለስ በሕይወት በነበሩበት ወቅት መንግሥት በመብትና አንድ እጅ የታሰረ መሆኑን አስከመግለጽ ደርሰው ነበር። ኢሕአዴግ በ2008 ዓ.ም. በባሕር ዳር ባደረገው ድርጅታዊ ጉባኤ ላይ ከፍተኛ አመራሩ መብትና ኪራይ ሰብሳቢነት ውስጥ እጁ ያለበት መሆኑ ተገልጿል። ጠቅላይ ሚኒስትር ኃይለማርያም ደሳለኝ ከከፍተኛ ባለሥልጣናት ጋር ባደረጉት አንድ የውይይት መድረክ ላይ አንዳንድ ከፍተኛ ባለሥልጣናት የመብትና ኔትዎርክ ውስጥ እንዳልበት መናገራቸውም ይታወሳል።

መንግሥት በቅርቡ ከ50 የሚበልጡ ባለሥልጣናትን፣ ነጋዴዎችንና ደላሎችን በመብትና ወንጀል በቁጥጥር ሥር ማዋሉን ለሕዝብ ይፋ ካደረገበት ጊዜ አንስቶ በጥናት ላይ የተመሠረተ መጠነ ሰፊ የፀረ መብትና ዘመቻ በማድረግ መብትናን ለመዋጋት ቆርጦ መነሳቱን እየገለጸ ይገኛል። ከእንግዲህ በየትኛውም የሥልጣን ደረጃ የሚገኝ ባለሥልጣን መብትና ለመፈፀሙ ማስረጃ ከተገኘበት ተጠያቂ የሚሆን መሆኑንም ጠቅላይ ሚኒስትሩ ገልጸዋል። ሆኖም በአገራችን ያለው የመብትና ሁኔታ ከሥርዓቱ የፖለቲካ ህልውና ጋር የተሳሰረና ሥር የሰደደ ችግር በመሆኑ መሠረታዊ ፖለቲካዊ ለውጥ በማምጣት እንጂ በዘመቻ የተወሰኑ ባለሥልጣናትን በማሰር ይፈታል ማለት አይቻልም። መንግሥት የወሰደውን የአስር እርምጃ ዋነኛ መብትና የሆኑ ትላልቅ የመንግሥት ባለሥልጣናትን ያልነካ በመሆኑ የሕዝቡን ተቃውሞ ለማርገብና ትኩረት ለማስቀየር የተደረገ የተለመደ ድራማ ነው እየተባለ ከየአቅጣጫው ትችት እንደሚቀርብ ይታወቃል።

እርምጃውን አስመልክቶ ጠቅላይ አቃቤ ሕጉ አቶ ጌታቸው አምባዬ ሐምሌ 22 ቀን 2009 ዓ.ም. ላይ መግለጫ በሰጡበት ወቅት ከፍተኛ አመራሩ ለምን በሕግ ተጠያቂ እንደማይሆን ማብራሪያ እንዲሰጡ ተጠይቀው መልስ በሰጡበት ወቅት “የመንግሥት ኃላፊነት ደረጃ ላይ ከፍተኛ የመወሰን ድርሻ ያለው በዳይሬክተርነት ደረጃ ያለው ኃይል ነው።” “የመንግሥት ሀብትና ገንዘብ በስፋት የማንቀሳቀስና የማስማራት ኃላፊነት የተሰጠው ኃይል በዳይሬክተርነት ደረጃ ያለው ኃይል ነው። ጉዳዮችን የሚያመቻቸውና የሚፈጽመው ይኼ ኃይል ነው። ይህ ኃይል በሚያቀርባቸው የውሳኔ ሐሳቦችና ሙያዊ አስተያየቶች ላይ ተመሥርቶ ሚኒስትሩ ወይም ሚኒስትር ዴኤታው ሊወስን ይችላል።” በማለት ያነሷቸው ሐሳቦች በብዙዎች ዘንድ አልተወደደላቸውም። የመንግሥት ደጋፊዎች ጭምር የሕግና ሌሎች ጥያቄዎች ያነሱበት ሲሆን ያስከፋ ሲሆን መንግሥት ትላልቅ ባለሥልጣናትን ለመያዝ ፍላጎት የሌለው ለመሆኑ ማሳያ ተደርጎ ተወስዷል።

መብትናን ለመዋጋት ከሚያግዙ አሠራሮች አንዱ የተሻሻሉዎችን ሀብትና ንብረት መዝግቦ መያዝና ለሕዝብ ይፋ ማድረግ፣ ከሀብትና ገቢያቸው ጋር ያልተመጣጠነ ንብረት እንዳላቸው ሲታወቅ ተጠያቂ የሚደረጉበት ነው። ለዚህ እንዲረዳም ተሻሽሎ በወጣው የወንጀል ሕግ ምንጩ ያልታወቀን ሀብት ይዞ መገኘት በመብትና ወንጀል የሚያስጠይቅ ተግባር ሆኗል። የባለሥልጣናትና ቤተሰቦቻቸውን ንብረት መዝግቦ በማጣራት ውጤቱን ለሕዝብ ይፋ ለማድረግ የሚያስችል ሕግም ወጥቷል። ሆኖም ተመዝገቦ የተባለው የባለሥልጣናትና የመንግሥት ሠራተኞች ሀብት ቃል በተገባው መሠረት ለሕዝብ ክፍት/ይፋ አልሆነም። መንግሥት በተደጋጋሚ ሕዝቡ ማስረጃ

► እንዲያቀርብ፤ የትኛውም ባለሥልጣን መሰናወስ መኖሩ ከተረጋገጠ ተጠያቂ አደርጋለሁ እያለ ነው። ሕዝቡ ደግሞ ባለሥልጣናቱ በራሳቸውና በቤተሰቦቻቸው፤ ካስፈለገም በቅምጦቻቸው ስም ያላቸውን ንብረት ስለማውቅ፤ ያስመዘገቡት ንብረት ግልጽ ያደረግናል ይታወቃል እያለ ነው። መንግሥት ግን የተለያዩ ሰንኳላ ምክንያቶችን በማቅረብ በአምቤታው ቀጥሎበታል። መንግሥት መሰናወን ለመታገል ቆርጫ ተነስቻለው እያለ በነበረበት በቅርቡ እንኳን ለኮሚሽኑ የኮሚኒኬሽን ጉዳዮች ቡድን አስተባባሪ አቶ ብሩክ ነጋሽ አዲስ ዘመን ጋዜጣ ስለጉዳዩ ጥያቄ አቅርቦላቸው “መረጃውን በጽሑፍ ለሚጠይቅ እየተሰጠ ነው። በዘንድሮው ዓመት ብቻ 78 መረጃዎች ጠቅላይ አቃቤ ሕግ፤ ፖሊስና ሌሎች አካላት ጠይቀው ወስደዋል። ይሩ መደረግ አለበት የሚለውን ግን ኮሚሽኖቹ በተደጋጋሚ ከሰጡት መግለጫ የተለወጠ ነገር ስለሌለ ያንን መጠቀም ትችላላችሁ።” ማለታቸውን ጠቅሶ ጽፏል። ይህም ጉዳዩን ይፋ ለማድረግ መንግሥት ፍላጎት የሌለው መሆኑን ያሳያል። ከዚህም በመነሳት ሕዝቡ ትላልቅ ባለሥልጣናት ተጠያቂነትን ለመከላከል ያደረጉት ነው የሚል ድምጽላይ እንዲደርስና መንግሥት እያደረገ ያለው የፀረ መሰናወት ትግል ላይ ጥርጣሬ እንዲያደርስት አድርጓል ለማለት ይቻላል።

ትላልቅ ባለሥልጣናት ተጠያቂነትን ለማስቀረት የፀረ መሰናወት መታገያ የፍትሕ ተቋማትን የማሽመድ መድ እና በመሰናወት ያገኙትን ሀብት የአገሪቱ ሕግ የማይደርስበት የውጭ ባንኮች የማስቀመጥ ድርጊት ውስጥ እንደሚገቡ ጥናቶች ያሳያሉ። ለመስማት የሚዘገቡ የገንዘብ መጠን ከዚህ ደሃ ሕዝብ ተዘርፎ ወደውጭ እንደተሰደደ በበርካታ ሪፖርቶች ይፋ መሆኑ ይታወቃል። በዚህም የተነሳ የፀረ መሰናወት ትግሉ የተወሳሰበና ዓለም አቀፍ ገጽታን የተላበሰ እንዲሆን አድርጓል። የሌሎች አገሮችና ዓለም አቀፍ ተቋማት ድጋፍ ታክሎበት ሰፊ ሕዝባዊ ንቅናቄ ካልተደረገ በስተቀር የተዘረፈን ንብረት ለማስመለስ አስቸጋሪ ይሆናል። የሥነ ምግባርና ፀረ መሰናወት ኮሚሽን ኮሚሽነር የነበሩት አቶ አሊ ሱለይማን የተለያዩ ተቋማት ይፋ ያደረጓቸው አለአግባብ ወደውጭ የወጡ ገንዘቦችን በተመለከት ስለተወሰደ እርምጃ ከአንዴም ሁለቱ ተጠይቀው እሱን ነገር አታንሱት ውስብስብ ነው የሚል ከእርሳቸው የማይጠበቅ ምላሽ መስጠታው ይታወቃል። በርካቶች መልሳቸውን ትላልቅ ባለሥልጣናትን ተጠያቂ ለማድረግ ኮሚሽኑ ፍራቻ ያለው ለመሆኑ በማሳያነት ያቀርቡታል። ኮሚሽኑ በሕግ ደረጃ ነጻ ነው ቢባልም የመሰናወት ወንጀልን ከመመርመር ከመክሰስ ጋር በተያያዘ ከጣልቃ ገብነት ነጻ አለመሆኑን በርካታ ጥናቶች ያረጋግጣሉ። የምርመራና የክስ ሂደቶችን በአንድ ተቋም ሥር ለማሰባሰብ በሚል ስብሰ የመሰናወት ወንጀል የምርመራና የክስ ሥራ ከኮሚሽኑ ተነጥቶ ለጠቅላይ አቃቤ ሕግ እና ለፖሊስ መስጠቱና በቅርቡም ኮሚሽኑ

በአምባሳደርነት ስም ገለል እንዲሉ መደረጉም የፀረ መሰናወት ትግሉን የበለጠ ለማዳከም የተወሰደ እርምጃ አድርገው የሚቆጥሩ አሉ።

ጥይት እና ስኳር

ጠንካራ የሲቪል መንግሥት በሌለበት ሁኔታ መከላከያው በሰፊው ወደ ኢኮኖሚው መግባቱ የፀረ መሰናወት ትግሉን ከባድ የሚያደርገው መሆኑ አከራካሪ አይደለም። የቀድሞው ጠቅላይ ሚኒስትር አቶ መለስ ዜናዊ አገሪቱን ወደልማታዊ መንግሥት የዕድገት አቅጣጫ ከመሯት በኋላ የትራንስፎርሜሽን ዕቅዱን ለማሳካት ተስፋ የተጣለባቸው ትላልቅ የመንግሥት የልማት ድርጅቶች በብድር በተገኘ ገንዘብ ጭምር ግዙፍ ካፒታል ተመድቦላቸው መቋቋማቸው ይታወቃል። መከላከያውም ወደኢኮኖሚው ውስጥ በሰፊው እንዲገባ የተደረገ ሲሆን ግዙፍ ፕሮጀክቶችን የሚያንቀሳቅስ መሆኑ ይታወቃል። የአገር መከላከያ ሠራዊት በቴክኖሎጂ እና በአቅም መጠናከሩ የሚደገፍ ቢሆንም የግል የንግድ ተቋማት ሊሠሩት በሚችሉት የሲቪል ሥራዎች ላይ በስፋት መስማራቱ ግን በሂደት ችግር ሊፈጥር የሚችል በመሆኑ በርካታ ሰዎች አስተያየታቸውን ሲሰጡበት ቆይተዋል። ለምሳሌ የዚህ መጽሔት አምደኛ እና የሕግ ጠበቃ የሆኑት አቶ ሂሮክ አክሊሉ ዕንቁ መጽሔት ላይ “ጥይት ከስኳር ይለይ!” በሚል ርዕስ በጻፉት መጣጥፍ ላይ መከላከያው በሂደት በኢኮኖሚው ውስጥ ገኖ ከወጣ የከፍተኛ ወታደራዊ አፈሰሮች የግል ተጠቃሚነትንና ጥቅምን ለማስጠበቅ የሚደረግ ትግልን ከመፍጠር አልፎ፤ ከሲቪል አስተዳደሩ ቁጥጥር ሥር በመውጣት በአገሪቱ ላይ የከፋ ችግር ሊያደርስ የሚችል መሆኑን የሌሎች አገሮችን ተሞክሮ በማሳያነት በማቅብ ስጋታቸውን ገልጸዋል።

የመከላከያው ግዙፍ ኩባንያዎች በተቋቋሙበት ወቅት በአቶ መለስ ብርቱ ክንድ ሥር ስለነበሩ ያን ያህል ስጋት አልነበረም ለማለት ይቻላል። አቶ መለስ መሰናወትን እንደፖለቲካ መሣርያ ይጠቀሙ የነበረ መሆኑ ባይካድም በባለሥልጣናቱና በወታደሩ ዘንድ ለአምልኮ የተጠጋ ተፈሪነት ስላላቸው እንዳሁኑ ተጠያቂነት የሌለበት ዝርፊያ ላይካሄድ ይችል ነበር ለማለት ይቻላል። እርሳቸውን የተኩት አቶ ኃይለማርያም ደሳለኝ የፖለቲካ ብቃታቸውና ተሰማሚነታቸው ላይ በርካቶች ጥርጣሬ የነበራቸው ቢሆንም ከመሰናወት የጸዱ ናቸው ተብሎ ስለሚታመን በሂደት ኃይል አላባሰበው መሰናወት ይዋጋሉ በሚል ተስፋ ጥለውባቸው ነበር። ሆኖም ሁኔታዎች እንደሚያሳዩት ሰውየው ከሥልጣናቸው ጋር የሚመጣጠን ተፈሪነት የላቸውም። ከአቶ መለስ የተጠጋጋ ተፈሪነት ያለው ሌላ የሲቪል ኃይል አለ ለማለትም አይቻልም። ይህም የስጋቱን እውነትነት ሳያፋጥነው አልቀረም። መከላከያው ከሚገነባቸው ፕሮጀክቶቹ መንጥት ጋር

በተያያዘ በነበሩ ውዝግቦች የስኳር ኮርፖሬሽኑ ባለሥልጣናት ከመከላከያው ጋር የነበረው የሥራ ግንኙነት በውል መሠረት እንደሚይገዛና ጫና እንደሚያሳድርባቸው ማሳወቃቸው በመገናኛ ብዙሃን ይፋ መሆኑ ይታወቃል። በተቋሙ ውስጥ ለመሰናወት በር የሚከፍቱ የአሠራር ግድፈቶች እንዳሉ በዋና አዲተር ሪፖርቶች በተደጋጋሚ ሲገለጽና የማስተካከያ ምክር ሐሳብ ሲሰጥ ቢቆይም እስካሁን እርምጃ ለመውሰድ የደፈረ አካል አለመኖሩም ይህንኑ ይጠቁማል። ይህም መንግሥት እያደረኩ ነው በሚለው የፀረ መሰናወት ትግል ስኬትና ተቀባይነት ላይ የጎላ ተጽዕኖ አለው ለማለት ይቻላል።

ሕዝብን ያገለለ “የፀረ መሰናወት ትግል” የት ያደርሳል?

መንግሥት በተለያዩ ጊዜ ለፀረ መሰናወት ትግሉ ወሳኝ መሆኑን በመግለጽ ሕዝቡ እንዲሳተፍ ጥሪ ከማቅረብ በገዢ አይውቅም። ነገር ግን ጉዳዩን በትኩረት የሚከታተሉ አካላት ጥሪው አፋዊ ከመሆን ባለፈ ሕዝቡን ለማሳተፍ የሚያስችል ምቹ ሁኔታ መንግሥት አልፈጠረም በማለት ይታያል። ተቺዎቹ ሲያስረዱ ሕዝቡ ተገቢውን ተሳትፎ ለማድረግ የሚችለው ነጻ የሲቪክና የሚዲያ ተቋማት ሊኖሩ ይገባል። አገሪቱ ባዕደቀቻቸው ዓለም አቀፍ እና አሕጉር አቀፍ ኮኒቬንሽኖች ላይ መንግሥት በመሰናወት ትግሉ ሂደት እነዚህን ተቋማት ለማሳተፍ ቃል ቢገባም በተጨማሪ ያለው እውነታ ሲታይ ግን ኮሚሽኑ ተቋማቱ ገለልተኛ አይደሉም፤ ፖለቲካዊ ተልዕኮ አለው የሚሉ ተገቢነት የሌላቸው ምክንያቶችን በመደርደር በርካቶችን ከተሳትፎ ሲያገል የነበረ ሲሆን፤ ምርጫ ዘጠና ሰባትን ተከትሎ በወጡ አፋኝ ሕጎችና አሠራሮች ጭራሽ ህልውናቸው እንዲከሰም ተደርጓል በማለት ይሞግታሉ።

መንግሥት በተለያዩ አጋጣሚዎች በሚያደርጋቸው ስብሰባዎች ላይም ዜጎች በመንግሥት አሠራር ላይ የሚያቀርቡት ተቃውሞ በቀናነት ተቀብሎ በምክንያትና ማስረጃ የተደገፈ መልስ ከመስጠት ይልቅ ልዩ “አጀንዳ አለህ!” “ዐረ ልማት ነህ” የሚሉና ሌሎች ውንጀላዎችን በመጠቀም ለመሸማቀቅ ጥረት ሲደረግ ማየት የተለመደ ነው። ታች ያሉ የቀበሌ አመራሮች ሳይቀር መሰናወትን ለመሸፈንና ሕዝብን ለማግለል የተጠቀሙበት መሆኑን ሁኔታዎች ያሳያሉ። ከላይ እንደተገለጸው የባለሥልጣናት ሀብት ምዝገባ ይፋ አለመሆን ሲደመርጥት ሕዝቡ በመሰናወት ትግሉ ላይ ጥርጣሬ እንዲያደርስባቸው መንግሥት መሰኛ ባለሥልጣናትን እየተከላከለ ነው የሚል ግንዛቤ እንዲይገዝ ሆኗል። የፖለቲካ ሥርዓቱ ተቀባይነት ላይም ጥያቄ የሚያስነሳ ነው ለማለት ይቻላል።

ተሾሙ ተስፋዬ በሺሚዲል ስድራሻው
makoman93@gmail.com ይገኛሉ።

ጌታቸው ሸፈራው

ቂሊንጦ ለምን ተቃጠለ?

የሰው ልጅ በወደፊት ሕይወቱ ላይ ተስፋ ሲያጣ እና በደል ሲበዛበት ነፍሱን የሚያስከፍለው እንኳ ቢሆን ከማመፅ ወደጎላ አይልም። በመገዛቱ ቂም ሲያካብት፣ ጥላቻ ሲያዳብር ደግሞ እርምጃው የከፋ ይሆናል። መኖርያውን ብቻ ሳይሆን እራሱን ያቃጥላል። ቂሊንጦም የተከሰተው ይኸው ነው። ምግብ፣ ልብስና መጠለያ የሰውን ልጅ እስረኛ ነው ተብሎ የሚነፈገው ነገር አልነበረም። በቂሊንጦ እስር ቤት እነዚህ መሠረታዊ ፍላጎቶች ሳይቀር በተለያዩ መንገዶች ደረጃ ይከሰታሉ። ምግብ ተብሎ ለእስረኛ የሚቀርበው አሳሪዎች ለኢትዮጵያውያን ያላቸውን የክብር ደረጃ የሚያሳይ ነው። “ደያስ” ተብሎ የሚጠራው ለእስረኛው የሚቀርበው ምግብ ለሰው ይቀርባል ተብሎ ለማሰብ የሚከብድ ነው። “ምግቡን” የቀመሰ ሰው ሠራዎች እህልን የማበላሸት ብቃታቸውን ያደንቃል። እንደሰው ለማይመስሉት እስረኛ ምግብን እንዳይበላ አድርገው በመሥራት አዲስ ግኝት የፈጠሩ ይመስላሉ። ኢትዮጵያ ውስጥ አሁንም ድረስ የጨውን ያህል የረከሰ ነገር ባይኖርም ቢያንስ ጨው እህልን እንደሚያጣፍጥ ያውቃሉና ብናት ጨው እንኳ አይጨምሩበትም። ቅባትማ የሚታሰብ ነገር አይደለም። እስረኛው ከምግቡ ጣፅም የለሽነት ባሻገር የሚጨነቀው ለሽታው ነው። እስረኛው ለምሳሌ ራት ተብሎ የሚታደለውን ወጥ የሚያስቀዳው አፍንጫውን ይዞ ነው። ሰው ይበላዋል ተብሎ የተዘጋጀ ነገር ያን ያህል ለምን እንደሚሸት አይገባኝም።

ጨው መጨመር ያልፈለጉ ሰዎች እስረኛው ሌሊት እንዳያመልጥ የሚያደነገገላቸውን የእንቅልፍ ክኒን ግን በገፍ ይጨምሩበታል። በዚህም ምክንያት ወጥ ተብዬው ላይ የሚታየው የቅመምና የቅባት ሳይሆን የላርጋቲን (የእንቅልፍ ክኒን) ለሽት ነው። ከወጡ በተጨማሪ እንጀራው ከመኮምጠጡም በላይ አንጀት የሚያርድና ለብዙዎቹ የጨንጌ በሽታ መንስኤም ሆኗል። የእስር ቤቱ አስተዳደሮች እስር ቤቱ የሚቀርበውን ምግብ እንደ መቅጫ ዘዴ ስለሚያዩት ይመስላል ከቤተሰብ ምግብ ሲገባ ደስ አይላቸውም። በፊለጉ ቀን ደግሞ የቤተሰብ ምግብን ይከሰታሉ። የምግቡን መጠን ጭምር የመወሰን መብትን ለራሳቸው አቀዳጅተዋል። ማን ከማን ጋር መብት እንዳለበትና እንደሌለበት ጭምር ይወስናሉ። ይህ በመጨረሻ ያመጣውን ጦስ የምናዩው ነው።

እስር ቤት ውስጥ ሌላኛው ትልቅ ችግር

ማደሪያ (መጠለያ) ነው። ሰው ጠባብ ግቢ ውስጥ ቀኑን አሳልፎ፣ የማይከፈትም ከሆነ ሲጫወት ውሎ ሌሊት ሁሉም እስረኛ ወደ ቤት ስለሚገባ ክፍሉ ይጨናነቃል፤ በእስረኛው ጋበን ቤቱ ይግላል። ቀን ፖሊስ ሲያዳፋው የዋለውን እስረኛ ሌሊት ደግሞ ትጌንና ቅማል ይቀበላል። ቂሊንጦ ቤቶች ቢበዛ እስከ 150 ካሬ ሜትር ቢሆኑ ነው። በእነዚህ እስር ቤቶች ውስጥ ከ130-150 እስረኛ ያድርባቸዋል። ከቃጠሉው በጎላ እስከ 170 ሰው ታጉሮባቸዋል። እነዚህ ቤቶች ውስጥ ተደራራቢ አልጋ ያለ ቢሆንም በርካታ እስረኛ የሚተኛው መተላለፊያ ላይ ነው። ከአልጋ መሃል ቦታ ሊያገኙ የሚችሉት ጓደኛ እና ገንዘብ ያላቸው ብቻ ናቸው። መንገድ ላይ በቆሻሻ ፍራሽ ላይ ወድቀው የሚያደሩት እስረኞች አላፊ አግዳሚው ሲረግጣቸው አድሮ ቀን እቃቸውን ማስቀመጫ አያገኙም።

አንድ እስረኛ አልጋ እስኪያገኝ በዚህ ሁኔታ ለወራት ይቆያል። ከእስር ቤቱ አስተዳደሮች ጋር በሆነ ባልሆነው ግጭት ውስጥ የገቡ እስረኞች ደግሞ ቤት ውስጥ አለኝ የሚሉትን ትልቁን ንብረት (አልጋቸውን) ተቀምተው መተላለፊያ (ደቦታ) ላይ እንዲተኙ ይቀጣሉ። ነገሩ ሲብስ ደግሞ ሌትም ቀንም ተዘግቶ ወደሚውለውና ምንም ዓይነት የፀሐይ ብርሃን ወደሚያገኙበት ጨለማ ቤት ይላካሉ። በቂሊንጦ እስር ቤት የተገኙ እስረኛ አገሩን ብቻ ሳይሆን በጠባብ ቤቱ ውስጥ የነበረውን አልጋ፣ ይህ ባይሆን እንኳ ሰላማዊ እንቅልፍ የሚተኛበትን ወለል ሁሉ

የተቀማ የባይተዋሮች ባይተዋር ነው።

እስር ቤት የሚዘነጥበት ቦታ ባይሆንም እስረኛም እንደማንኛውም ሰው ልብስ ያስፈልገዋል። እስከ 2008 ዓ.ም. ክረምት መግቢያ ድረስ ቂሊንጦ ውስጥ ማንም የፈለገውን መልበስ ይችል ነበር። ሆኖም በአሮሚያ የተቀሰቀሰውን ሕዝባዊ አመፅና በዚህ ሰብ መንግሥት በዜጎች ላይ የሚፈፀመውን በደል እስረኞች ጥቁር በመልበስ መቃወም ሲጀምሩ እስረኞች ዩኒፎርም እንዲለብሱ የሚያስገድድ ህግ ተግባራዊ ሆነ። እስረኞች ጥቁር ልብስ ለብሰው ወደ ፍርድ ቤት በሚሄዱበት ወቅት በእስር ቤቱ አስተዳደሮች ትዕዛዝ ልብሳቸውን ተቀምተው፣ ራቁታቸውን ወደ ማደሪያቸው እንዲመለሱ ተደርጓል። ብዙዎቹ ተደብደበዋል። ፍርድ ቤት አንቀርም ያሉት እነ አቶ በቀላ ገርባ በቁምጣ ወደ ፍርድ ቤት ለመምጣት ተገደዋል። ልብሳቸውን አናዎልቅም ያሉ ወጣቶች እጃቸውን በካቴና ታስረው ተደብደበዋል። እነዚህ ወጣቶች እጃቸውን ታስረው እንዲያድሩ ስለተወሰነባቸው ይህን የተቃወሙት እነ ዮናታን ተስፋዬና ፍቅረ ማርያም አስማማውን ጨምሮ ሌሎች የፖለቲካ እስረኞች መዳረሻቸው የፀሐይ ብርሃን ወደ ሚክላክልበት ጨለማ ቤት ሆኗል። እስረኛው አስቦ ለበሰውም አልበሰውም ጥቁር ልብስ ተቀምጦ ሳይመለስለት ቀርቷል። ጥቁር ልብስ ለብሰሃል ተብለው ፍርድ ቤት እንዳይሄዱ ከተከለከሉት እስረኞች መካከል እኔም አንዱ ነኝ። ሆኖም እስረኛው ከፍርድ ቤት ስለሚያስቀሩት፣ በካቴና ስለሚታሰር ወይም ስለሚደበደብ ብቻ የአዘገግቼን የልብስ ምርጫ ሊቀበል አልቻለም።

የእስረኛውን የጥቁር ልብስ ተቃውሞ ለማብረድ ዩኒፎርም እንደ ዋነኛ አማራጭ ተወሰደ። ከሕወሓት ባለሀብቶች ጋር ተዋውለው ጥራቱ እጅግ የወረደ፣ መካከለኛም፣ ትልቅም ተብሎ ሳይለይ ተመሳሳይ በተለይ ሱሪው ሰፋፊና ረገገኝም ዩኒፎርም አስፍተው እስረኛውን በግድ ለማልበስ ሞከሩ። ይህ አንድ ዩኒፎርም በ750 ብር ዋጋ የመጣ ነው በባልም ኮንትራቱን ከወሰዱት አንዱ ለቂሊንጦ በ175 ብር እንዳስረከበው በሙስና ለታሰረ ዘመዱ አረጋግጦለታል። እስረኛው በወጉ ያልተሰፋውን ዩኒፎርም መርፌ ደብቆ አስገብቶ አጥብቦና አሳጥሮ ልብስ አስመስሎ በመስፋቱ ይደበደባል። ያን በወጉ ያልተሰፋ ልብስ ካልበሰ ቤተሰብ አታገኝም፣ ፍርድ ቤት መሄድ አትችልም ሲባል አማራጭ ሲያጣ መልበስ ነበረበት። እየቀፈፈውም ቢሆን ልብሱን ለመልበስ ተገዷል።

የእስር ቤቱ አስተዳደሮች እስር

ቤቱ የሚቀርበውን ምግብ

እንደ መቅጫ ዘዴ ስለሚያዩት

ይመስላል ከቤተሰብ ምግብ

ሲገባ ደስ አይላቸውም። በፈለጉ

ቀን ደግሞ የቤተሰብ ምግብን

ይከለክላሉ

► ከዚህ ወጭ እስረኛ በሆነ ባልሆነው ደብዳቤ፤ ጨለማ ቤት ይገባል። የሕወሓትን ስም በክፉ ያነሳ በእስር ቤቱ አስተዳደሮች ጥርስ ውስጥ ይገባል። እስረኛ የሰው ልጅ እንደሆነ አይታሰብም። ገና የፍርድ ሂደቱን እየተከታተለ ለእነሱ ግን ፍርደኛ ነው። በሽብር የተከሰሰው ሽብርተኛ ነው። በነፍስ የተከሰሰው ነፍስ ገዳይ ነው። በስርቆት የተከሰሰው ሌባ ነው። እነሱ ከፍርድ ቤት ቀድመው ይፈርዱበታል። የፖለቲካ እስረኛ ገና ጥፋተኛ መሆን አለመሆኑ በፍርድ ቤት ሳይወሰን የትኛውም ዓይነት ገንዘብ የሚያስገኝ ሥራ ወይም የአስተዳደር ቦታ ውስጥ እንዳይገባ ይከለክላል። ነጻ ሲባል እንኳን አይለቁትም። ለማዕከላዊ ደውለው መልዕክት ያስተላልፋሉ። ያ አሸባሪ ነጻ ተብሏል ተረከበን ብለው። ማዕከላዊ ተቀብሎ ደብድቦ፤ የሐሰት ምስክር አዘጋጅቶ ሌላ “የሽብር” ክስ ይመሰርታል።

ይህ ሁሉ በደል በተከመረበት ሌላ እሳት ጨመሩ። ለመብላት ይቅርና ሽታው የሚያውከውን ምግብ ብቻ እንጅ የቤት ምግብ መመገብ እንደማይቻል የሚያትት የአዛዦቹ ሕግ ወጣ። ማንኛውም እስረኛ ከቤተሰብ የመጣ ምግብ እንዳይገባለት ተከለከለ። ከዛ በፊት የፖለቲካ ጥያቄ ሲነሳ፤ አገራዊ ጉዳይ በተመለከተ የረገብና ሌሎች አድማዎች ሲደረጉ ብዙ እስረኞች አይሳተፉም ነበር። የምግብ ጉዳይ ግን የሁሉም ጉዳይ ሆነ። በመሰና የተጠረጠሩት ሳይቀሩ በእስር ቤቱ ሕግ ደስተኛ አልነበሩም። በነፍስ፤ በውንብድና እና በመሰል ወንጀሎች የሚገቡና በተለምዶ “ዱርዬ” ተብለው የሚጠሩት እስረኞች በቤተሰቦቻቸው ከሚጠየቁት መካከል ናቸው። እነዚህ እስረኞች ከእስር ቤቱ አስተዳደር ጋር የማይስማሙ ከመሆናቸውም በተጨማሪ እስረኛውን ለማሳየም ከፍተኛ ተሰማሪነት ያላቸው ናቸው።

ነሐሴ 26 ቀን 2008 ዓ.ም. ከቤተሰብ ምግብ እንዳይገባ የወጣው ማስታወቂያ ለነሐሴ 28 ቀን 2008 ዓ.ም. ተግባራዊ እንደሚሆን ይደነግጋል። ይህ የእስር ቤቱ ውሳኔ ገና ማስታወቂያው የወጣ ቀን ዞን ሦስት የሚባለው የእስር ክፍል ላይ አድማ መጀመሩ ምንም አልመሰላቸውም። በዚህ ወቅት ከእየእስረኛው ተመርጠው የዞን ወኪሎች የሆኑ እስረኞች የእስር ቤቱን ዋና አስተዳዳሪ ኮማንደር ተክላይን “ምግብ በመክልከል ምክንያት እስረኛው ተቆጥቷል። በልብሉ ተማሯል። ብዙ የሚያስመርሩ ነገሮች አሉ። ይህኛው ሲጨመር ችግር ይከሰታል። ቢያንስ እናወያየው” ብለው ጠይቀው ነበር። የኮማንደር ተክላይ መልስ “እስረኛን እሽሩ አንልም” የሚል ነበር።

በአስተዳደሮቹ ግትርነት የተበላጩው እስረኛ ቅዳሜ ምንም እስር ቤቱ የሚያድለውን ምግብ (ቁርስ) እንዳይበላ ተስማማ። የቅዳሜውን የአድማ መንፈስ አርብ ማታ የተረዱት አዛዦች በማታው ቆጠራ እስረኛውን በዱላ ለማስፈራራት ሞክረው ሳይሳካላቸው ቀሩ። ጠዋት ቁርስ ሲመጣ ሻይ የያዘው ጎላና ዳቦ የያዘው ኬሻ ውጭ እንዲቀመጥ ተደረገ። ለቆጠራ የመጡት ፖሊሶች ይህ ቁርስ

እንዲገባ ቢያዙም የሚሰማቸው አላገኙም። አድማው የበረታ መሆኑን ሲያውቁ እስረኛው ከማደሪያው ወደ ካፌ፤ ሱቅ፤ ቤተ መጻሕፍትና ሌሎች አገልግሎት የሚያገኝባቸው ቦታዎች የሚሄድበትን የግቢውን በር ዘግተው ወጡ። ሌላ ጊዜ ጠዋት ጠዋት ይህ በር አይዘጋም። ትንሽ ቆይተው ራቅ ብለው እስረኛውን መከታተል ጀመሩ። በርካታ መሠረታዊ መብቶቹን ተከልክሎ የምግብ ደረጃ የሌለውን የእስር ቤቱን “ሬሽን” ብቻ እንዲበላ ለተወሰነበት እስረኛ የብሶቱ ማንደጃ ሆነ። የግቢው በር እንዲከፈት መጮህ ጀመረ። የእስር ቤቱን አስተዳደሮችና ፖሊስን መውቀስ፤ መስደብ ቀጠለ። ያን በግድ እንዲለብስ የተደረገውን ዩኒፎርም አውልቆ ሜዳ ላይ አቃጠለ። የሚታየው በቴሌቪዥን ኢቲቪ ብቻ ነው። በየትኛውም ወንጀል የገባ እስረኛ ይሁን ሌላ አማራጭ ስለሌለው በሚዲያው ይማረራል። በዚህም ምክንያት ኢቲቪን ያገኘ ሲመስለው “እሱን ውሽታም አውርድ!” ብሎ ቴሌቪዥኑንም እሳት ውስጥ ከተተው። የትኋንና የቅማል መናኸሪያ የሆነውና ደቦቃ ላይ የሚተኛበትን ቆሻሻ ፍራሽ እሳት ውስጥ ጨመረ። ከዚህ በላይ ስሜታዊ የሆነ እስረኛ ቤት እስከመለኮስ ደረሰ።

እስረኛው የብሶቱን ያህል ማመፅ ሲጀምር ወዲያውኑ ፖሊስ ከየአቅጣጫው ወደ ጠባቦቹ ግቢዎች መትረየስ መተኮስ ጀመረ። ይህን አጋጣሚ ተጠቅመው ለማምለጥ የሞከሩ እስረኞች ለሞት ተዳረጉ። በተለይ ዞን ሁለት የሚባለው እስር ቤት ብዙዎቹ የተመቱት ለማምለጥ ሲሞክሩ እንደሆነ አብረዋቸው የነበሩት ይመሰክራሉ።

የቂሊንጦ እስር ቤት አራት ማዕዘን ሆኖ ወደ ዞን የሚያስገባው በር ጠባቦች ናቸው። ፖሊስ ከእነዚህ በሮች ትይዩ ሆኖ እስረኛው ወዳለበት ሜዳ እሩምታ ተኩሷል። በርካታ የጭስ ቦንቦች ተወርውረዋል። ውስጥ እስረኛው ሲያቃጥላቸው ከነበሩት ቁሳቁሶች ጋር ሲዳመሩ እስር ቤቱ ስለጨለመ እስረኛ ወደ የት እንደሚሄድ እንኳ አያውቅም። በዚህ እሩምታ መካከል በርካቶች ተመትተዋል። በዚህ ሩምታ ምክንያት እስረኞቹ ተደግፈዋቸው የነበሩት የቤቱ ግድግዳዎች በጥይት ተበሳስተዋል፤ አግዳሚ ብረቶች በጥይት ተመትተዋል። ይህ አሁንም በማስረጃነት ያለ ምልክት ነው። በርካቶች ቆስለው፤ እስረኞች ተደግፈዋቸው የነበሩት ግድግዳዎች አሁንም ድረስ ተበሳስተው እየታዩ የሞቱትን እስረኞች እሳት እንደበላቸው አድርገው አቅርበዋል። በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ ዞን ሁለት በቤተሰብ መጠየቂያው በኩል ለማምለጥ፤ እንዲሁም ሜዳ ላይ በሩምታ የተገደሉትን እስረኞች እስረኛ ያቃጠላቸው ለማስመልስ በጥይት የደበደቡትን እስከራን አንስተው እሳት ውስጥ መጨመራቸው ነው። እስረኞች በጥይት በመደብዳቸው ደማቸው ሜዳ ላይ ፈሷል። በዛ ሰሞን ወደ ሸዋ ሮቢት እና ዘዋይ እስር ቤት የተጓዙ እስረኞች እንገናን ደሙን ለመሸፈን ተብሎ ሜዳው አዲስ አፈር ለብሶ ነበር። ይሁንና መጋቢት ላይ ዝናብ ሲዘንብና ይህ ጊዜያዊ አፈር ሲታጠብ የፈሰሰው

ደምና እሳት ላይ የተጣለው የሰው ልጅ ገላ የተጣበቀበት ሜዳ ተጋልጦ ነበር።

የእስር ቤቱ አስተዳደሮች ጥፋታቸውን ለመሸፈን የሞቱትን ሰዎች እስረኛ እንደገደላቸው አድርገው ሲያውሩ ከርመዋል። እነ ሰጠኝ ሙሉ፤ ነጻነት አበበ፤ ተሻለ በቀለና ሌሎችም በቤተሰብ መጠየቂያው በኩል (ተቃጥለው ከተገኙበት ግቢ ውጭ) እንደተመቱ ከጎናቸው የነበሩት የሚመሰክሩት ሐቅ ነው። ሆኖም የእስር ቤቱን አስተዳደር ተጠያቂ ሳለማድረግ ሲባል ከዚህ በፊት ከፖሊስ ጋር የማይስማሙ እስረኞችን ሸዋ ሮቢት ወስደው በመደብዳቸው የገደላቸው እኛ ነን እንዲሉ አስገደደዋቸዋል። መንግሥት ያቋቋመው የሰብአዊ መብት ኮሚሽን እንኳ ሩምታ ተኩስ ተተኩሶ እንደነበር ለፓርላማ ባቀረበው ሪፖርቱ መግለጹ ሚቶቹ በጥይት እንደተገደሉ ማስተባበል እንደማይቻል ያሳየ ነው።

ከቃጠሉው በኋላ እነዚህ የዞን ኃላፊዎች በቃጠሉው ሰበብ እስረኞችን ሲመረምሩ ለነበሩት ደኅንነቶች የቃጠሉው ዋነኛ ምክንያት እነ ተክላይ እንደሆኑ በግልፅ ተናግረው ነበር። እስረኞቹ “ለዚህ ሁሉ የዳረጉን፤ ለበርካቶች መሞት ምክንያት የሆኑት እነ ተክላይ ናቸው።” ብለው ተናግረዋል። ከከሚቱዎቹ መካከል አበበ አንዱ ነው። ዞን አንድ ውስጥ 18 በላይ የጨስ ቦንቦች ሲወረወሩ እሱም ታፍኖ ከሞት ነው የተረፈው። አበበ ለደኅንነቶቹ “ተጠያቂው ማንም አይደለም። የእስር ቤቱ አስተዳደሮች ውጭ ሊጠየቁ የሚገባው ሰው የለም። ነግረናቸው ነበር። ለዚህ ሁሉ መከራ የዳረጉንን እነ ተክላይን ክሰሷቸውና እኔ የመጀመሪያው ምስክር እየናለሁ። እኔኮ እነሱ ባመጡት ጦስ ሞቼ ነበር” ብሎ በግልፅ ሲነግራቸው የእስር ቤቱን አመራሮች እንደሚያስሩ ቃል ገብተው ነበር። በእርግጥም የእስር ቤቱ አመራሮች የችግሩ መንስኤ እንደሆኑ ታምኗል። ግን አልታሰሩም፤ አልተከሰሱም። ቅጣቱ ከቂሊንጦ ወደ ዝዋይ ማዘወር ብቻ ነበር።

የእስር ቤቱ አመራሮች እስረኛውን መሠረታዊ ፍላጎት ነፍገው፤ መሠረታዊ መብቱን ጥሰው በምራት እስር ቤቱ እንዲቃጠል ሲያደርጉ የተደበደቡትና የተከሰሱት ከማንም ጋር መገናኘት የማይቻልበት ጨለማ ቤት የነበሩት እነ ማስረሻ ሰጤ፤ አበበ ኡርጌላ ... በወቅቱ ቂሊንጦ ግቢ ውስጥ እንኳን ያልነበሩት የግፍ እስረኛው ዶክተር ፍቅሩ ማሩ፤ ለወራት ያህል ጨለማ ቤት፤ ከዛም ተፈርዶበት ዝዋይ የነበረው ፍቅረ ማርያም አስማማው፤ በቃጠሉው ወቅት ከቤታቸው ያልተነቃኩት እነ አግባው ሰጠኝ፤ ከበደ ጨመዳ እና ሌሎችም ንጹሐን ናቸው። እነዚህ ንጹሐን ያልነበሩበትን አድርገናል ብለው እንዲያምኑ፤ የእስር ቤቱ አስተዳደሮች ለፊፀሙት እነሱ እንዲቀጡ የአዲስ አበባ ፖሊስ ኮሚሽን መርማሪዎች ሸዋ ሮቢት ወስደው ጭካኔ ፈፅመውባቸዋል። ተሰቅለዋል። ተገርፈዋል። ተከሰዋል። ሸዋ ሮቢት የደረሰባቸውን በደል ፍርድ ቤት ሲናገሩ የችሎቱ ታዳሚ አንብቷል።

ብርሃኑ አበጋዝ (ዶ/ር)

እውነትም መጪው ዘመን የኢትዮጵያ ከፍታ ነው!

በርካታ ዓመታት ስለዴሞክራቲያዊነትና ዴሞክራሲ አንብቤያለሁ፤ አስተምራለሁም። በእነዚህ ሁለት ጽንሰ ሐሳቦች ላይ ያለኝን ግንዛቤ መሠረት አድርጌ የአገሪን ሁኔታ ስገመግመው ትልቅ ተስፋ የሚሰጥ ሆኖ ይታያል። ከጓደኞቼና የሥራ ባልደረቦቼ ጋር ስለዚህ ርዕሰ ጉዳይ አንስተን ስንጨዋውት በሚበዙት ጓደኞቼና ባልደረቦቼ ላይ የማየው ስሜት ግን ከእኔ ስሜት በእጅጉ የተለየ ነው። ለመሆኑ ብዙ ሰዎች ኢትዮጵያ መስቀለኛ መንገድ ላይ ናት በሚሉበት በአሁኑ ሰዓት የእኔ ተስፋ ሰጪ ሁኔታ አለ ማለት ከምን የመነጨ ነው? የአገራችን የፖለቲካ ሁኔታ ብሩኅና ተስፋ የሚሰጥ ነው ከምልባቸው መሠረታዊ ነጥቦች ውስጥ ሦስቱን ብቻ በመግለጽ አቋሜን ለማስረዳት ልማክር።

ከሁሉ አስቀድሞ ትልቅ የተስፋ ምንጭ ነው የምለው የወጣቶቻችን የፖለቲካ ተሳትፎ በከፍተኛ ደረጃ መጨመሩን ነው። ሚሊኒያል (millennial) እየተባለ የሚጠራው ትውልድ አባላት የሆኑት የአገራችን ወጣቶች የዓለም የኢንፎርሜሽን ኮሚኒኬሽን ቴክኖሎጂ ግስጋሴ የሰጣቸውን መልካም ዕድል በሚያስደንቅ ሁኔታ እየተጠቀሙበት ይገኛሉ። ወጣቶቻችን ማኅበራዊ መዲያውን እየተጠቀሙ በወሳኝ ፖለቲካዊና ማኅበራዊ ጉዳዮች ላይ ይወያያሉ፤ ይከራከራሉ፤ ተቃውሟቸውን ይገልጻሉ። በማኅበራዊ መዲያው የተጠሩ ተቃውሞዎች በመንግሥት ላይ ከፍተኛ ተጽዕኖ በመፍጠራቸው መንግሥት አንዳንድ ውሳኔዎቹን መልሶ እንዲያደርግ ብቻ ሳይሆን አንዳንዶቹንም እንዲያሳሳ ተገድዷል። የአዲስ አበባና አሮሚያ ልዩ ዞን የተቀናጀ ማስተር ፕላን እንዲቀር የተደረገው ወጣቶች በማኅበራዊ መዲያ በጠሩትና ባቀጣጠሉት ተቃውሞ እንደሆነ የሚዘነጋ አይደለም። የወልቃይት ጠገዴ ሕዝብ ጥያቄ በአገር ደረጃ ከፍ ብሎ የተነሳው፤ በቅርቡ ደግሞ በግልጽ እንደሚታየው በሚያስደንቅ ሁኔታ የጣና ሐይቅ ጉዳይ ትልቅ አጀንዳ የሆነው ወጣቶች በማኅበራዊ መዲያ ባቀጣጠሉት ንቅናቄ እንደሆነም ይታወቃል። መንግሥት አካሄዱን እንዲገመግምና የተሐድሶ እርምጃ እንዲወስድ የተገደደውም በማኅበራዊ መዲያው በተቀጣጠለው ሕዝባዊ ንቅናቄ ምክንያት ነው። ስለእነዚህም በመጭክና ድጋፍ በማሰባሰብ፤ የሰበካዊ መብት ጥሰቶችን በማጋለጥ፤ በመንግሥት መሥሪያ ቤቶች ውስጥ ሥር የሰደደውን መብትና የመልካም አስተዳደር ችግር በማጋለጥ፤ ሃይማኖታዊና ባሕላዊ ክብረ በዓላት ተገቢውን ትኩረት እንዲያገኙ ንቅናቄ በመፍጠር ወዘተ. ወዘተ. ይህ ድንቅ ሚሊኒያል ትውልድ ያልተነገረበት ታሪክ እየሠራ ይገኛል። ለእኔ ጠያቂ ማኅበረሰብ ማለት ይህ ነው። ከዚህ የበለጠ ለዴሞክራቲያዊነት እና ለዴሞክራሲያዊ ሥርዓት ግንባታ የሚያግዝ ምቹ ሁኔታ የለም። ይህ ትውልድ “ፖለቲካና ኮረንቲን በሩቁ” የሚል

ትውልድ አይደለም። ይልቁንም ትውልዱ በሁሉም የአገሪቱ ፖለቲካዊ፣ ማኅበራዊና ኢኮኖሚያዊ ጉዳዮች ላይ በያገባኛል መንፈስ የሚሳተፍና የአገር ተስፋ የሆነ የኅብረተሰብ ክፍል ነው።

ብዙ ሰዎች፤ ኢትዮጵያውያን ማኅበራዊ መዲያውን ለጥላቻና ለአስባልታ እያዋልነው ሲሉ የማርራሉ። በዚህ ምክንያት ራሳቸውን ከማኅበራዊ መዲያው ያገለሉ ሰዎች እንዳሉም ይታወቃል። በእኔ እምነት የእነዚህ ሰዎች አስተያየት የተሳሳተና የአገራችን የፖለቲካ ባሕል ግምት ውስጥ ያላስገባ ነው። ለዘመናት በፀረ ዴሞክራሲያዊ ሥርዓት ውስጥ የኖረን ኅብረተሰብ በአንድ ጀንበር ዴሞክራሲያዊ ማድረግ አይቻልም። የዴሞክራቲያዊነትን ጎዳና አባጣና ጎርባጣ ነው። ዴሞክራቲያዊነትን አንድ እርምጃ ወደፊት ሄዶ ሁለት እርምጃ ወደጎላ መመለስ፤ እንደገና ሦስት እርምጃ ወደፊት እያሉ የሚሄዱት ሐይቅ ነው። መውደቅና መነሳት የሚጠይቅ እልህ አስጨራሽና ፈተና የበዛበት ጎዳና ነው - የዴሞክራቲያዊነትን ጎዳና። ስለሆነም በወጣቶቻችን በኩል የሚታየው እልህ፤ የእርስ በርስ ሽኩቻ፤ መከራ፤ አንዳንዴም በጅምላ የመነሳት አዝማሚያ በሐይቅ እየጠራና እየሰከነ እንደሚመጣ ማወቅ ያስፈልጋል። የቀደመት ትውልዶችና የፖለቲካ ሥርዓቶች የዴሞክራሲያዊ ባሕል እንዳለወረሷቸው እየታወቀ ወጣቶችን በፀረ ዴሞክራሲነት መክሰስ ፍትሐዊ አይደለም። እንዲያውም በእኔ አስተያየት ይህ ትውልድ የዓለም የሳይንስና ቴክኖሎጂ ዕድገት በፈጠረለት ምቹ ሁኔታ ምክንያት የሌሎችን አገሮች (እና ሕዝቦች) ተሞክሮ እየወሰደ የዴሞክራሲያዊ አስተሳሰቡንና አሠራሩንም እያዳበረ የመጣ ትውልድ ነው። የተወሰኑ ግለሰቦች (እና ቡድኖች) በብሔረሰባዊና ሃይማኖታዊ ማንነት ስም ወጣቱን ለመጠርነፍና ለማሽከርከር የሚያደርጉት እንቅስቃሴ ለጊዜው ውጤታማ ቢመስልም፤ በእኔ አስተያየት ወጣቱ እነዚህ አካላት እንደፈለጉ የሚጋልቡት አይሆንም። እንዲያውም የእነዚህ ኃይሎች አካሄድ ችግር ያለበት መሆኑን ሲገነዘብ ጥያቄ ይጠይቃል፤ ይከራከራል፤ ይተቻል፤ ይቃወማል።

ዛሬ መንግሥት ወይም የተወሰኑ ቡድኖች መረጃን በሞኖፖሊ ይዘው ብዙሃኑን ሕዝብ አፍነው የሚዝቡበት ሁኔታ የለም። ሁሉም መጻፍና መናገር የሚችልበት ዘመን ነው። ሁሉም ባለ “ሬዲዮ”፣ ባለ“ቴሌቪዥን” እና ባለ“ጋዜጣ” የሆኑበት ዘመን ነው። ዘመኑ በፈጠረው ቴክኖሎጂ ምክንያት ሁሉም ሰው ጋዜጠኛና ተንታኝ ነው። ሰበር ዜናዎች የሚተላለፉት በማኅበራዊ መዲያው አማካይነት ነው። የአገራችን ወጣቶች ይህን ዘመኑ የሰጣቸውን ፀጋ በሚገባ መጠቀም መጀመራቸው ለኢትዮጵያ ትልቅ ተስፋ ነው።

ሁለተኛው ተስፋ ሰጭ ነገር የተቃዋሚ ፓርቲዎች እየተሻሻሉና እየሞቱ መምጣት ነው። በአገራችን ባለፉት 26 ዓመታት በጣም

ብዙ የፖለቲካ ድርጅቶች ተቋቁመው ምንም ዓይነት የፖለቲካ ግብ ሳያሳኩ እንደተገኙታታይ ይታወቃል። አንዳንዶች በአንድ ተሰሚነት ያለው ግለሰብ ዙሪያ የተደራጁ የመንደር ዕድር መስል ስብስቦች ሲሆኑ፤ የሚበዙት ደግሞ ምንም ዓይነት የፖለቲካ ፕሮግራም የሌላቸው ያኮረፉ ሰዎች የተሰባሰቡባቸው የብሶት ማኅበራት ነበሩ፤ ናቸውም። እነዚህ ብሶት ያገናኛቸው ሰዎች ለዴሞክራቲያዊነትና ለዴሞክራሲያዊ ሥርዓት ግንባታ ደንቀራ ከመሆን የበለጠ ገንቢ ሚና ሊፈጽሟቸው አይችልም። ስለሆነም የእነዚህ የብሶተኛ መሰባሰቢያ ፓርቲ ተብደዎች መንኮታኮት የሰለጠነና ምክንያታዊ የፖለቲካ ባሕል እንዲፈጠር በር ይከፍታል፤ ከብሶት ይልቅ በሐሳብና በርዕዮተዓለም መሠረት ላይ የሚደራጁ ፓርቲዎች እንዲፈጠሩም ዕድል ይሰጣል።

ካለፈው ዓመት ጀምሮ ሲካሄድ የቆየው ሕዝባዊ ንቅናቄ በግልጽ እንዳሳየው እነዚህ የብሶተኛ ስብስቦች የትኛውንም የኅብረተሰብ ክፍል አይወክሉም። ለዚህ ነው ሕዝባዊ እንቅስቃሴውን አቅጣጫ ከማስያዝና ከመምራት ይልቅ ተመልካች የሆኑት። እንዲያውም ብዙዎቹ ብሶተኞች ተገርመው፤ ተደንቀውና እንቅስቃሴውን ምን ብለው እንደሚገልጹትም ተቸግረው ነበር። ስለሆነም በእኔ እምነት የእነዚህ ስብስቦች ከፖለቲካ ሜዳው ላይ በራሳቸው ችግር ተጠራርጎ መጥፋት ተስፋ የሚሰጥ ፍጻሜ ነው።

ሦስተኛው ተስፋ የሚሰጠው ነገር መንግሥት የያዘው የፀረ መብት ጉግል ነው። በቅርቡ 60 የሚጠጉ የመንግሥት የሥራ ኃላፊዎችና በድለላ ሥራ የተሠማሩ ሰዎች በመብት ወንጀል ተጠርጥረው እንደታሰሩ ይታወቃል። ጠቅላይ ሚኒስትር ኃይለማርያም ደሳለኝ እርምጃው ተጠናክሮ እንደሚቀጥል ገልጸዋል። ስለሆነም ሕዝብ የማረረው መረን የለሽ የመብት ገዝጠት መልክ እየያዘ እንደሚሄድ እንጠብቃለን። የአገርና የሕዝብን ንብረት የዘረፉ ሌሎች በሕግ ተጠያቂ እንደሚሆኑም ይጠበቃል። ከዚህም በላይ መንግሥት ሕዝብ የማረረውን የመልካም አስተዳደር ችግር ለማሻሻል እየሠራ በመሆኑ በሲቪል ሰርቪስ ውስጥ የሚታየው የመልካም አስተዳደር ችግር መልክ ይይዛል ተብሎ ይጠበቃል። በሌላ በኩል መንግሥት ኢትዮጵያዊነት መለምለም አለበት፤ የሕዝቦች ኅብረትና አንድነት መጠናከር አለበት፤ ስለዚህም የኢትዮጵያ ቀን መክበር አለበት ማለቱ እና ማክበር መጀመሩ ለእኔ ትልቅ ተስፋ የሚሰጥ ነገር ነው። በዚህ ዓመት የተጀመረው አክባቢ እየተሻሻለና ሁሉንም የኅብረተሰብ ክፍል እያሳተፍ እንደሚሄድም እምነቴ ነው። መልካም አዲስ ዓመት!! ☺

ዶ/ር ብርሃኑ አበጋዝ በኢሜል አድራሻው brieanteneh@gmail.com ላይ ይገኛሉ።

የጤናና የቢራ ግብግብ....

“ለምን ጤና ጤና፤ ለምን ጤኛ ጤኛ፤ ጤናትን መጋባት ቡን አርጎ ነው እንጂ።” ጤናትን ተኖ እስኪጠፋ መደብደቡን ባልደግፈውም፤ ጤና ምርጥ የግብፃ መጠጥ መሆኑን በማመልከቱና ትንሽ ፈገግ በማስባሉ ግጥሚያ መንደርደሪያ አድርጎታለሁ። ዛሬ የራሳችን የሆነውን ጤናን ከመጤው ቢራ ጋር እያወዳደርሁ ትንሽ ልበል። ጤና ለምን “ጤና” እንደተባለ ምንም ያገኘሁት ነገር የለም። ፕሮፌሰር ጌታቸው ኃይሌ፤ በአንድ የጥናት መድብላቸው ውስጥ፤ ጤና ለምን “ጤና” እንደተባለ ምንም የሚታወቅ ነገር እንደሌለ ሲያብራሩ፤ “ጤና የሚለው የተጻውያ ስም የዘመን እርዝመት ትርጉሚያቸውን ከደበቀባቸው ስሞች አንዱ ነው። ጤና ለምን እንደተባለ ምንነታት ይናገራል። ያን ምንነታት ግን ማወቅ አይቻልም” ይላሉ።

ስሙ እንዴት እንደወጣለት ባለውቅም ጤና ምርጥ የባሕል መጠጣችን መሆኑን ግን በደንብ አውቃለሁ። በአሁኑ ሰዓት ግን ቢራ የሚባል ዘመናዊ መጠጥ ተግዳሮት እያመጣበት ይገኛል። ባሕላዊው ጤና በከተሞች አካባቢ ንግሥናውን ለዘመናዊው ቢራ ያስረክበ ይመስላል። ግን ለምን? በመጀመሪያ ስለ አልኮል ሳይንስ ትንሽ ልበል። በዓለም ላይ ቁጥራቸው የበዛ አልኮሎች ይመረታሉ። ለምግብነት የሚውለው ግን ኢታናል ብቻ ነው። ኢታናል (Ethanol) የጥራጥራ አልኮል በመባልም ይታወቃል። ኢታናል በሰውነት ውስጥ ሁለት እጣ ፋንታ አለው። በህዋሶች ተቃጥሎ ወደ ኃይል ተለውጦ ለሰውነታችን ኃይል መስጠት ወይም በደም ሥር ስርጎ ወደ አንጎል በመሄድ ስነር ማምጣት። ጥቅሙ በጠጪው ምርጫ ይወሰናል። ጠጪው ቀስ ብሎ ፋታ እየሰጠ ከጣባ ወይም ከመጠጣቱ በፊት የጨንፈውን ግድግዳ በምግብ ከሞላ (ከመጠጥ በፊት መብላት) ስነርን ይቀንሳል፤ ምንነታቱም አልኮል በብዛት ወደ ደም የሚሰርገው በጨንፈ ግድግዳ ስለሆነ ቦታውን በምግብ መድፈን ነው። ከመጠጣትህ በፊት ብላ ነው መመሪያው) ከመጠጡ ኃይል በማግኘት ተጠቃሚ ይሆናል ማለት ነው።

ቢራም ሆነ ጤና የሚመረቱት ይስት (yeast) በተባሉ ረቂቅ ተዋስኖች ነው። እነዚህ ባለ አንድ ህዋስ ፈንገስ (one-celled fungus) በሳይንሳዊ አጠራራቸው ሳካሮማይሲስ ሲረቢሴ ይባላሉ። እነዚህ ሳካሮ ማይሲስ ሕይወታቸውን ለማቆየት ምግብ ያስፈልጋቸዋል። ለዚህ ደግሞ ስኳር ዋና ምርጫቸው ነው። ስኳሩን ወደኃይልና ወደ ኢታናል ይለውጡታል። ኃይሉን ተጠቅመው ኢታናሉን እንደ ቆሻሻ ያስወግዱታል። የሰው ልጅ፤ “ወይን ያስተፈሰሰ ልብ ሰብ” እያለ ልቡን የሚያስደስተው በዚህ በረቂቅ ተዋስኖን ተረፈ ምርት ነው።

አልኮል ጠቃሚ ነው ወይስ ጎጂ ወደሚል ክርክር አልገባም። አንድ በጥናት የተደገፈ ነገር ግን ማለት ይቻላል። የተመጠነ (moderate) አልኮል የሚወስዱ ሰዎች አልኮል አብዝተው ከወሰዱትም ካልወሰዱትም በበሽታ ያለመጋለጥ

ጥንካሬ አሳይተዋል (American dietary guideline, 2015)።

ስለ አልኮል ይህን መረጃ ካሳፈልሁ ወደ ጤናና ቢራ ልዩነት ልዝለቅ። ቢራና ጤና አንድነትም ልዩነትም አላቸው። አንድነታቸው በውስጣቸው ያለው አልኮል (ኢታናል) አንድ ዓይነት ሲሆን ልዩነታቸው ደግሞ የምግብ ይዘታቸው (food content)፤ አመራረታቸውና አቀራረባቸው ነው።

ይስቶች (አልኮሉን የሚሠሩት ረቂቅ ተዋስኖች) በራሳቸው ምርጥ የምግብ ምንጭ ከሆኑ ቆየት ብሏል። ካምፓኒዎች እያመረቱ ጤናማ ምግብ በማለት በመሸጥ ላይ ናቸው። የቢራና የጤና ልዩነት እዚህ ላይ ይጀምራል። ጤና በውስጡ አልኮል ሠራዎችን (ይስቶችን) ሲይዝ፤ በቢራ ውስጥ ግን ይስቶቹ በሙቀት እንዲሞቱ ቢራው ፓስቸራይዝና ይደረጋል ወይም በረቀቀ ማጣሪያ ይወገዳሉ። ይህ የሚሆነው ቢራው ጥርት ያለ እንዲሆንና እንዳያበላሽት ነው። ጤና ግን ከነ ሕይወታቸው ይዟቸዋል። ስለዚህ ጤና ሕይወት ያለው ምግብ ነው።

እነዚህ ረቂቅ ተዋስኖች በውስጣቸው ብዙ ነገሮችን ይዘዋል። በዋናነት ፕሮቲን፤ ቪታሚን (በተለይ የቪታሚን “ቢ” ዘርፉን) እና በጣም ጠቃሚ የሆኑ ማዕድናትን (ሴሊኒየምና ክሮሚየም የተባሉትን)። ክሮሚየም የተባለው ማዕድን የደም ግለተኮስ እንዳይዋሸቅ ይረዳል። ቪታሚን “ቢ” የሚባሉት ደግሞ ዋና ዋና የምግብ ክፍሎችን (ካርቦሃይድሬት፤ ፕሮቲን እና ቅባት) ተሰባብረው ኃይል እንዲሰጡ ያስችላሉ። በተጨማሪም የዐይን፤ ቆዳ፤ ጸጉር፤ ጉበት፤ አፍ፤ ጤንነታቸው እንዲጠበቅ ይረዳሉ። ከዚያም ባለፈ የአንጎል ሥርዓታችን በደንብ እንዲሠራ ያግዛሉ። የእያንዳንዱ ንጥረ ነገር ተዘርዝሮ አያልቅም። እነዚህ ተዋስኖች በተፈጥሮ ካላቸው ምላሳተ-ምግብ ባለፈ ለጤና የዋለውን እህል ስለሚጠቀሙበት በተዘዋዋሪ ከእነሱ እናገኘዋለን። እነዚህን ተዋስኖች የያዘ ምግብ በተለይ ስጋ ለማይበሉ ሰዎች በጣም ጠቃሚ ነው - ከእነዚህ ተዋስኖች የሚገኙት ፕሮቲንና ቪታሚን በብዛት የሚገኙት ከደሮ፤ ከዐሣና ከስጋ ስለሆኑ።

በተጨማሪ ጤና፤ የጌሾን የምግብ በረከቶች የምናገኝበት ባሕላዊ መጠጣችን ነው። ጌሾ በተክሎች ቅስም (phytochemicals) የተሞላ ነው። ሁሉም ክፍሉ (ሥሩ፤ ግንዱ፤ ቅርፊቱ፤ ቅጠሉ፤ አበባውና ፍሬው) ለመዳኃኒትነት ጥቅም የሚሰጡ የኬሚካሎች ውሕድ የተሞላ ነው። እንደሚታወቀው ተፈጥሮ የፈውስ ኃይሏን የደበቀቸው በተክሎች ውስጥ ነው። አንድ እውነታ ሳንሳ፤ ተክሎች መራራ የሚሆኑት እራሳቸውን ከበሊታ (herbivorous) እና ከበሽታ አምጭ ተዋስኖች አልያም ከአካባቢ መጥፎ ሁኔታ (ከጨረሻ ሊሆን ይችላል) ለመከላከል ነው። የጌሾን መራራነት ከዚህ አኳያ ልናየው እንችላለን። ጌሾ በሌሎች አገሮች ለመድኃኒትነት በብዛት ጥቅም ላይ ይውላል። ፍሬውም “ቶኒክ” ስተባሉ መጠጣችና

ሌሎች መሥሪያነት ይውላል። እኛ የጌሾን ቱሩፋት የምናገኘው ከጤናና ከጤኛ ነው። ጤና ከጤና፤ ጌሾም ይጠፋል።

ስለጌሾና የሌሎች ተክሎች ለጤና ጠቃሚነት ትንሽ ባብራራ። ተክሎችን ለመድኃኒትነት ስናውላቸው ጥቅም ላይ የሚውሉት በሳይንሳዊ አጠራር ለስንደሪ ሜታቦላይት (secondary metabolite) ተብለው የሚጠሩትን የኬሚካል ውሕዶች ነው። ቀደም ብለው ቪታሚኖች (A, B, C, D, E, K) እንደ ንጥረ ምግብ አይታወቁም ነበር። ዘግይተው ነው በምግብ ክፍል ውስጥ የተካተቱት። የወደፊቱ ተደማሪ የምግብ ክፍሎች የሚሆኑት እነዚህ ለስንደሪ ሜታቦላይት እንደሚሆኑ ምንም ጥርጥር የለንም። በጃፓን አገር ጥቅም ላይ የዋለ ሌላ የምግብ ክፍል አለ። ይህም ምግብ መድኃኒት (Functional food)፤ እንደ ምግብም እንደ መድኃኒትም የሚሠራ የምግብ ዓይነት ነው። እነዚህ ምግቦች የያዙት ከላይ የገለጽሁትን የተክሎች ቅስም ነው። ለምሳሌ ከምግብ መድኃኒት አንዱ አረንጓዴ ሻይ ነው።

ወይን (ቀዩ፤ ከወይን የሚጠመቀው) ለጤና ክፍተኛ ጥቅም እንደሚሰጥ የፈረንሳይ አንቀቅልሽን (French paradox) ጨምሮ ለብዙ በሽታዎች ፍቱን እንደሆነ ብዙ ጥናቶች አረጋግጠዋል። የወይን የጤና አጋርነት የመጣው በውስጡ ከያዘው ከወይኑ ፍሬ ውስጥ የሚገኝ ፖሊ ፌኖል (polyphenols) ከሚባሉ ከተክሉ የተክል ቅስሞች ነው። በጤና ውስጥ የጌሾን ቅስም እናገኛለን። ባጠቃላይ፤ ከተክሎች የሚገኙ ነገሮችን ትኩረት እንንፈታቸው።

ከላይ ከዘረዘርኩት ባሻገር፤ ጌሾ በጤና ውስጥ ሁለት የታወቁ ጥቅሞች አሉት። ለጠላው የተለየ ጣዕም ለመስጠትና ጎጂ የሆኑ በሽታ አምጭ ተዋስኖች (ባክቴሪያዎች) እንደይራቡ ማድረግ ነው። ከላይ የዘረዘረሁት የምግብ ጥቅም እንዳለ ሆኖ ማግባራቱም ምጣኔ ሀብታዊ ጠቀሜታውን ከግምት በማስገባት ጤናን ልናጠናው፤ ልናሻሽለው፤ ልናጠብቀው የሚገባን ባሕላዊ መጠጣችን ይመስለኛል።

ይህን ስል፤ ጤና እንከን የሌለው ጤናኛ መጠጥ ነው። ሁሉም ሊወስደው ይገባል እያልኩ አይደለም። በንጽሕና ጉድለትና በአጠማመቅ ሂደት ጎጂ ነገሮች ሊፈጠሩ ይችላሉ። አንድ ነገር ልጠቁም፤ እህሎች በጣም አርረው በሚቆሉበት ጊዜ የተለያዩ ጎጂ ኬሚካሎች ሊፈጠሩ ይችላሉ። ለምሳሌ አክሪል አማይድ (Acryl amide) የተባለ የጤና ጠንቅ የሆነ ኬሚካል እህልን አሳርሮ በመቁላት የሚፈጠር ነው። ሆኖም ግን ይህ ጥርጣሬ ነው። ነገሩ በጥናት መረጋገጥ አለበት። አመራረቱን በማዘመን ጤናን ለሌሎች የዓለም አገሮች ሲሳይ ማድረግ ይቻላል ብዩ አስባለሁ።

ማሪ ፈለቀ

የማይጠራ ድፍርስ

“ለምን ዋሽሽኝ?” አልኳት በሆነው ሁሉ ግራ እንደተጋባሁ።

የቆዳዋ መገርጣት፣ የሰውነቷ ክላት ከድሜዋ ሃያ ዓመታት አስረጅቷታል። ከድምጿ ውጪ ምኒም የኔን ውሀን ኤልሳን አትመስልም። ያለችበት ሁኔታ የከፋ መሆኑን ማወቅ ውስብስብ ነገር አልነበረም።

“አሳመምሺኝ ኤልሲ... .. ትተሽኝ ከሄድሽበት ጊዜ ይልቅ አሁን ጎዳሽኝ።” ያልኩትን ሰምታችሁት። እንዳልሰማችሁ ብላ

“ልጅህ ነው? ቆንጆ ልጅ ወልደሃል!!” አለችኝ። በሩን ተደግፎ ሲያዳምጠን የቆየውን ዘሩባቤልን እያየች።

“አዎ ትንሹ ልጄ ነው።” አልኳት የማስበው አየተመሳቀለሁ።

የባለቤቱ አሁን ታማ እሷን ለማየት ነበር ከባለቤቱ ጋር ወደ ሆስፒታሉ የመጣነው። እና ከስቃይ ጋር የተፋጠመው ዘሩባቤል ከበሽተኛዋ ክፍል ወጥቶ ሲመለስ ክፍሉ ጠፍቶት ሲደናበር ነው የኤልሲ ክፍል የገባው። ልፈልገው ስወጣ እንደኛዋ ነርስ ጠቆመችኝና ስገባ ዐይኔ ያየውን ማመን አቃተው። የኔዋ ኤልሲ አልጋው ላይ ተጋደማለች። ከስድስት ዓመታት በፊት እየሳሳሁላት ነው ትታኝ የሄደችው።

ትታኝ ከመሄዷ አስቀድሞ ስልኳንም ቤቷንም ለሁለት ሳምንታት ዘግታ በጭንቅ ካንገላታችኝ በኋላ ጠየቅ ደውላ ቀጠረችኝ። ኤልሲን እወዳታለሁ! የመውደድ ልኬት ሚዛኑ አስኪያንስብኝ አወዳታለሁ። ድምጿን ስለማ ከየትኛውም ሐሳቤ ወጣለሁ፣ ስትነካኝ የሲኦል አፋፍ ላይ ቆሜ እንኳን ቢሆን እስቃለሁ፣ ስትሰመኝ እንኳን ያለሁበት ሁኔታና ቦታ ስሜም ይጠፋኛል። ስትስቅ ‘እናትህ ሞታለች’ እያለችኝ እንኳን ቢሆን እንገልጻለሁ። ስታለቅስ ‘የሞተው አባቱ ከሞት መነሳቱን’ እየነገረችኝ ቢሆን እንኳን አለቅሳለሁ። ከኤልሲ ውጪ ያሉ ክስተቶች የሚወስኑብኝ ለእርሷ በሚፈጥሩት ስሜት ነው። የቀጠረችኝ ቀን ጠየቅ የልቤ ንግሥት ፀሐይን የሚያስንቅ የፊቷ ፀዳል ከስም እንዳቀረቀረች

“ላገባ ነው!” አለችኝ። አሳቀኝ! ቀልድ እንደተነገረው ሰው ሳቅኩኝ።

“መቼ ነው የምታገቡኝ?” አልኳት አገጫን በጣቱ ቀና አድርጌ ዓይኖቿን እየፈለግኩ።

“አየቀለድኩ አይደለም። ዳዊትን ላገባው ነው። ከዚህ በተሻለ ከአገር ውጪ የተሻለ ሕክምና የማግኘት ዕድል አለኝ። ይዞኝ ሊሄድ፣ መሉ የሕክምናውን ወጪ ሊሸፍንልኝ ቃል ገብቶልኛል።” የቃሏ ምሬት የእውነቷን እንደሆነ ያስታውቃል። ሕልምም መሰለኝ። የኔ ኤልሲ ከእኔ ሌላ ባል አታገባም።

“ዳዊት ማነው? እንዴት? እኔስ? ቆይ ለምን?” የዳዊት ማንነት ጠፍቶኝ አልነበረም። ዳዊትን ልታገባው መወሰኗን እስከነገረችኝ ሰዓት ድረስ ዳዊት ማለት ለኔ ከአገር ከመውጣቱ በፊት ይከታተላት የነበረ ዶክተር ነበር። ልታገባው

መሆኑን ካወቅኩ በኋላ አምርሬ የምጠላው ሰው ሆነ። ኤልሲን አጥቼ ለኖርኳቸው ሕይወት አልባ ቀናት እሷን መውቀስ አይሆንልኝም እሱን እንጂ! ዓይኖቼን አላየቻቸውም።

“ተወኝ! ልታገኝኝ አትሞክር። አትረብሽኝ።” ብላኝ በተቀመጥኩበት ጥላኝ ሄደች። ብቻዬን ሳይሆን ዓለምም አብራኝ የደነዘዘች፣ የፈዘዘች፣ የደነገገች መሰለች። ኤልሲ የኔ ብቻ ሳይሆን የዓለም ፍቅረኛ የሆነች ይመስል ዓለም ሁሉ አብሮኝ ዘጭ ብሎ የወረደ መሰለች። ሁሉም ነገር ሕይወት አልባ ሆነብኝ። ኤልሲን ላገኛት በሞክርኩ ቁጥር ትርቀኝ እና እሷን የማገኝበትን መንገድ መዘጋት ጀመረች።

“አርሳኝ!” ትለኛለች። ወደጀ ነው እንዴ ጥላኝ የሄደችን ልጄ የማስባት? አብራኝ ከእኛና ማሕፀን የወጣች ይመስል ብቻዬን ራሴን ማሰብ አቃተኝ። ኤልሲ ያልነበረችበትን የዘመኔን ቀናት ላስታውስ ተቅበዘበዝኩ።

መች ነበር የማውቃት? ራሴን ሳውቅ ኤልሲንም አውቃታለሁ። ሰፋፊ ክፍተት ያለውን የኛንና የእነሱን ቤት በሚለየው የእንጨት አጥር መሃል ወደኛ ጊቢ ስትሾልክ፣ እናቱ ለሁለታችንም የሚበላ ሰጥታን ስንጣላ፣ አባቷ እኔን ከፊት እሷን ከኋላ በሞተር ሳይክላቸው ጭነውን ሲነፉ.... ኤልሲን ሁሉም ነው የማውቃት።

ምን ቀን ነው የወደድኳት? አብረን ትምህርት ቤት ስንሄድ? ወንድ የጻፈላትን ደብዳቤ አስነብባኝ ስቀና? ልብስ ሊገዛላት አብረን ሄደን ስትሰክ በልብስ ከልያት ቆሜ ልብሷን ስታወልቅ ሰርቄ ገላዋን ያየሁት ቀን? ለክረምት ክፍለ አገር ሄዳ በናፍቆት የነደድኩኝ ወቅት? ‘ወድሻለሁ!’ ስላት ፍንክንክ ብላ እየሳቀች ‘ምን አድርጌህ ትጠላኛለህ?’ ብላ ያበሸቀችኝ አለት? የማትሪክ ውጤት አምጥተን በደስታ አመኝኝታ ከንፈሬን የሳመችኝ አለት? አንድ ዩኒቨርሲቲ ደርሰን በጉዞ አመኝኝተን አንድ ክፍል ስናድር ሰውነታችን የተጋባ አለት?

በአንዱ ቀን ይሆናል የወደድኳት ወይም በሁሉም ቀናት ነበር እወዳት የነበረው። እሷ ያልነበረችበት የሕይወት ዘመን የለኝም። ስትስቅ ገልፍጫለሁ፣ ስታዝን አልቅሻለሁ፣ ስትታመም አጣጥረያለሁ።

ተመርቀን ወይቤታችን የተመለሰን ሰሞን ኤልሲ ድንገት ታመመች። ከልቧ ወደ ሰውነቷ ደም የሚፈጨው የደም አዘዋዋሪ ቱቦ ተዘግቷል ተባለች። እጅግ በፈጠነ ቅፅበት ብዙ ለውጦች ተከወኑ።

የአካሏ ለውጥ፡- ተበላሽ የተባለው የደም ቱቦ በባእድ ፕላስቲክ ተቀየረ። ይሄን ተከትሎ ኤልሲ ብዙ ነገር ማድረግ እንደማትችል ተነገራት። መቀት የበዛበት አካባቢ መቆየት፣ የበዛ መደለት፣ የበዛ ሐዘን፣ ወሲብ ማድረግ፣ ማርገዝ ወይም መውለድ.... እንደማትችል አወቀች። እነዚህ

ነገሮች ራስን ከመሳት እስከ ሞት የሚያደርጁት ክስተቶች ነበሩ።

በአንዱ ቀን ማታ ከስራ ወጥቼ ይገኘው ወጣሁ። የናፈቀኝ ከንፈሯን ሳምኩት፣ መለሰችልኝ፣ ስትሰመኝ ምንም አላስታውስ አይደል? ተንገብግቤ ጎረቤት ተመሳሳዩን አደረገች። ከዛ በኋላ የተፈጠረውን አላስታውስም። እጄ ላይ ራሷን ስታ መውደቁን አየሁ።

ከቤተሰቦቿ ቤት ወጥታ ቤት በተከራየች ሰሞን እቤቷ አልጋዋ ላይ ቁጭ ብዬ መፅዕፍ አነብላታለሁ። ክንዴን ተንተርሳ እያዳመጠችኝ እጆቿን ልብሴን ከላይ እንዲገፋላት ላክቻቸው። እጇን በቀስታ ከልክዬ አገላብጫ ከሳምኳቸው በኋላ እንድታቆም በአንደኛው እጄ ያገዟት። ወደጆዬ ተጠግታ

“ምንም አልሆንምኩ። አሺ በለኝ ስሞትልሁ..... ናፍቀኸኛል።” ሹክሹክታዋ ይነገራል። እጇን ለቀቅኩላት። እኔ ማንበቤን ቀጠልኩ እንደማትሰማኝ አውቃለሁ። በአንደኛው እጄ ስትነካካኝ ማንበቤን የት ቦታ እንዳቆምኩት አላስታውስም። ሲኦል እየታየኝ መሳቀን ወደድኩት። ኤልሲ እንደራበችኝ እንጂ ሌላ ማሰብ እንደነበረብኝ አልተገለጠልኝም። ራቱቷን አልጋው ላይ ተንጋላ ከነፍሷ እየፈገገች ታየኛለች። እስከየትኛው ቅፅበት ትንፋሷን እንደሰማሁት አላስታውስም።

“ፍቅሬ እንዴት ላድርገኝ? እርበሽኛል።” አልመለሰችልኝም። ትንፋሷ ደክሟል። ራሷን ስታለች። ከነዚህ ለውጦች በኋላ ኤልሲ በሆነው ባልሆነው የሚከፋት ነጭናጫ አየሆነች መጣች።

ኤልሲን ይበልጥ በፍቅር አበድኩላት። አንጀቱ ስፍሰፍ ይልላት ጀመር። ለምንም ሰዓት ትቻት ባልሄድ ደስ ይለኛል። ያልገባኝ ነገር አልነበረም። ሁሉም ለውጥ ግልፅ ሆኖ ይገባኛል። ግን የፍቅሬ መጨመር የማይካድ ለውጥ ነው።

ኤልሲን ከነዚህ ሁሉ ለውጦች በፊት አውቃታለሁ። ዛሬ እንደጨው እጄ ላይ ይቀልጣል ብዬ የምሳቀቅበት ገላዋ ትናንት የእርካታዬ ጥግ ነበር። ብቻዬን የማውቀው የኔ ብቻ!!! ዓመት እንደቀልድ ነገደ። በዚህ ወቅት ነው ልታገባ እንደሆነ የነገረችኝ። ብዙም ሳትቆይ ከሀገር ወጣች። ነፍሱም ከስጋዬ ተፋታ!! አብሯት ከነገር ወጣ። በቀረው ስጋዬ አገባሁ፣ ሁለት ልጆች ወለድኩ እናም ዛሬ ሆነ።

ይኸው ከኤልሲ ጋር ሆስፒታሉ ውስጥ!!

“ስለማፈቅርህ!! እመነኝ ከራሴ ይልቅ ላንተ ስላደላሁ ነው። ባልተውህ አትተወኝም። የራስህን መኖር ገድለህ ከኔ ጋር ስታጣጥር ስድስት ዓመታት ያልፋ ነበር። እንደዛሬው ደስታህንም ፍሬህንም አታይም ነበር።” አለችኝ የሆስፒታሉ አልጋ ላይ በአፍንጫዋ ነጭ ቱቦ ገብቶ፣ በፕላስቲክ ያለ ደም ከአናቷ ተጠልጠልኩ እንደተጋደመች።..... በዐይኖቿ ጠርዞኝ እንባዋ በቁጭኩ እየወረደ።

ኤልሲ ልታገባ አልነበረም። ኤልሲ አላገባችም። ኤልሲ እኔን ማፍቀሯን አቀማ አታውቅም።

ፀፀትን አከናከረችኝ። ምን ማሰብ እንዳለብኝ፣ በማን መፍረድ እንዳለብኝ፣ የቱ ልክ እንደነበር..... ድብልቅልቅ አለብኝ።

ጨርሰናል!!

ማሪ ፈለቀን በኢሜይል አድራሻዋ meazafeleke23@yahoo.com ሲያገኙ ይገባሉ።

የሞባይል ባንክ አገልግሎት እና ስጋቶች

የሞባይል ባንክ አገልግሎት ማለት የተንቀሳቃሽ ስልኮችን በመጠቀም መሠረታዊ የሆኑ የባንክ አገልግሎቶችን ለማግኘት የሚያስችል የቴክኖሎጂ አገልግሎት ነው። አንዳንድ የሞባይል ባንክ አገልግሎቶች የራሳቸው የሆነ መጠቀሚያ ሶፍትዌር ሲኖራቸው፤ ሌሎቹ ደግሞ የሞባይል ኔትዎርክ ካገኙ በአጭር ቁጥር መስመር በመደወል የሚገኝ አገልግሎቶች ናቸው። በሶፍትዌር የሚደረግ የሞባይል ባንክ አገልግሎት ዘመናዊ የሆኑ ስልኮችን የሚፈልግ ሲሆን መጠቀሚያ ፕሮግራሙ ደግሞ በባንኩ የለማና የተመሰከረለት መሆን ይገባዋል። በሶፍትዌር የታገዘ የሞባይል ባንክ አገልግሎት ማንኛውንም የባንክ አገልግሎት ለማግኘት ግዴታ የኢንተርኔት አገልግሎት ስልኩ ላይ መኖር አለበት። ሶፍትዌር አለባ የባንክ አገልግሎት ግን በማንኛውም ዓይነት ስልክ ላይ ምንም ዓይነት የኢንተርኔት አገልግሎት ሳይፈልግ ያሠራል። የሶፍትዌር አለባ የሞባይል ባንክ አገልግሎት ለመጠቀም የሞባይል ቁጥራችን በባንኩ የሞባይል ባንክ አገልግሎት ላይ ማስመዝገብ ይጠይቃል።

የሞባይል የሚደረጉ የባንክ አገልግሎቶች ሊያጠቃልሉ የሚችሉት መሠረታዊ የባንክ መረጃ፣ ተቀማጭ ሒሳብ ማውቅ፣ ምንዛሪ ማውቅ እንዲሁም ክፍያ መፈፀም እና ብር የማስታላለፍ አገልግሎት ናቸው። ይህ አገልግሎት ካገር አገር የሚለያይ ቢሆንም ኢትዮጵያን ጨምሮ በበርካታ አገሮች ተግባራዊ ሆኖ በማገልገል ላይ ነው።

የሞባይል ባንክ አገልግሎት ከባንክ አገልግሎት ሰጪዎች እይታ አንጻር ስናየው በየባንኩ ቅርንጫፍ የሚኖረውን የደምበኛ በር ለመላክ፣ ብር ለማውጣት፣ የሒሳብ መረጃ ለማግኘት የሚመጡ የአገልግሎት ጠያቂዎችን ቁጥር የሚቀንስ ሲሆን ባንኮችም ተጨማሪ ቅርንጫፍ ለመክፈት የሚያወጡትን ወጪም ይቀንሳቸዋል። የሞባይል ባንክ ተጠቃሚ የሆነ ደንበኛ በእጅ የካሽ ብር ማግኘት ከፈለገ ግን ግዴታ የባንክ ቅርንጫፎችን፣ የባንክ ኤትኤምችን ወይም ወኪል ባንኮችን መጎብኘት ይጠበቅበታል።

በሞባይል ባንክ አገልግሎት ላይ በተደረገ ጥናት በዓለም ላይ ካሉ አገራት ውስጥ ደቡብ ኮሪያ ቁጥር አንድ የሞባይል ባንክ አገልግሎት

ተጠቃሚ ስትሆን ሆንክ-ኮንግ እና ሲንጋፖርም ይጠቀሳሉ። አፍሪካን ካየን በሞባይል ባንክ አገልግሎት ደቡብ አፍሪካ ቀዳሚውን ስፍራ ትይዛልች።

በአገራችንም አብዛኛዎቹ ባንኮቹ የሞባይል ባንክ አገልግሎት እንደሚሰጡ ይታወቃል። ከእነዚህ ውስጥ የኢትዮጵያ ንግድ ባንክ፣ ኅብርት ባንክ፣ ዳሽን ባንክ፣ አቢሲንያ ባንክ በዋናነት የጠቀሳሉ። ሌሎችም የግል ደርጅቶች እንደ ሄሎ ካሽ እና ኤም-ብር በዋነኝነት ገቢያቸውን በሞባይል ባንክ አገልግሎት ላይ የመሠረቱ ናቸው።

የኢንተርኔት ባንክ አገልግሎት

የኢንተርኔት ባንክ ከሞባይል ባንክ የሚለየው አገልግሎቱን ለማግኘት በቀጥታ በባንኩ ድረ-ገጽ ላይ በመሄድ ከባንኩ የተሰጠን የሚስጥር ስምና ድብቅ ማለፊያ ቃል በመጠቀም የምናገኘው አገልግሎት በመሆኑ ነው። ይህን አገልግሎት ከማንኛውም ኢንተርኔት አገልግሎት ሊያገኝ ከሚችል ከምጤውተር ወይም ላፕቶፕ ላይ መጠቀም ይቻላል። እንደ ሞባይል ባንክ አገልግሎት ሁሉ ይህ አገልግሎትም ብር ለማስተላለፍ፣ የሒሳብ ቀሪን ለማውቅ እና ሌሎች መረጃዎችን ከባንኩ ለማግኘት ያገለግላል።

የኤሌምኤስ ባንክ አገልግሎት

ይህ የሞባይል ባንክ አገልግሎት ዓይነት ሲሆን፣ የዚህ የባንክ አገልግሎት ተጠቃሚዎች የባንክ ሒሳብ ወጪና ገቢ መረጃዎችን ለባንኩ ተጠቃሚ ለማድረስ ያገለግላል። በዚህ አገልግሎት ምንም ዓይነት ብር ለማንቀሳቀስ እና ሒሳብ ነክ የሆኑ ውሳኔዎችን ለማስተላለፍ አይቻልም።

የሞባይል ባንክ እና ተግዳሮቶች

በአሁኑ ሰዓት በአገራችን እየተጠቀምንበት ያለው የሞባይል ባንክ አገልግሎት ብዙ ተግዳሮቶችን አልፎ እዚህ የደረሰ ቢሆንም አሁንም አብዛኛዎቹ ባንኮች የሚከተሉት ችግሮች ያጋጥሟቸዋል።

➤ **የስልክ መሣሪያዎች በየጊዜው መራቀቅ፡-** የሞባይል ቴክኖሎጂ አመራቶች እርስ በራሳቸው ገቢያውን ለመቆጣጠር የሚያድጉት የፈጠራ አብዮት የዚህን የሞባይል ባንክ አገልግሎት ላይ እንከን እየፈጠረ ይገኛል። ምክንያቱም በዚህ የሞባይል አብዮት ሂደት ባንኮችም ያላቸውን የሞባይል ባንክ አገልግሎት በአብዮቱ ውስጥ መለወጥ የግድ ስለሚላቸው ነው።

➤ **ደኅንነት፡-** በአሁኑ ወቅት ለሞባይል ባንክ አገልግሎት የምንጠቀምባቸው ስልኮች በጣም የረቀቁ ነገር ግን ለተጠቃሚዎች ቀላል የሆኑ ሲሆኑ እነዚህ ስልኮች በማንኛውም ቦታ ልናስቀምጣቸው እና ልንፈላቸው ስለምንችል፣ እንዲሁም በተለያዩ አጋጣሚዎች በሦስተኛ ሰው እጅ ሊገቡ ስለሚችሉ የተጠቃሚውን የባንክ ሒሳብ አደጋ ላይ ይጥላሉ።

➤ **የተጠቃሚ አስተሳሰብ፡-** አብዛኛዎቹ ባንኮች ብዙ ሚሊዮን ብር አውጥተው የሞባይል ባንክ አገልግሎት ቢጀምሩም እንደታሰበው ብዙ የአገልግሎት ተጠቃሚ ማግኘት እንዳልተቻለ ባንኮቹ ይናገራሉ። ስለሆነም ይህንንም የባንክ አገልግሎት ወደ ተጠቃሚ ለማድረስ ብዙ የማስትዋወቅያና የማስተላለፊያ ሥርዓት በባንኮች አማካይነት መዘርጋት ያስፈልጋል።

እስክንድር መስፍን የኢንፎርሜሽን ቴክኖሎጂ ስማካሪ ናቸው።
በኢሜል አድራሻዎ emesfin@askiibez.com ይገኛሉ።

አዲስ መጽሐፍ በገበያ ላይ

በ መ ጽ ሐ ፉ
የኢትዮጵያ ፖለቲካ
ችግሮች
ተተንተነዋል

የመፍትሔ ሐሳቦች
ተጠቁመዋል

PAGUMEN TOUR AND TRAVEL S.C

ጳጉሜን አስገብኚ እና የጉዞ ወኪል አክሲዮን ማኅበር

+251-118 22 69 29 / +251-909 56 59 59

E-mail:info@pagumen.com

www.pagumen.com

ጳጉሜን የኢትዮጵያ መልክዕ እና ድርሳን!!!
With paguumen, Ethiopia narrated truly!!!

